

Α.Α.

ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑ
ΤΗΣ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
ΑΘΗΝΩΝ

12

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΑΘΗΝΩΝ

Ω

1602

THE
HISTORY
OF
THE
ROYAL
NAVY

AMIA
ON

2

10

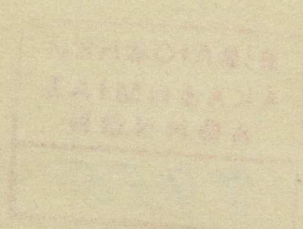
Π Ρ Α

ΑΚΑ

ΓΡΑΦΕΙΟ

IAI

И

1. — ΕΚΤΟΡΟΣ ΣΑΡΑΦΙΔΟΥ

“Ἑλληνες ἰατροὶ ἐν

2. — ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ ΕΜΜ. ΛΑ

ὑπόμνημα περὶ μ

τῶν κυριωτέρων

Al

ΠΡΑΓΜΑ

ΕΛΛΗ

ΕΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ Δ

109

109

109

ΠΡΑΓΜΑΤΕΙ

ΕΛΛΗ

Προκειμένου νὰ περ
λήνων ἱατρῶν, θεωροῦμεν
χωρῶν τούτων, διότι περὶ
σιν τῶν ἱατρῶν τούτων. Α
ταύτην τριακονταετία. Ἀπ
τὰς ἐπιστήμας, εἰς τὰς ὅπ

Αἱ ρουμανικαὶ χῶραι
λάβανον τὴν ἐκατέρωθεν
τολὰς μέχρι τοῦ Νίστρου
βεως Γετικὴν μετὰ τῆς
ταῦτα περιλαμβάνει τὸ χρ
λῆς τοῦ Τραϊανοῦ κατὰ τ
ρίας κατὰ τὸ διάστημα το
μικρὰν Σκυθίαν αἱ ἀφηγύ
καθὼς καὶ αἱ τελευταῖαι ὁ
κνύουν τὸν πολιτισμόν, ὁ
καὶ τὴν ἐνδόχωραν τοῦ σ

Τὴν περίοδον ταύτην
Δακίαν εἰς ρωμαϊκὴν ἐπαρ
ρίοδον ταύτην αἱ ἑλληνικαὶ
θησαν νὰ ἐμπορεύωνται
βαρβάρων.

Μετὰ τὴν κατάρρευσιν
καταστρέφουν τὰς πόλεις
προσέδωκε σχετικὴν τινα ἀ

Ἀπὸ τῆς καταλύσεως
ζομεν περὶ τῶν κατὰ τὴν

Ἀπὸ τοῦ 12^{ου} αἰῶνος
κρατῶν ὑπὸ ἐθνικᾶς δυναστ
ἰσχυρὰν μέχρι τοῦ 1600.

ἔνεκα τῆς κακῆς
διορίζονται οἱ
πράγματα διὰ
ρίαν ἄγνωστον

Ἡ τελευτῶν

Φαναριωτῶν
λαμβάνεται στ
κυβερνήσαντας
ἡγεμονιῶν εἰς
Κούζαν, ἀνατρ
ἀνακηρυχθεῖς
Δοβρούτζης ἐπ
ἀνέκαθεν ἔθεα

Μετὰ τὸν

πλευρὸν τῶν
Ρωσίαν, ἐπανά
τῆς χώρας.

Πρὸ τοῦ
ἱατρικῆς κίνησι
ἀσθενῆς. Οἱ κ
μετέπειτα δ' ἐπ
διαφόρους ἔθν
ἀθρόα ἢ προσ
βάνουν τὰς δη
τῆς ἱατρικῆς κ
19^{ου} αἰῶνος ἀ

Τοιοῦτο
καὶ τῆς συντη
ἱατρικῶν σπου
κοῦ σχολείου,
στοιχειώδεις ἐγ
κὴν ἱατρικὴν Σ
ληνες ἐπιστήμο

Τὴν προ
χρησιμοποιήσο
μαντικῶς καὶ ἐ
χίαι αὗται, σχε
τὸν ὁποῖον ἔστι

σκήση τὸ ἐπάγγελμά του
ὅποιον κατ' ἐξαίρεσιν προ

Οἱ ἐν τῇ Μολδοβλαχίας
τὰς Μουντενικὰς καὶ Μολ
ἀνέλαβον τὴν διεύθυνσιν
νοσοκομείων, εἰς τὴν σύσ
τῶν τμημάτων τῶν πόλεω
θέσεις ἰατρῶν τῶν δευτερο

Ἄλλ' οἱ Ἕλληνες
ἐπαγγέλματός των. Πολλοὶ
καθὼς εἶναι γνωστόν, οἱ
ἀρχαιότητος, δὲν περιορίζε
στημονικὰ φῶτα τῶν Ἑλ
τῶν παραδουναβίων ἐπαρ
κοσυμβούλους τῶν ἡγεμό
κλείοντας συνθήκας ὡς κα

Περιγράφοντες τὴν
δὲν δυνάμεθα νὰ βεβαιώσω
ἐργασθέντων ἐνταῦθα, ἐλλ
τοὺς ὁποίους ἀναφέρομεν,
καὶ πολλοὶ ἄλλοι, τῶν ὅπ
γίνεται ἢ ὑπὸ τῶν ἀρχῶν
ἐπιστήμονες εἰργάσθησαν,
φέρεται τι περὶ αὐτῶν, οὐ

Πολλοὶ ἀναφέρονται
κοινωνικὰς πράξεις. Περὶ
χώρᾳ κατὰ τὴν σημειούμεν
κάτοικοι ἄλλ' ὡς ἐπιστήμον
δὲν ἐξυπηρέτουν τὸν σκοπ

Δι' αὐτὴν τὴν κατη
τὸ ὄνομα, τὴν πόλιν, ἐν ᾗ
ὁποίας ἀπεφοίτησαν, καθά

Ἐνίστε ἀναγράφομεν
χειρουργικὴν (τῶν τζεράχη
ἐξ αὐτῶν ἦσαν ἐπισήμως

Ἡ ἐν Ρουμανίᾳ ἐγκ
τὰ δύο ἔθνη, τὰ ὅποια δι

ὅποῖαι ἐγένοντο
 Ρουμανίαν ὡφέ
 πνευματικῆς τῶ
 προσφυοῦς πολυ
 κὸν πνεῦμα εὖρε

Αἱ παρίστι
 καὶ τῆς ἀνατολικ
 ἐκείνων, ἐκ τῶν
 διὰ τοῦ παραδει
 σιώσεώς των, ἐπ
 καὶ τὴν φιλοξενί
 1829, ἐκ τῶν 29

Αἱ δὲ συγ
 στήμην ἐπιδόσεά
 νὰς ἀρχάς.

Ὑποστηρίξ
 πολλῶν ἰδιωτῶν,
 ὁποίων τὰ πρὸς
 ἐνδιαφέροντός τω
 ὑπηρεσίαν τῶν ὁ

Βιβλιοθηκα
 φωσιν τῶν ἀνδρῶ
 τρεῖς τελευταίους
 ἀραιὰν καὶ ἀνιαχ

Οἱ περισσό
 θέσεις, ἔδωσαν κ
 ἀπογόνους των,
 κοινωνικὰ στρώμ

Ὡς παράδε
 κατοίκων, καὶ τῶ
 θὰ ἀναγράψωμεν
 1829 ὁ στρατηγ
 διώρισε διὰ τὴν
 ἰατρούς: Τὸν Χρ
 τὸν Κόντον διὰ
 φάρην διὰ τὸν νο
 τὸν νομὸν Neam
 σανίου.

Ἐάν ἐξαιρέσωμεν τὰς
 Δακίᾳ ἰατρούς, ἐκ τῶν ὁποί-
 ον εἰς τὴν κατάκτησίν του (10
 φαρμάκων, καὶ ὁ Διοσκορίδης
 νος, σύγχρονος τοῦ Πλινίου
 ὀνομασίας δακικὰς τῶν φαρ-
 μάκων, μίαν πληροφορίαν ἔχομεν
 ἱστορία, λίαν σύντομος καὶ
 χρονικογράφοι ἐξωδίκως με-
 κτηρίζει διὰ τοῦ ὀνόματος τῆς
 λεύσεως, ἴσως καὶ τὸν τρόπον
 ἀπλᾶ ἢ συσκευασμένα.

Οἱ πρῶτοι ἐπιστήμονες
 Ἰταλοὶ ἢ Ἑβραῖοι, μαθηταὶ
 μεταξὺ Κωνσταντινουπόλεως
 στησαν ὑποπτοι ἔνεκα τῶν
 πονηριῶν, συνηθείας, τὴν ὁποίαν
 ἐφήρμοζον καὶ ἐνταῦθα. Ἄλλοι
 σάντες εἰς τὰς ἰταλικὰς σχολὰς

Τὸν πρῶτον μετακλήθη
 Μεγάλου (1458), χωρὶς νὰ

Τῷ 1563 εὐρίσκεται
 βραχὺ ὑπὸ τὸ ὄνομα Desprez
 ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἰάκωβος Βαλ-
 δέν μᾶς ἐνδιαφέρει, διότι ὁ
 ἠσχολήθη μὲ τὴν πολιτικὴν

Ὁ Φραγκῖσκος Δορ-
 τοῦ Petre Schiopol πρὸς τὸν

Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ
 ὁποίων ἡ θεραπευτικὴ ἱκανὴ
 πάσχων ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν
 Κωνσταντινούπολιν, ὅπου
 γίνεται μνεία.

Μεταξὺ τοῦ 1613-15
 μεύς, σπουδάσας ἐν Ἰταλίᾳ

Τῷ 1626 ἀναφέρεται
 ἐν Targoviste ἰατρός τις Ἰταλός

Τῷ 1638 ἐκλήθη εἰς

Κωνσταντινουπόλεως
 ὁποίου ὅμως ἢ
 εἰς τὰ λουτρά τῆς

Ὁ Stefani
 κατὰ τὴν ἀφήγησιν
 ὁποίου φαίνεται

Οἱ ἡγεμόνες
 ἀσκήσαντα τὸ ἐπὶ

Οἱ ἰατροὶ
 λον εἰς τοὺς ἐμπ
 τοιαῦτα, μεταξὺ

Τῷ 1672 δὲ
 του ἐν Μολδαβίᾳ

Ὁ Κομνηνός
 Ἰταλίας ἰατρικὴν
 ἡγεμόνος Κωνσταντινουπόλεως
 φυσικομαθηματικῶν
 ἁκρῶν τοῦ ἀνθρώπου
 μανίας, τοῦ ἐκτετακτοῦ
 Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος
 καὶ τῷ 1710 καρλοῦ
 θρόνον τῆς Δρύσσης
 πρίγκιπα Νικόλαον
 ἄλλα θρησκευτικὰ
 εἰδήμων τῆς Ἑλλάδος
 σεως πᾶσαν σχεδὸν
 ἐξέδωκε τῷ 1699

Τῷ 1684 ἔρχεται
 σταντινουπόλεως τῆς
 τῷ 1659 καὶ κατὰ τὴν
 ἀσκήσας αὐτὴν ἐν
 ἀναχωρεῖ εἰς Γερμανίαν
 παρέλαβεν ὥς ἰατρικὴν
 ἀσθενήσας, μεταβὰς
 τῷ ἐνετικῷ στόλῳ
 αὐλὴν τοῦ Basara
 τοῦ ἡγεμόνος τῆς
 καὶ ἐκεῖθεν εἰς Ἰταλίαν

ἐν Βελιγραδίῳ εἰς Κωνσταντίνου τοῦ ἱατροῦ Ἑμμανουὴλ Τυχοκράτους ὡς προφυλακτικὸν μέσον ἐμπειρικῆς. Ἡ Lady Montagu καὶ ὁ Jenneν ἐφήρμοσε τὸ ἔργον τὸ 1715 πραγματείαν περὶ ἀνὰ τὴν Αἴγυπτον, Συρίαν καὶ τῆς Βενετίας, ἔρχεται εἰς Παρίσι καὶ ψεν ἐπὶ τοῦ μνημείου του:

Ὁ Ἱερεμίας Καράμης Κρήτης καὶ λίαν πεπαιδευμένος, διδάσκαλος ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ

Κατὰ τὸ 1685 ἀπαντᾷ ἐν τῇ χώρᾳ, καθὼς καὶ τὸν

Ὁ Δημήτριος Γεωργίου νοῦ, ἐσπούδασεν ἐν Παρίσι ἐν τῇ Σχολῇ τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὅποιος τὸν ἀποκα

Ὁ Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος Κωνσταντίνου Brâncoveanu ἀποσταλείς, ὡς ἀντιπρόσωπος ἐν Παρίσι, ἐσπούδασεν ἐν Παδούᾳ

Ὁ Μαυροκορδάτος, ὁ πρῶτος ἐκ τῶν ἀποστόλων, περιέγραψεν ὁ Harvey, συνεισέφερεν αἷματος, τυχοῦσαν πέντε ἐκατομμύρια

Ἡ θυγάτηρ του ἀναφύεται

Ἄλλος σύγχρονος τοῦ Παντολέοντος ὁ **Καλλιάρχης** ἱατρὸς τῆς Χίου καὶ ἄλλους ἱατροὺς ἐν Χίῳ, Τὸν Παντολέοντα εὐρίσκει Μαριούτσας, τῷ 1712. Ἐπὶ τῆς de Sassia τῆς Ρώμης ἀναγράφεται ὁ **Καλλιάρχης**.

Ὁ Ἀνδρέας Λικίνιος καὶ ἀποφοιτήσας τῷ 1699, ἐπὶ τῶν Τούρκων ἐν Μονεμβασίᾳ τῷ 1715, ἐπὶ τῇ κατηγορίᾳ ἀπέπεσε πρὸς τοῦ σουλτάνου. Ἔργον αὐτοῦ τὸ Ζαβίρα, καὶ ἐλεγεῖον, γ

Ὁ Ἀθανάσιος
1700 ἀμειβόμενος
Ἀκαρνανίας.

Σύγχρονος

Ὁ Παναγιώτης
ρεστίω τὸν ἱατρὸν

Ὁ Νικόλαος
σας ἐν Μουντενιά
πλουσιωτάτην βιβ
ἐγκεντρίσει τὰ τέ
σταντινουπόλει, δ
Πυλαρινοῦ.

Ὁ Γεώργιος
Ἐνετία καὶ Πατο
του ἥσκησε τὴν ἰ
ἀνεχώρησεν εἰς
ὠνόμασεν ἰδιαίτε
τευσις εἰρήνης με
προσέλαβε κατόπι
Ἀστραχὰν καὶ ἐκ
ἱατρὸς ἀπολαύων
Μελισσηνοῦ, μετὰ
ράσει βαρωνίαν
συζύγου του. Οἱ Γ

Σύγχρονος τ
μενος μὲ τὴν ἱατρ

Ὁ Βουβου
«Ὁρολόγιον» τοῦ

Κατὰ τὸ αὐ
ἀσκήσας τὸ ἱατρικόν
τὰ κατὰ τὴν μελε
περισσότερον ἐν Μ

Ὁ Γεώργιος
σοφίας, τὸν λάμπρ
Ρουμᾶνοι συσπουδ
ρους γλώσσας. Με
Τὸ ἐγκώμιον ἐπιγρ
ἱατροφιλοσόφου δα

Ἑυπονομᾶ τοῦ εὐπατρίδου
εἰς τὰς ἐνεργείας του, οἱ ἐ
εὐκτήριον. Ὁ Ἑπομενᾶς ἐπ
τοῦ Βαρινοῦ, τοῦ ἀφιερωμέ
ἐδώρησε τὴν βιβλιοθήκην τ
Ἑπομενᾶς μετὰ τὴν τῆς
ἀπορρήτων τῆς πριγκιπίσης
ἐχρημάτισεν ὥς μεσάζων εἰς

Ὁ Ἰωάννης Μουλαῖ
1694 ἐγχειρίδιον ἱατρικῆς ἐ
κουζηνῶ. Ἐν ἰδιαιτέρῳ βιβλ
καὶ τοῦτο.

Ὁ Σταῦρος Μουλαῖ
1710, διορίζεται ἱατρὸς τοῦ

Ὁ μέγας ποστέλνικος
τοὺς ὁποίους εὐρίσκομεν σπ
λαῖτον 23 ἐτῶν, τὸν Ἰάκωβο
ὁποῖος δὲν ἐδέχθη τὴν προ
προκεχωρημένον τῆς ἡλικίας
ἔσχεν υἱὸν τὸν Γεώργιον σπ
μόνος Καρατζᾶ Ἰωάννου τοῖ
τενία τῷ 1776 τοῦ ἡγεμόν
προσώνυμον Σγουρομάλλης,
καὶ μετέπειτα ἐγκατεστάθη
τία. Ὁ υἱὸς τοῦ Σκαρλάτο
τῷ 1765.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς οἰκογεν
τῆς Ἀνατολικῆς ἐκκλησίας κα

Ὁ Δημήτριος Προκοπ
δασεν ἐν Παδούῃ φιλολογίαν
ροκορδάτου (1719). Ἐπανελθ
σταντίνου Μαυροκορδάτου, κα
Κατὰ διαταγὴν τοῦ ἡγεμόνο
λογίων Γραικῶν κατ' αἵτησιν
ἐν τῇ Biblioteca Graeca, (Τ
ὁποίων τινὲς ἀπηνθύνοντο πρ

Ὁ Ἰωάννης Προκοπί
ἱατρὸν ἐν Βουκουρεστίῳ.

Γ
 Ὁ Μιχαήλ Σ
 ἡγεμονικῆς αὐλῆς, ὁ
 προσκαλεῖται παρὰ τῶν
 καταπολέμησιν τῆς π
 κουρεστίου καὶ μεταβ
 Παρακολουθῶν τὰ σ
 τεῖαν (1738) ἔρχεται
 τῆς διαμένει εἰς τὴν
 τυπωθὲν ἐν Μόσχᾳ
 σας τὸν Μαυροκορδα
 ὅπου τῷ εἶχεν ἀπον
 περὶ μεταλλείων χρυ
 σης καὶ περὶ τῆς ἰδ
 συγκρίνων αὐτὰ πρὸ

Σύγχρονος τοῦ
 ὁποῖος εἶχεν ὑπηρετ

Κατὰ τὴν αὐτὴν
 Σπυρόπουλος ὁ Κε
 μασθείση ἀπ' αὐτοῦ

Ὁ Καρυοφύλ
 λουτρῶν τῶν ἐν Με
 Λίτζικας συγγραφέων

Τῷ 1737 ἀναφ
 λαος Σκορδίλης ὁ
 ὅστις προσκληθεὶς π

Κατὰ τὴν αὐτὴν
 Δεπάστας (1735 - 4
 ναοῦ τῆς Μητροπόλε

Ὁ Ἀθανάσιος
 τῷ 1719 καὶ ἦτο ἐγ
 Κοζάκων Μαζέππα.

Ναθαναήλ Καλονέρι
 σοφίας, μετὰ δὲ τὸ
 προσεκλήθη παρὰ τοῦ
 πτον καὶ ἐκεῖθεν διο
 Ἐκκλησίας καὶ τῷ 1
 ὥς χρονικογράφος. Τ
 στικά καὶ πολιτικά»

ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου Καί
 Τῷ 1783 ἔγραψε παρατήρησι

Ἀπὸ τοῦ 1740 ὁ **Θεοδω**
 τῶν θεωριῶν τοῦ Boerhaave
 ἀπὸ τὸν ἱστοριογράφον Carr
 Ἀπὸ τοῦ Θεοδωράκη καὶ ἐντε
 σπουδάζοντες εἰς τὰς σχολὰς τ
 ράκης, πάσχων ἐκ φυματιώσεω
 μανίας, μετέβη εἰς Câmpina,

Ὁ υἱὸς του, ἱατρὸς καὶ
 Ὁ **Μιχαήλ Μάνος** ὁ ἐ
 ρέστιον τῷ 1740. Ὁ Μάνος
 ἔνεκα τῆς μεγάλης δόσεως θη
 υἱῶν του οἱ δύο, σπουδάσαντε
 τικὴν καὶ ἔσχον λαμπρὸν σιάδ

Τῷ 1744 ἀναφέρεται ὁ
 Βλαστοῦ.

Τῷ 1745 ὁ ἱατροφιλόσοφ
 ὅπου καὶ ἐξέδωκεν ἐργασίαν
 τοῦ ὁποίου ὑπῆρξε προστατευ

Ὁ **Μανασσῆς Ἡλιάδης**
 τοῦ 1754 ἱατρικὴν, φυσικομαθ
 ρεστίῳ. Ὁ Ἀλέξανδρος Ὑψηλ
 τῶν φυσικομαθηματικῶν του γ
 ποιηθέντων διὰ τὴν διδασκαλ
 καθηγητῆς καὶ ἐδίδαξεν ἀπὸ το
 ὁπόθεν γράφει ποίημα πρὸς
 1782 μεταβαίνει εἰς Κωνσταντ
 Τῷ 1802 μεταφράζει εἰς ἀπλῆ
 εὑρίσκεται εἰς Βιέννην.

Ὁ **Ἰάκωβος Δρακάκης**
 ἐν Μολδαβίᾳ μετὰ τοῦ συναδέ

Ταυτοχρόνως εὑρίσκομεν
 ἰδιαίτερον ἱατρὸν τοῦ Κ. Μαν
 φαρμακεῖον ἐν Ἰασίῳ. Τῷ 18
 τιῶν ἱατρῶν.

Ὀνομαστὸς ἱατρὸς ἦτο ὁ
 ὁ ἀρχίατρος τοῦ πρίγκιπος Ἰω

Κατὰ τὸ 1766
Κωνσταντῖνον
 Γκίκα, συγγραφέα
 τῆς Μολδαβίας.

Ὁ Νικηφόρος

Ὁ Γεώργιος

τέρας τὰς ἡγεμονίας
 ἔγραψε τὴν γενεαλόγον
 1779 μετοικεῖ εἰς Σερβίαν.
 Τῷ 1804
 simus Saul Principis
 predilectus dominus

Τῷ 1776 ὁ
 Μελέκ πασᾶ.

Ὁ Θωμᾶς

Ὁ Θεόδωρος

Ὁ Γεώργιος

Ὁ Μανικᾶτος

Παρισίοις καὶ Γερμανοῖς
 Σάββα, ἀποθανὼν

Ὁ Πολυχρόνης

ἐγκυκλοπαιδικὰ ἐν
 1773 καὶ ἐκεῖθεν μετὰ
 κῆς, φιλοσοφίας, ἀποκρίσεως
 rilegium ἐκ τοῦ γερμανικοῦ
 ναις τοῦ ἐκ Τυρνάβου
 ται τῷ ἡγεμόνι Ἀλέξανδρῳ
 πειτα τῷ 1783 ἐν
 νοτροφείου. Συνέγραψε
 περὶ τῆς ἐπιδημικῆς
 Vesale, ἱερὸν ἀπάντησιν

Ὁ Δημήτριος

Poszony τῆς Οὐγγαρίας
 δὴν τῆς φιλοσοφίας
 κομείων ἐν Βιέννῃ
 ται τὸν ἰατρόν. Ἐκείνη
 καὶ μετὰ διειτλήσας
 τοῦ ἀρχιάτρου μέ

κτικὸς ἱατρὸς» καθὼς ἀναγ
 διευθυντῆς τῆς ὑγειονομ
 Παντελεήμονος μέχρι τοῦ
 ἐπεφορτίσθη νὰ ὁρίσῃ τὰς

Ὁ ἡγεμὼν οὗτος ἐπο
 κομεῖα καὶ νὰ ἐξετάζῃ τὰ
 Καρακάσιν διαταγὴ νὰ ἐξ
 τῷ 1796 καὶ νὰ βεβαιωθῇ
 τυφοειδοῦς πυρετοῦ τοῦ συ
 σμένη, ἐδάφους ὑγροῦ, φθε
 περίθλαψις, λέγει ἡ διαταγ
 ἐπὶ τούτῳ τρεφόμενοι ἐν τ
 νωνῶσι τοὺς ἐπιθανάτους
 μένωσιν ἐν τῇ ἐρημίᾳ καὶ ἐ
 διαταγῇ ζητεῖ ὁ ἡγεμὼν ν
 γνώσεως, μαθὼν δὲ ὅτι τὸ
 θοῦν ἄλλαι 18, διὰ νὰ ἐπο

Ἡ ἐναίσιμος διατριβ
 περιέχει καὶ πέντε ποιήματα
 ρωμένα τῷ ἡγεμόνι Μορού
 περὶ ἀντιπράξεως (ἀντιδράσ
 νοίας κτλ. Αἱ συγγραφαί το
 ποιήματά του εἶναι ἀποτέλε
 καθὼς καὶ πορίσματα τῆς

Ὁ Ράλλης, ἱατρὸς τ
 αὐτοῦ εἰς Βουκουρέστιον, ὁ
 τοῦ Μ. Περδικάρη, κατοικ
 ἡγεμόνος Καρατζᾶ.

Ὁ Γεώργιος Σαῖτας
 δάς του ἐν Βουδαπέστη (1
 πόλεως τοῦ Βουκουρεστίου

Ὁ Σίλβεστρος Φιλί
 δασε τὰ πρῶτα γράμματα
 μετέβη πρὸς σπουδὴν τῆς
 februm verminosarum pati
 1786 τὸν ὠνόμασε ἱατρὸν
 Δαρβάρης κατέχουν τὰ σκῆ
 διορίζεται δημοτικὸς ἱατρὸς

Τῷ 1810 τῷ ἀνατ
 μέ τὴν πανώλην. ὁ
 κατοίκων καὶ τῷ
 τάσσει τὸν κανονισμ
 τῆς πανώλους.

Ὁ Ἰωάννης
 ἀδελφοὶ ἦσαν ἐγκ
 ἐναίσιμον διατριβή
 δων περιέχει πρόλο
 ἐλήφθησαν ἐκ τοῦ
 Αὐστριακοὶ κατέλα
 φύσεως, ἀναφανεῖς
 ὥς ἱατρὸς λίαν περ

Μετὰ τοῦ Φι
 τῆς πρωτεύουσας.
 γελμα αὐτῶν ἐν Β
 τὸ αὐτὸ ἔτος τῷ ἐν
 Τῷ 1822, ἔτος τοῦ
 ἐγχειρίδιον περὶ συ

Ὁ Χατζηγε
 μακοποιὸς ἐν Craio

Ὁ Μαρίνος

Ὁ Φώτιος,
 Μαυροκορδάτου.

Ὁ Γεώργιος
 ποννησίων ἱατρῶν,
 στιον τῷ 1788. Ἀπ
 βιβλιοθήκην.

Ὁ ἱατρὸς Ἰω
 ἐκπεσμένων πλουσί

Ὁ Χριστόδο
 Πασχάλη, τοῦ εἰση

Ὁ Νικολίδης
 ὅπου ἐσπούδασε τὰ
 ἐφηβικὴν ἡλικίαν μ
 Ἑλληνας διὰ νὰ σ
 Ἰωσήφ ὁ 2^{ος} τὸν π
 ταί του Ἑλληνες,

πρωτεύουσα τῆς Αὐστρίας
Νικολίδης ἐξήσκησε καὶ ἄλλοι
πρωτεύουσιν. Ὁ τίτλος τοῦ
τοῦ Λεοπόλδου τοῦ Β'.

Ὁ Νικολίδης μετέφρασε
Störek «Ἑρμηνεία περὶ τοῦ
μάλα φράντζα» τὸ ὅποῖον
συνέγραψε καὶ ἰδικά του ἐξέ-
φρασμακοποιίαν, περὶ βαρῶ-
νον τῆς συλλογῆς των καὶ
ὄρων καὶ τῶν ὀνομασιῶν
θεραπείας τῶν ἀφροδισίων
σεν εἰς τὴν ἑλληνορουμανίαν.

Ὁ Γιαννάκης Καβ-
τοῦ Duesti τῷ 1798.

Ὁ Παναγιώτης Νικ-
δάσας ἐν Χάλλη, μὲ ἐναίσι-
ἐπαγγέλλεται ἐν Craïona τὸ
Τῷ 1808 ἀποστέλλεται εἰς
Ὁ Νικολαΐδης θεωρεῖται π-
τρός, τῷ δὲ 1828, κατόπιν
καταπολέμησιν τῆς πανώλου
σης καὶ ὁ Φιλίτης.

Ὁ Κωνσταντῖνος Β-
γητοῦ τοῦ ἐκεῖ γυμνασίου π-
ἐν Καίρῳ καὶ ἐσπούδασεν
ἰατρικὴν καὶ μαθηματικά. Τ-
δημίας. Συνέγραψε φυσικὴν
μένης γλώσσης (ἐν Ὁδησσῷ).

Ὁ Κωνσταντῖνος Κ-
ἐσπούδασεν ἐν Βιέννῃ, ἐγκα-
τέλεσεν ἰατρὸς τοῦ Ἀγίου Πα-
θροπία», διὰ τὴν ἴδρυσιν τ-
τὴν ἀνοικοδόμησιν του καὶ
Κωνσταντῖνος Καρακάσης διέδ-
ἐγραψεν εἰς Ἑλληνικὴν τὴν
νόσους τῶν κατοίκων, τὸ π-
διαφέρον τοῦτο ἔργον δὲν κ-

τὴν πολύτιμον ὕλην
ἀπέθανε τῷ 1838.

Ὁ Νικόλαος
Βιέννη, ἦλθε δὲ μὲν
τὸν πατέρα του, γὰρ
του καθηκόντων.

Ὁ Ἰατρόπουλος

Ὁ Σπυρίδης

Ὁ Καλογιάννης
λάντου ἱατρὸς τοῦ

Ὁ Βλαστόπουλος
Στεφάνου (1804).

Ὁ Γεώργιος
κουρεστίου. Τῷ 1804
τρῶν. Ἀπέθανε τῷ

Ὁ Ἀθανάσιος
ρίδης, ἐσπούδασεν
Τῷ 1804 ἔχει τὴν
σίαι καθὼς καὶ αὐτὸς
τύπον, εἶναι αἱ
ἱατροὶ τῆς ἐποχῆς
Ἑταιρείας καὶ πολλοί.

Ὁ Μόσχος
ἐν Βουκουρεστίῳ.

Ὁ Στέφανος
Βουκουρεστίῳ, ὅπου

Ὁ Ἀντώνιος
Μορούζη κατὰ τὴν
υἱὸς του ἀπεκεφαλίσθη
Ὁ Φωτεινὸς εἶναι

1829 ζῇ ἐν Ἰασίῳ.

Ὁ Ἀναστάσιος
πόλεως, ἐσπούδασεν
1821. Τῷ 1810 ἐδίδασκε
1812 μετέφρασε τὴν
σεως περιεφέρετο ἐν
ὅπου διέμεινε μέχρι

Ὁ Μιχαὴλ

Μουντενία. Ἰατρὸς τοῦ ἡγε-
τηριάσας αὐτόν. Μέγας ὁπ-
στάσεως, μετέβαινεν ἀπὸ πο-
μαχητῶν διὰ τὸν ἐθνικὸν
Ἀσχολούμενος μὲ τὴν φιλο-
ταίρου καθὼς καὶ ἄλλην ἐ-
ώραίων τεχνῶν ὁ διάσημος
βασθέντα εἰς τὴν σκηνὴν το

Ἄνδρας ὁ Κωνσταντῖνος
ἐναίσιμον διατριβὴν de ma-
βέστρου Φιλίτη τοὺς κατοίκ-
350 γρόσια τὸν μῆνα. Τῷ

Ἄνδρας ὁ Γρηγόριος Μην-
τῷ 1808.

Ἄνδρας ὁ Κωνσταντῖνος Ἀ-
τὸ ἐπάγγελμα μέχρι τοῦ 18
καὶ ἔλαβε μέρος εἰς τὰς κ-
ρῶντα τὴν πόλιν καὶ τὰ νο-
τοῦ δημοτικοῦ ἱατροῦ. Ἐ-
κατὰ τὰς ἐπιδημίας τῆς πα-
ἡ εὐαρέσκεια τοῦ τσάρου, ὁ
1835 μετὰ τοῦ Ἰστιώτου,
τῶν ὑδάτων τῆς πηγῆς Βο-
γνωμοδοτοῦν, ὅτι εἶναι ἀνο-
καὶ καθορισμὸν τῶν ἐνδείξε-

Τῷ 1809 ἐγκαθίσταται
γνωστὸς ὑπὸ τὸ ὄνομα Μα-
νουὴλ Ρίζου, εἰς τὸν ὁποῖο
ἔργου τοῦ G. Ostrowick (1
ἐδημοσίευσεν ἐν Παρισίοις
Brown». Τῷ 1810 διορίζε-

Ἄνδρας ὁ βαρῶνος Γεώργιος
γάτης τοῦ Ρήγα τοῦ Φεραί-
καὶ τῷ 1797 τὸ ταξίδιον το-
γαλῖκοῦ τοῦ Barthélémy.
πολυμέριμον σπουδὴν τῶν
ἐπιστολὰς καὶ ποιήματα. Τῷ
1809, ὅτε καὶ ἔρχεται εἰς Β-

καὶ *Εὐρυδίκη*» καὶ
ἐνεργεῖ μετὰ τοῦ
σύζυγός του Μυθι
‘Ο Ἀντώνι
κουρεστίω.

‘Ο Δημήτρ
εἰς Ἰάσιον τῷ 18
Παρασκευὴν τοῦ
Beldiman, καὶ τοῦ
φράζει εἰς ἡλικίαν
λειτουργίας εἰς Botosani
εἰς Ἰάσιον, ὅπου

‘Ο Γαβαλά
τὸν νομὸν Teleor
μίαν τοῦ τυφοειδ
τὴν ὑπηρεσίαν του

‘Ο Δημήτρ
στίω τῷ 1810.

‘Ο Ἀλεξανδρ
τοῦ 1812-32. Συ
«*Ελληνικὸν καθρ*

‘Ο Ἀπόστο
κουρεστίω τῷ 1869
et medula spinale
στιον τῷ 1812 κα
τοῦ 1833, καὶ ἀπὸ
τῶν νοσοκομείων.

θήκης τοῦ ἱατρικοῦ
τοῦ Γρηγορίου Γκ
τὸ Ἀρσάκειον. Τῇ
σίευσεν ἑλληνιστί.

‘Ο Ἰωάννη
ἐναίσιμον διατριβὴν
ἑλληνιστὶ καὶ ἀφιε
σίου Γεωργιάδου
μέγας λόγος περὶ ο
‘Ο Βρεττὸς εἶχε στ

‘Ο Ἀθανάσ

σιμον διατριβὴν de phtisi
Τὴν ἄδειαν ἐξασκήσεως τῆς
ἱατρούς.

Ὁ Γεώργιος Κ. Ρο
ἔτη εἰς τὰ σχολεῖα καὶ τὰ
πληρώσας τὰς σπουδὰς τῆς
πλῶμα τῷ 1811, ἐξασκήσας
εἰδικῶς εἰς τὴν ψυχιατρικὴν
νιστί. Ἐγγραψε περὶ ἁρωμα
νικὴν ὑπὸ Σ. Χατζιάδου
γματείας μὴ δημοσιευθεῖσα
τῷ 1847 ἐκ τυφοειδοῦς πε

Ὁ Σπυρίδων Ἀσά
Σκαρλάτου Καλλιμάχη (18
λισθέντα ἀδελφὸν τοῦ πρί

Ὁ Ἀνδρέας Τζερό

Ὁ Ἰωάννης Ραστί
κατόπιν σπουδῶν ἐν Ραβί
αὐστριακοῦ πρακτορείου κα
τὸν τίτλον τοῦ ἱππότου. Τ
Ἀννίκα μετέφρασε τὸν Do
τὰ θεμέλια τοῦ ἀρχοντολογί

Ὁ Εὐστάθιος Ρώλ
Σκαρλάτου Καλλιμάχη μέλ
μὸν διώρισε δύο ἀρχιάτρο
ὁποίων τίθενται ἄλλοι τρεῖ
θοί, οἱ ὅποιοι πρέπει νὰ
ὁποίους νὰ ἐπισκέπτονται
ἐπαύριον».

Τῷ 1836 ἀναγράφει
ἱατρο-φυσιολογῶν τοῦ Ἰα
θέντος ἐκ χολέρας. Τῷ 18
φυσιολογῶν. Περὶ τοῦ Ρώλ
του de cholera morbus, λα
ἑτῶν, εἶχον πενθήσει ὅλοι
ἢ θέσις του.

Ὁ Σακελλάρης (18
Ἰασίῳ ἐταιρείας τῶν φυσι

Ὁ Κωνσταντῖνος
κατεῖχε δημοσίαν

Σύγχρονός το

Ὁ Θεοδόσιος
κουρεστίῳ καὶ ἐσπ

tio de peste Athen

εἰσβολὴν τῆς νόσου

τῆς χολέρας, ἀμειφ

δημοτικὸς ἱατρὸς κ

θανε τῷ 1844.

Ὁ Πέτρος
Βιέννη μὲ ἐναίσιμο

Ὁ Περδικάρης
Δημοκριθιηράκλειτο

Ὁ Κωνσταντῖνος
ἱατρός.

Ὁ Ἰλαρίων
πειτα δὲ ἱατρὸς το

Ὁ Γεώργιος

Ὁ Δημήτριος

Ὁ Κωνσταντῖνος
ηγγέλθη δὲ τὸν ἱα

κουρέστιον, ὅπου ἦ

Ὁ Ἰωάννης
σας καὶ αὐτὸς ἐν Ι

Ὑπῆρξε καί
ῆσκει τὸ ἐπάγγελμο

Ὁ Ἡλίας
τενία (1819).

Ὁ Στέφανος
(1820). Καθηγητῆς

ἔλαβε θέσιν ἐν τῷ

λυγερόν καὶ κοπτερο

Ὁ Μιχαήλ

τῆς ἡγεμονικῆς σχο

Ὁ Διονύσιος

Ὁ Δεσύλας

γὸν εἰς τὴν ἑλληνικ

γεν εἰς Ρωσίαν, ὁπόθεν ἐπὶ
Καρατζᾶ.

Ὁ Στέφανος Μανέ
1777. Σπουδάσας κατ' ἀρχὰς
σπουδὴν τῆς ἱατρικῆς, τῇ
μετωνομάσθη Episcopescu
τὸ ὄνομά του ὑπογραφόμενος
εἶναι μία ἱατρικὴ προσωπικὴ
ρομεν κατωτέρω τὰ κυριώτατα
διορισθεὶς ἱατρὸς τῆς ἀστυν
πρὸς ἀποφυγὴν τῆς πανώλεως
τὰς τῆς Βυζαντινῆς ἐποχῆς.
μοῦ βρασμένου ὧρου. Διὰ τῆς
τας ἀφροδισιακούς. Συνέγραψε
ἀνθρώπου», «Μεταλλικὰ ὕδατα
ἱαματικὰς πηγὰς, συνιστῶν
σημάτων, «Περὶ ἀλκοολισμοῦ
«Διαιτητικὴ καὶ μακροβιωτικὴ
οἰκογενειακὴ», ἥτοι γνώσεις
μικρᾶς χειρουργικῆς, ἐργασίας
δ' ἐκ 516 σελίδων. Τὸν ἀπρίλιον
1829 εἶχε ζητήσῃ τὴν κατάταξιν

Ὁ Ἀντώνιος Παλαμάς
Νικαίας, τὸ ὁποῖον ἦτο πρὸς
πλήρουν τὰς σπουδὰς των
Παλαιολόγος συνεπλήρωσε τὸ
δίπλωμά του φέρει τὴν χρονίαν
καὶ ἐπηγγέλλετο τὸν ἱατρὸν
χολέρας τοῦ 1831 καὶ τῆς ἐπὶ
λοιμοκαθαρθηριακῶν σταθμῶν

Ὁ Πανταζῆς Ἐξαρχος

Ὁ Γεώργιος Καλλιέ
κυβερνητικός, διότι ἡ χήρα

Ὁ Α. Θεοδωρῆς ἦτο
μερίου Θεοδωρῆ τοῦ ἐκ Τιρ
διατριβὴν de valetudine lite
νώλους ἐν Μολδαβίᾳ τῷ 182
πρωτιάτρου τῆς Μολδαβίας.

συμβουλεύει τὴν
τροφῆς καὶ ἐπαρ

Ὁ Δημήτρ

Ὁ Μ. Ζώτ

Ἐσπούδασεν ἐν I
nina (1826). Με
ἔταιρείαν τῶν ἱατ
θεῖσαν, ἀνασυνισ
της ὠνομάσθη ὁ
πιστελλόντων μελ
Zuccarini καὶ ὁ ἔ
την περὶ τῶν πέν
ἦτο πρωτίατρος τ

Ὁ Κωνστο

nica καὶ ἔσπούδα
τικὴν ἐν Ὁδησσῷ
διορίσθη ἱατρὸς τ
διορίζεται καθηγη
τέλεσε διευθυντῆς τ
καὶ δημοσίαν βιβλ
των καὶ συνταγογ
μακοποιία (1862,

Θωμάς, ἦσαν ἱατ
Βουκουρεστίῳ σχο
νώλους ἐγγράφη ἐλ

Ὁ Κ. Ἡπί
μάτισε καὶ σχολικὸ

Ὁ Κωνστο

ἦτο διδάσκαλος τῶ
κουρέστιον τῷ 18
πανώλην. Κατὰ τὸ
Ἰστιώτου, τοῦ μη
νοῦ καὶ Stirbey (Σ
νονισμόν ἀποβλέπο
τὴν ἀποξήρανσιν τ
ἀπορριμμάτων. Τό
τὸ αὐτὸ ἔτος ἐπιζη
1834 ἀναλαμβάνει

σμοῦ τῶν κατοίκων ἐναντίον
 τίνα καὶ εὐχαριστεῖ τὸν ὅ
 ὅποιαν ἐπέδειξε διὰ τὴν ἀπ
 ποιούμενος τοὺς ἀρρώστου
 ρούμενον. Χάρις εἰς τὰς φε
 ἀπέφυγον τὸν ἐκ τοῦ φόβου
 βουλία τοῦ αὐτοκρατορικοῦ
 θαρτηρίων, τῆς ὁποίας, καὶ
 προΐσταται ὁ Ἰστιώτης. Διὰ
 τοῦ ἱππότη τοῦ ἁγίου Στα

ἮΟ Ν. Κυριακόπουλος
 κὸν πρακτικὸν ὁδηγὸν ἐξ
 διὰ τὰς ἐγκύους, τικτούσας
 τῶν παιδικῶν νοσημάτων. Ι
 Τῷ 1833 μετέρχεται τὸν ἰα
 ἁλατωρυχείων τῆς Ὀκνας, ὅ
 νατόν του διευθύνει φαρμακ
 του ἐν ρουμανικῇ γλώσσῃ,
 νοι ἤρχισαν νὰ χρησιμοποιοῦ
 ὁποίων ὁ Μανέγας καὶ ὁ Ζ

ἮΟ Ἰ. Κ. Βουβούκης
 1827, λαμβάνει ἐνεργὸν μέ
 1828. Διὰ τὴν καταπολέμησι
 ρου ἀποστολῆς τοῦ ἀδαμαντι
 πῆς τοῦ Βουκουρεστίου, δυ

ἮΟ Νικόλαος Χριστο
 ἐκλεγῇ ἀντεπιστέλλον μέλος

ἮΟ Ναρτζῆς (1828),
 χῆς πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ τ

ἮΟ Τσίρκας (1828) ἐπ
 περιποίησις τῶν πανωλοβλή
 Κατακάτση συνέστησε λοιμο

ἮΟ Ν. Δ. Γούσιος, γε
 ρισίοις. Ἐγγραψε τὴν ἐναίσιμ
 (1828). Συνετέλεσε πολὺ εἰς
 ρας τοῦ 1831, ἐπιδείξας μεγ
 cuita ἀπομεμονωμένων γυναι
 1837 διετέλεσε δημοτικὸς ἰατ

λοιμοκαθαρτηρίων
 τοῦ 1847-60 ἐχο-
 μοσίας ὑπηρεσίας.

Ὁ Γεώργιος
 ἀρχὰς ἐγκαταστά-
 κουρεστίου (1840).

Ὁ Περίδης

Ὁ Δημήτριος
 Βιέννη 1829) τι-
 τικός ἱατρός τοῦ
 εἰς Βουκουρέστιον
 σκεται καὶ πάλιν
 τῆς δυσμενείας τῆς

Ὁ Πατρίκιος
 treī τῷ 1830. Κα-
 τῆς πανώλους.

Ὁ Γρυφάριος

Ὁ Χρηστάκης

Ὁ Θεόδωρος
 Botosani.

Ὁ Νεστορ
 ρωσικοῦ στρατοῦ

Ὁ Κόντος

Ὁ Νικόλαος

Νίκαιαν καὶ μετέ-
 ἐφορείας τῶν νοσ-
 καὶ τὸν καταρτισ-
 εἶχον μέχρις αὐτοῦ
 ἰδιαίτερον προορι-
 χρόνια νοσήματα,
 πῖαν» γενικῶς δι-
 παρασημοφορεῖ,
 μέρους τοῦ καθη-
 ρισίους, ὅπου ἐξα-

Ὁ Κ. Φραγκο-
 Ὁ Κωνσταντῖνος

λας, μετατεθεὶς τῷ

Ὁ Γ. Ἀσόφ

δρίασις τῶν φυσιодиφῶν τ
γικῆς ἐν τῇ ἱατρικῇ σχολῇ
τὴν «*Ρουμανικὴν Μέλισσα*
ἡγεμονίας». Ὁ νεώτερος
τῶν ἐκ καουτσοῦκ καὶ λιν
ὁμωνύμου κοχλιαρίου πρὸς

Ὁ Χρῖστος ὁ Ἰω
μως καὶ ἀνεγράφετο μεταξ
της τὸν ἐφωδίασε δι' εὐνο
ἐκτελεσθεῖσαν. Εἶχε προσκ

Ὁ Ἰωάννης Βασι
σίου (1830).

Ὁ Κωνσταντῖνος

Ὁ Ἐπαμεινώνδας
τρικῆς τῷ 1831.

Ὁ Βασίλειος Φορμ
ἱατρὸς τοῦ κολλεγίου τοῦ
Μουντενίας. Τῷ 1841 μετὰ
τῆς ἐπιτροπῆς, ἣ ὁποία συ
μικρᾶς χειρουργικῆς.

Ὁ Παῦλος Βλαστὸ
τῆς χολέρας τοῦ 1831. Ὁ

Ὁ Γεώργιος Φωτει
πόλεως Oltenita ἀπὸ τῆς π

Ὁ Χριστόδουλος Κ
θαρτηρίου τοῦ Teleajen (1

Ὁ Ν. Γαλάτης, σπο
Zimnicea (1832). Ὑπέβαλε
νοσημάτων λυμαινομένων τ

Ὁ Νέστωρ ἀπέθανε

Ὁ Σοφιανόπουλος
τρὸν ἐν Ἑλλάδι, μετέβη, τῷ
ταετίαν πρὸς σπουδὴν τῶν
νὰ σπουδάσῃ ἐπὶ τόπου εἰς
στρίαν, Οὐγγαρίαν, Γαλικίαν
δίου του διευκολυνθέντος ὁ
Μαιζῶνος. Τῷ 1832 εὗρίσκει

προσβληθῇ ὑπὸ τοῦ
Αὐγούστου τοῦ 1831.

Ἐν τῷ ὑπὸ
λεπτομερῶς τὰ συ-
θεραπείαν συνιστά-
ροχὴν λαβδανούχα
Σοφιανόπουλος ἀν-
τὸν τοῦ πρίγκιπος

Ὁ Νικολέτ

Ὁ Νικόλα

Ὁ Δημήτρ

τὴν χειρουργικὴν.

ἠκολούθησεν ὥρι-
ἐπιδημίας τῆς παν-

ἰθαγένειαν καὶ νυ-

Ὁ Κωνστα

Μετατεθεὶς εἰς Κρ

Ὁ Ζήσης

rele τῷ 1831, ἀντι-

ταῦτα ἐπαινεῖται π

ἀκατανόητον, πῶς

ἐστερεῖτο ἱατρικῆς

Ὁ Σαμουή

Ὁ Ἀθανά

ἦτο ἀρχηγὸς συντε-

ἐναίσιμον διατριβή

ἱατρὸν ἐν Focsani

Ὁ Γεώργιο

(πρωτευούσης).

Ὁ Φωτεινὸ

καθαρηρίου Calai

Ὁ Στέργιο

χολέρας.

Ὁ Μανωλό

ἐν Μολδαβίᾳ πρὸς

Ὁ Θεόδωρ

Ὁ Βασιλόπ

Ὁ Νικόλαο

Ὁ Βασιλάκης κατὰ

Ὁ Δημήτριος Π.

Βουκουρεστίῳ τῷ 1862. Ἰατρικὴ καὶ ναυτίας (1833). Ἀπὸ τοῦ ἐπὶ ἐξέρχεται τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἰνστιτούτου (μαθητῶν), χάριν τῶν μαθητῶν. Τῷ 1859 ἦτο πρόεδρος τῆς

Γεωργιὸς τις ἀναφέρεται

Ὁ Κ. Μίμης ὁ Κωνσταντῖνος

σιμον διατριβήν: de catalanisation de la langue roumaine. ἔκρινεν ὡς ἰατρὸς τοῦ φρενολογίου τῆς ἀκαδημίας τῆς Βουλγαρίας τῆς βουλγαρικῆς

Ὁ Δημήτριος Ζήσος

ρείας τῶν φυσιοδιφῶν. Τῷ 1862

Ὁ Παναγιώτης Μαγυρέλης

Magurele (1834).

Ὁ Χρῖστος Νικολάου

διατριβήν: de lenitide (1862).

Ὁ Β. Ἀνανίας ἀναφέρεται

Ὁ Νικόλαος Μαυρὶς

Kisseleff κατὰ τὴν ρωσικὴν ἰατρικὴν ὁργανωτὴς τῆς ἀπὸ τῶν ἐπιστημονικῶν εἰδικότητων, ὥστε χάρις εἰς τὴν ἀντιστηρᾶς ἐπιβλέψεως τῶν θεωρητικῶν, αἱ ὁποῖαι ἐγίνοντο ὁποῖου εἰργάζοντο οἱ ἐπιθετικὸι ἐξ ἀρχαίων νομισμάτων καὶ ἔκρινεν εἰς τὴν ρουμανικὴν καὶ τῷ 1862. Αἱ δύο συλλογαὶ ἐνεργήσονται κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐκδόσεως ταυτῆς τῶν διαφόρων λαῶν πληρώσει καὶ ἀπὸ ἀγορᾶς εἰπωμεν ὅτι αὐτὸς ἱδρυσε τὴν ἀκαδημίαν τῆς αὐτοῦ δωρεᾶς. Ὁ Μαυρὶς κατὰ τὸν Ἰωάννου

Ὁ Κωστῆς Λάμπρος

Ὁ Νικόλαος Λογοθέτης

Θεοδόσιος

‘Ο Γεώργιος
σιοδιφῶν τοῦ Ἰα

‘Ο Ἀριστε
μον διατριβὴν πε
ἀντιπρόεδρος (18

‘Ο Θεόδωρος

‘Ο Ἰωάννης

‘Ο Παναγιώτης

‘Ο Νικόλαος

‘Ο Ἀλέξανδρος

‘Ο Μιχαλό
νίας κατὰ τὸ 184
μησιν τῆς χολέρας

‘Ο Γ. Δημήτριος

‘Ο Ν. Κο
Ἑταιρείας (1841-

‘Ο Μ. Τρι
λέρας τῆς Μολδαβίας

‘Ο Ἐμμανουήλ
θολογίας ἀπὸ το
τοῦ Γ. Σακελλαρίου
κομείου Δ. Σακελλ
νώσεως τῶν νοσο
εἰς τὰ βουκουρεστι

‘Ο Ε. Λαδ

‘Ο Β. Καλ

‘Ο Μ. Σακ

‘Ο Στέφανος
ἐκ Χίου καὶ ἐσπ
τοῦ Στεφάνου Δ.
τος τοῦ μητροπολί
χαριστηρίου του γ
νης τῷ 1845. Τῇ
μερεῦων ἀρχιμανδ
πουλος. [Χειρ. Ρο
Ἄμα τῇ ἐγ

τῶν νομαρχιακῶν

ρίου, ὅπου ὑπῆρχε καὶ σχολή χειρίδιον τῆς μαιευτικῆς καὶ σθη καθηγητῆς ἐν αὐτῇ ἱστορίας. Τῷ 1866 ἐχορηγήθη τούτου διωρίσθη γενικὸς ταύτην ἐπὶ 18 ἔτη. Ἀπέθανε

Ὁ Ν. Βασιλειάδης

Ὁ Ἐμμανουὴλ Βλαστός καθώρισεν ὅπως κατ' ἔτος ὁποίων τὰ δύο, ἀνὰ 100.000 νοσίας. Ὁ Βλαστός, μέγας πλεῖστα ἀρχαῖα νομίσματα

Ὁ Γ. Α. Πολύζος ἐνοσοκομείου Mărcută καὶ τῆς μικρᾶς χειρουργικῆς καὶ φυσιολογίας ἐν τῷ σχολῆς Coltea, ἣ ὁποία ἠρίθμητο σχολῆς. Ἐξελέγη ἐπίτιμον μέχρι τοῦ θανάτου του (18

Ἔργα του εἶναι: «Μερίον περὶ δαμαλισμοῦ» «Ἐντομολογίας» «Φυσιολογικὸς Ἀτλάντης» Κατόπιν πειραματισμοῦ ἀπαιτισμοῦ. Ἐγραψεν ἐπίσης: «Πληψίας παρερχομένης διὰ αἰσθῆσεις βλαβῶν τοῦ νεφροῦ» «Σχολῆς» «Λεξιλόγιον γερμανιστικῆς» «Ἱατρικοῦ Μηνύτορος». Ἡ ἐκδήλότητος πρὸς στροφὴν τῶν ἀδυνατοῦ τοῦ ἀεικινήτου.

Ὁ Ἀναστάσιος Κοκκουρέστιον τῷ 1858. Σύζυγος ἑξουχθεῖσα τὸν Κυριαζῆν.

Ὁ Λ. Ράλλης ἔδρασε

Ὁ Γ. Ζύγουρας τῷ

Ὁ Καριάδης ἦτο ἰατρός νέος ὁροφος, δι' ὃν ἀπητήθη κλινικὰ μαθήματα καὶ ἱατρικὰ

Ὁ Ζητσαῖος

τὴν ἐναίσιμον δια-
παθολογικοῦ τμή-
ἀντιπρόεδρος τῆς
Φωτεινοῦ καὶ Θεο-
τικὴν ἰατρικὴν σχ

Ὁ Μιχαήλ

Ὁ Γεράσιμος

Ὁ Γοντίδης

Ὁ Γεώργιος

ἐσπούδασε τὰ ἐγ-
εἰς Ρουμανίαν κα-
ραντίνας) ἐν τῷ
ὅπου μένει μέχρι
σθη ἰατρὸς τοῦ
καὶ τοῦ Σερφιώτη
του, ἔχει δὲ καὶ ἐ-
ἐπιστημονικὰς συζ-
ἐπανασυνέστησαν
Βουκουρεστίου. Ε-
τρικῷ Μηνύτορι»
ζητήματα καὶ συν-
ἰατρῶν πρὸς κατὰ

Συνέγραψε

ρώσεως, περὶ ἐπι-
τῶν ἐκθέτων. Μέγ-
λει ἡ ὑγειονομικὴ

Τὸν Νοέμβριον

ἐκ τῶν μελῶν τῆς
ἦτο φίλος, ὑπόμνη-
ριαζῆς ἦτο μέγας
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀν-
τμήμα αὐτῆς, περι-
ρήθη εἰς τὸ νοσοκ-
πρωτοβουλία καὶ
νικῆς Βουλῆς, φι-
πολυτίμους ἐκδόσε-
κουρεστίῳ βιβλιοθ

Κυριαζῆς εἶναι καὶ ἐθνικὸν
 του τὴν ἐπαγγελματικὴν σχ
 λον. Παρηκολούθησεν οὕτω
 αὐτοῦ ἀδελφῶν Ξενοκρατῶν
 ἁγῶνος (ιερολοχιτῶν). Οἱ Ξ
 σαν μέγα μέρος τῆς περι
 ἄλλων. ἐν τῇ μεγάλῃ αὐτῶ
 δοτήσαντες τὸ Ξενοκράτειον
 τοῦ Κυριαζῆ, ἐκτελεστοῦ τῇ
 Ἑλένης, πρώτης ἐφόρου, καὶ
 Κυριαζῆ καὶ τῆς ἀδελφῆς
 τοῦτο παρέσχε μεγάλας ὑπ
 ἦτο παρήγορος καταφυγὴ τ
 θαλψιν εἰς τοὺς πάσχοντας.

Ἡ ἐκ μαρμάρου προ
 ρείας τῆς ἱστορίας τῆς ἱατρ
 τος συνάδελφος κ. Gomoiu
 τρικῆς. Ὁ Κυριαζῆς ἀπέθαν

Ὁ Ἡλίας Ζωγράφος

Ὁ Γεράσιμος Πανός

Ὁ Σ. Σάρρος ἦτο μ

Ὁ Βασιλείου Ἀμης

σολογγίου, ἦτο περιώνυμος
 περίπου ἔτη. Ἐγνώριζε τὴν

Ὁ Ἰ. Κουβαράς ἀν
 ἔσπούδασεν ἐν Ἰταλίᾳ καὶ τ

Ὁ Γεώργιος Συγγρο
 ἔσπούδασε, κατὰ τὸν αὐτὸν
 Βουκουρέστιον τῷ 1853 καὶ
 κατόπιν δηλητηριάσεως ἐκ τ

Ὁ Χ. Μακρῆς ἦτο ἰ
 γματείαν ἐπὶ τῆς θεραπείας
 dical τοῦ 1862).

Ὁ Γ. Σακελλάριος,
 τριβὴν περὶ φυματιώδους μ
 Brâncoveanu.

Ὁ Δημήτριος Λαμ
 Νεοχωρίῳ τοῦ Βοσπόρου τῷ

φοιτήσας τῷ 184
κομείου τῶν Ἰωα
λος τοῦ ὑγειονομ
παραιτηθεὶς τῷ
Κούζα, ἀναχωρεῖ
ὅπου διορίζεται ἰα
hamed Tewfic, εἰ
του ἐκ 204 σελίδας
πόλει συνέγραψε
Συγγρὸς γράφει
κατά τι δυστύχημα
σπορον καὶ τὸ ὅτι

Ὁ Λαμπέρ
ρον γάμον τὴν
σύζυγος τοῦ Ἰωσ

Ὁ Δημήτρ
τρος, ὑπηρετήσας

Ὁ Τ. Ἰ. Πα

Ὁ Ἀνδρέα
λείου τοῦ Mihail
νοσοκομεῖον τοῦ

Ὁ Γεώργιος
ἦτο ἐπαρχιακὸς ἰα

Ὁ Ε. Ταχ

Ἀναφέρεται

Ὁ Ἐδουάρ
γραφικῆς ἀνατομικ

Ὁ Διονύσι
ἱατροὺν ἐν Βραΐλα.

Ὁ Ἰ. Ἀ. Θ
βάνει στρατιωτικὴν
ἀκροαστικῆς ἐν τῷ
τῆς γενικῆς παθολ
τοῦ βίου του (191
σκομεν οὐδεμίαν ἐ
ρεσιακῶν καθηκόν

Ὁ Π. Ἰατρ
βήν: la métrite fo

Τῷ 1865 ἐκδίδει νέαν ἐργον
βάσει τῆς ὁποίας ἐγένετο ἡ
τροπῆς τῆς σχηματισθείσης
κῆς σχολῆς Athanassovici,
θήματα ἐν Ἀθήναις (1868).

Ὁ Ἀνδροκλῆς Φωτεινός
ψαντος ἑλληνιστὶ τὴν ἱστορίαν
νασίου Φωτεινοῦ ἐκ Πατρῶν
τάνου Ἀβδουλ-Χαμίτ τοῦ
μένην ἐν χειρογράφῳ ἐν τῷ
Φωτεινῷ ἐν Βουκουρεστίῳ.

Ὁ Ἀνδροκλῆς Φωτεινός
ἦτο δὲ ἰατρὸς καὶ πολιτικὸς
μείου τοῦ Βουκουρεστίου ἅρ-
ται διαχειριστῆς τῆς Gazeta
ωργιάδου καὶ Σεργίου. Διε-
ἐν τῇ στρατιωτικῇ ἱατρικῇ
δὲ 1877 ἐξελέγη γερουσια-
1877-78, ὀνομάζεται τῷ 18
ἀρχίατρος καὶ γενικὸς ἐπιθε-
σίας. Τῷ 1886 διορίζεται
θανάτου του. Τῷ 1891 ὥρ-
δριον τῆς ὑγιεινῆς καὶ δημο-

Ὀλίγοι ἰατροὶ ἠξιώθη
πολιτεία καὶ τῷ στρατῷ, ὥς
γμα ἀρετῆς καὶ ἀγαθότητος
τεινοῦ τοῦ συγγράψαντος ἐλ-
ἐκ Πατρῶν.

Ὁ Κορυδαλῆς ἦτο ν-
τρικὴ τοπογραφία τοῦ νομοῦ
δικῷ «Μηνύτωρ».

Ὁ Ἰωάννης Ἀντων

Ὁ Ἀλεξανδρόπουλο

Ὁ Ἰωάννης Βάλλην
ἐν Εὐρώπῃ ἐγκατέστη ἀρχι-
στάντση, ὅπου παρέμεινε μέ-
εἰς Κωνσταντῖναν τῷ 1896, ἡ
Ἀθήναις τῷ 1900. Ὁ Βάλλ

στικόν του χαρακ
γμάτων τῶν δύο
φιλοπατρίας καὶ
κοῦ καὶ καθηγητ

‘Ο Βαλλιό
ἔτη διετέλεσε νομ
ἐχρημάτισε νομία

‘Ο Νικόλα
ραβία καὶ μετὰ
τὴν ὀφθαλμολογί

‘Ο Θ. Βάγ

‘Ο Ἀριστε
τῆς ὑπερώας» (18

‘Ο Γεωργο
τάκτης τῶν ἐφημ

‘Ο Μιχαήλ
Βουκουρεστίῳ καὶ
τορι τοῦ 1863 τῆ
σεντερίας ἐν τῇ ἐ

‘Ο Ἀθανά
ψε τῷ 1867 βιβλ
ἐλληνιστί, καὶ περ

‘Ο Ἀριστε
τὰς πανεπιστημια
μου Πειραιῶς, στ
Γαλαζίῳ, ὅπου ἐξ
ρων ἱατρικῶν προ
ρώπην διὰ τὴν ἀ
τὸ ὁποῖον διηύθυν
ἰδιωτικὴν κλινικὴ
τῷ νοσοκομείῳ «
θῶς καὶ ἡ ἀλληλο
σεων, μεταξὺ τῶν
τὰ κατὰ τὴν Ἑλλ
νικὴν Ἀκαδημίαν
σιαζούσας ἐπιστημ

‘Ο Σέργιος
λειοποίησεν ἐν Το

στρατὸν προαχθεὶς μέχρι τοῦ
μον ἐκ κύστεως τῆς ὀφθαλμο-
φιλεπιστήμων αὐτὸς καὶ ὁ
τότε ἐπιστημονικὰ περιοδικὸς
Ἑγγεινομείου.

Ὁ Μαράτης ἦτο σύγγραφο

Ὁ Σταυρίδης, σύγγραφο
γέλλετο τὸν ἱατρὸν ἐν Γαλλίᾳ
ἢ ὁποία ἐμάστιζε τὴν πόλιν

Ὁ Νικόλαος Γαρουφαλῆς
γραφικὴν ἀνατομικὴν. Τῷ
τεινοῦ ἐπὶ τῆς στρατιωτικῆς
κράτους ἐν ἐπιφυλλίδι ἐν τῇ

Ὁ Ἰωάννης Βηλαρὸς

Ὁ Κωνσταντῖνος Γαρουφαλῆς
κουρεστίῳ τὴν Revue Méd

Ὁ Νικόλαος Γκελερ

Ὁ Κ. Λούκης τῷ 18

Ὁ Κωνσταντῖνος Νικολάου
κου ἐξ Ἰωαννίνων, μεγάλο
Ἑλληνικῆς Σχολῆς τοῦ Bra
ἐν Βιέννῃ τὴν ἱατρικὴν, εἰδ
τινα χρόνον ὥς ἱατρὸς τοῦ
καὶ δαπάναις τοῦ μεγαλοκτι
τῆς παιδείας ἐν Ρωσίᾳ) ἐγκ
εἰς Βουκουρέστιον καὶ κατ
τῷ ἱατρικῷ σχολείῳ. Ἔργα
τοῦ ὑδροκεφάλου καὶ ὑδροκ
Σειρὰ ἄρθρων συζητούντων
ζομένην ὑπὸ τῶν τότε ἐπιστ
ἰδιοφυΐαν, διότι προεῖδε τὴν
Brasov ἐκ φυματιώσεως.

Ὁ Ρίζος ἀναφέρεται

Ὁ Νικόλαος Οἰκονομίδης

Ὁ Ἀλέξανδρος Πετρίδης

Ὁ Κ. Πετράς τῷ 18

Ὁ Κ. Ἐξαρχος ἐγεννήθη
καὶ ἔγραψε τὴν ἐναίσιμον δ

théorie des mou-
 πρὸς μετατροπὴν
 φυσικῆς ἱστορίας
 εἰσέλθῃ εἰς τὴν δι-
 μαθήματα τῶν φυ-
 φέρουσα εἶναι: «Τ
 μανίαν εἰργάσθη :

Ὁ Ἀνδρόν
 μαθήματά του. Π
 νὰ παρακολουθοῦν

Ὁ Ἡρακλῆ
 ρισίοις καὶ ἦτο ἐστ
 σιδηροδρόμων. Τό

Ὁ Γρηγόρι

Ὁ Δημήτρι

Ὁ Μαθιὸς

Ὁ Κωνστα

σπουδάς του ἐν Ἀ
 σταθμοῦ τῶν λοιμ
 την μέχρι τοῦ 187

Ὁ Ἀχιλλεῖ
 Ἡπειρώτου. Ἐξωτ
 συνταγματάρχης τ
 Διηύθυνεν ἐπὶ πολ

Ὁ Π. Γ. Ο
 τριβήν: des altérat

Ὁ Ἀλέξαν
 ἐκεῖ τὰ ἐγκύκλια κ
 διατριβήν: Consid
 ἔτος εἰς Βουκουρέσ
 ἱατρὸς τῆς Marcu
 τῷ ἱατρικῷ σχολεί
 λῆς, διαμείνας ἐν

Ἐγγραψε πολ
 θεμάτων, ὧν ἡ στ
 ἐπιστήμης» (1877).
 σις τῶν ψυχώσεων
 Spitalelor» (1870)

‘Ο ‘Αβίδης ἀναφέρει

‘Ο ‘Αλέξανδρος ‘Α

‘Ο Π. Μαυροκορδά

‘Ο Κοάτος ἐπίσης τ

‘Ο Ν. Παντελῆς ἀν

‘Ο Πετσάλης ἐπίση
ἦτο φαρμακοποιὸς ἐν τῇ α

‘Ο Γ. Α. Καλλιγᾶς

‘Ο Καλούτσης ἐχρη

‘Ο Β. Καντίλλης
στρατηγὸς τοῦ ρουμανικοῦ
τουρκικὸν πόλεμον τοῦ 187

‘Ο Κ. Κασουλίδης

‘Ο Θρασύβουλος Κ

σας τῷ 1865 ἐγκατέστη εἰς
μονίαν. ‘Ο ἐξάδελφός του Δ

μέχρι τοῦ 1904.

‘Ο Δ. Σέργιος ἐσπο
τριβήν : méningite tubercu

λαμβάνει τὴν ἄδειαν τῆς ἐξ

Τῷ 1867 ἦτο συντάκ
Γεωργιάδου καὶ ἐπιμελητῆς

«Παρατήρησις παραλύσεως
σκληροῦ ἔλκους» (1867).

‘Ο Μιχαὴλ Γεωργιό

τῷ 1839 καὶ ἐσπούδασεν ἐ
considérations sur la kéra

culier, τυχούσαν ἀργυροῦ με
τὰς σπουδὰς του τῷ 1866

παίδων τοῦ Βουκουρεστίου
των ἐν τῇ ἰατρικῇ σχολῇ, τ

τὴν περιουσίαν του. Τῷ 18
τόπιν ὡς γραμματεὺς πρε

‘Αθήναις, ὅπου καὶ ἀπέθανε
γασίας μεταξὺ τῶν ὁποίων

μεγαλοσπληνίας καὶ ἀσκίτου
‘Επίσης ἐξέδωκε καὶ ἄλλας

καὶ ἱστορικάς, γραφῆς
αὐτοῦ εἰς Obedenac

‘Ο Μ. Βουρ
troubles de la fièvre
τοῦ νοσοκομείου τοῦ

‘Ο Φ. Εὐστάθιου

‘Ο Ἑρμογένους
πλώματος.

‘Ο Διαμαντῆς

‘Ο Κ. Δαβίδ
τῆς ὁποίας αἱ 2
la syphilis du syst

‘Ο Δημήτριος
τριβὴν περὶ τραυμα
θαρτηρίου.

‘Ο Ἀριστείδης
ματισμοῦ.

‘Ο Νικόλαος
μείων τῶν Παρισίων
σχολῆς τοῦ Βουκου
θήματα ἀφῆκαν ἐπὶ
τισε πρόεδρος ἐπὶ
ρων, τῆς ὁποίας πα
σασα καὶ τὴν οἶκον
νὰ ἐκκλησιάζονται.
ἐδώρησεν εἰς τὴν
μουσεῖον, ὅπου εὖρο

‘Ο Κ. Ἀ. Μ
sur les complicatio

‘Ο Σπυρίδων
σκησε τὴν ἱατρικὴν
τοῦ Σταυρίδου, συ
πρόεδρος τῆς Ἑλλ
χάρις εἰς τὴν γενν
τὴν ὁποίαν διεξεδίκη

‘Ο Δανιηλόπ
πάππος τοῦ νῦν διο

‘Ο Μπαλᾶνος

‘Ο Γεώργιος Οίκον
Telormann, ἀπέθανε φρενοβ

‘Ο Νικόλαος Τσιτσ
1872 ἐγκατέστη, ἐν Κωνσταν

‘Ο Κοντομίχαλος ἐ
ἀπὸ τοῦ 1872 – 75.

‘Ο Ἀβραὰμ Βαλλή
κῆς καὶ λαϊκῆς ὑγιεινῆς (1

‘Ο Βαλέριος Στάης

‘Ο Ἀθανάσιος Δημ
σχολὴν τοῦ Davila μέχρι τ
Τῷ 1875 δευτερεύων ἰατρὸς
εἰς τὸν Ρωσορρουμανοτουρ
πολέμῳ τραυματίας τὸν ἀτ
Davila εἰσαχθέντα. Τῷ 18
ἀποσυρθέντα τῆς ἑδρας Γε
‘Η σπουδαιότερα του ἔργα
ἔβραβεύθη διὰ χρυσοῦ μετα
τέλεσε μέχρι τῆς ἀποχωρήσ
θεωρητῆς τοῦ στρατοῦ, δια

‘Ο Κριτίας ἐπηγγέλθ

‘Ο Ἰ. Βάρναλης δι
(1875 - 1903).

‘Ο Ἀγάπιος ἐσπούδ
βήν: «Δημογραφικὴ ἔρευνα
νομοῦ καὶ τῆς πόλεως τοῦ

‘Ο Γεώργιος Λατο
Παρισίοις, ἐξήσκησε τὴν ἰα
τισε δημοτικὸς ἰατρὸς τοῦ

‘Η Μαρία Κουτσαρ
ἐγκύκλια ἐν Ζυρίχῃ καὶ τὴν
«de l'hydroporrhée et de sa
(1884). Διωρίσθη τῷ 1885
«Φιλανθρωπία» καὶ τῷ 18
καὶ προήδρευε μέχρι τοῦ
γυνὴ ἰατρὸς τῆς Ρουμανίας.

‘Ο Ἰωάννης Διαμα

ὅπου καὶ ἐξήσκησε
μέχρι τοῦ 1936.

Ὁ Γεράσιμος
κρὰν σειρὰν ἐτῶν
ὀφείλεται ἢ ἱδρυσθεῖς

Ὁ Χ. Καραβίας
τοῦ 1889-1897.

Ὁ Παναγιώτης
τρικῆς σχολῆς τῶν
νῶν τῷ 1930.

Ὁ Μιχαὴλ
μετέπειτα πρωτίαιος

Ὁ Λέων Λαζαρίδης,
ἀπὸ τοῦ 1886
τοῦ 1912, ἔτους τοῦ

Ὁ Ν. Ζύγος
τοῦ Βουκουρεστίου

Ὁ Γεώργιος
ἐκ πατρὸς Κωνσταντίνου
μανίαν περὶ τὸ 1880
Câmpulung καὶ μετὰ
ἀδελφός του Νικόλαου
στάντση ἀπὸ τοῦ

Ὁ Παπανικολάου
ρίδωνος Καραβίας.

Ὁ Δ. Μομάκης
Γαλαζίω ἐπαγγελθεῖς

Ὁ Ἰωάννης
ραβίας. Ὁ Μενδωνάκης
ἐν Βουκουρεστίῳ γινώσκων
λέτην λίαν ἐνδιαφέροντος
veanu καὶ τῷ 1890
Ἐγγραψε περὶ συφύξης

Ὁ Γεώργιος
ψας τὴν ἐναίσιμον
1893 διωρίσθη κοινὸς
ἰλνολούτρων τοῦ L.
τῇ ἱατρικῇ».

Ὁ Χρῆστος Παῖζι
Βραΐλα ἀπὸ τοῦ 1894-1932

Ὁ Γεράσιμος Καρ
καὶ ἀπὸ τοῦ 1900-1932 ἐν

Ὁ Νικόλαος Νικο
γέλθη τὸν ἱατρὸν ἐν Κων
Πειραιεῖ ὅπου καὶ ἀπέθαν

Ὁ Ἰωάννης Μπέκ
γέλθη τὸν ἱατρὸν ἐν Πιτε

Ὁ Ἰωάννης Τολίκ
τσιλίῳ τὰ γυμνασιακὰ καὶ
Τούλτσης καὶ ἱατρὸς τῶν
τσαν (1898-1920).

Ὁ Ἰωάννης Μοίρ
λαζίῳ (1894-1916). Ἐσποι

Ὁ Γεώργιος Βλαχλ
Τὰ γυμνασιακὰ μαθήματα
ἱατρικὰς σπουδὰς ἐποίησεν
1899-1909, ὅτε ἐγκατέστη
τικοῦ τύφου περιποιούμενο
τεστημένους ἐν τῇ πόλει το

Ὁ Δ. Αὐδῆς κατήγε
1914).

Ὁ Δημήτριος Παπ
πολλὰ ἔτη ἀσκήσαντος τὴν
1903. Ἐπηγγέλθη τὸν ἱατρ
νοτίου Δοβρούτζης, τῆς ὁπ
τύφου τῷ 1919.

Ὁ Κωνσταντῖνος
ἐπηγγέλθη τὸν ἱατρὸν ἐν Κ
μείου ἀπὸ τοῦ 1900. Ἀπέδ

Ἡ Ἀθηνᾶ Πολυχρ
στίῳ, εἰς τὰ νοσοκομεῖα το
ἐξανθηματικοῦ τύφου τῷ 19

Ὁ Χρῆστος Ντάλλο

Ὁ Γεώργιος Βουθρ
τὸν ἱατρὸν — κατὰ διαλείμμα

Διὰ τῆς συν-
Ρουμανία ἀσκησάν-
ἐργασίαν ὁριστική-
ρωθῶσι, διότι ἡ ἰ-
χρόνον. Τὰς περισ-
γραμμάτων τῶν κ.
ὁποίων αἱ ἀκάμα-
θήκας καὶ τὰ ἀρχα-

Εἰς τὴν χρον-
Ἑλλήνων ἱατρῶν,
νὰ ἐργάζωνται. Ἐ-
χίζοντες τὸ ἔργον
ἀξίως τὴν ἐπιστήμ-

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

περιοριζόμεθα νὰ
βοηθήματα καὶ εἰς
ρας λεπτομερείας.

Demostene

Toῦ αὐτοῦ. -

V. Gomoiu

nia înainte de 18

Istoria pres

U. și Gh. s

nari, vol. I. 1938.

P. Samari

3 vol.

G. Crăinic

V. Bologa.

puturile medicine

K. Μπέλλον

V. Mihail.

nia. 1907.

Ἔργασίαι σχε-

1) *Αἱ ἐν Ρωμου*

1921. «Θάλει

σμοῦ, I. Σολο

- 2) Ἑλληνες ἰατροὶ ἐν Ρ
- 3) Ἡ ἱατρικὴ σχολὴ το
26 Φεβρουαρίου 19
- 4) *Diu istoria medic*
la Societatea Medic
- 5) *Istoricul medico - j*
IX. 1928.
- 6) *Medicina in Dobro*
nala Craiova 1928.
- 7) Ἑλληνες ἡγεμόνες κ
«Εἰκονογραφημένος
- 8) Ἐξέχουσαι ἱατρικαὶ
χία. Ἡμερολόγιον Ι.
- 9) Αἱ ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τ
νικὰ» Ἀθῆναι. Ἰούλ
- 10) Ἑλληνικὴ Ἱατρικὴ
ρεστίου. Μάϊος - Ἰού
- 11) Ἡ δρα̃σις τῶν Ἑλλή
Ἰούνιος - Ἰούλιος 19
- 12) Ἰδρυταί, ἔφοροι καὶ
στίου, 20 Μαρτίου
- 13) *Histoire de l'évolu*
national d'histoire
- 14) Περὶ τῶν Ἑλλήνων
ρεία Παρισίων, 6 Ἰ
- 15) *Manuscrisul medic*
Medicinei. Buc. 11 .
- 16) Εἰς Ἑλλήν ἐμπειρικ
λιος 1937.
- 17) *O carte din 1867*
Buc. Aprilie 1937.

A

ᾠΑβίδης
ᾠΑγάπιος
ᾠΑθανάσιος (ὁ Γόρδ
ᾠΑλεξανδρίδης Δ.
ᾠΑλεξανδρίδης Κ.
ᾠΑλεξανδρόπουλος
ᾠΑνανίας Β.
ᾠΑναστασιάδης ᾠΑνδ
ᾠΑναστασιάδης Γ.
ᾠΑνδρέας
ᾠΑνδρονάκης
ᾠΑνδρόνικος
ᾠΑννινος ᾠΕδουάρ.
ᾠΑντωνίου ᾠΙωάννης
ᾠΑντωνίου Μιχαλάκ
ᾠΑποστόλου ᾠΑλέξανδ
ᾠΑραπάκης
ᾠΑρσάκης ᾠΑπόστολ
ᾠΑΣάκης Γ.
ᾠΑΣάνης Σπυρίδων
Αὔδῃς Δ.

B

Βάγιας Θ.
Βάλληνδας ᾠΙ.
Βαλλῆς ᾠΑβραὰμ
Βαλλιᾶνος
Βαρδαλᾶς Κων.
Βάρναλης ᾠΙ.
Βαρτιάδης Π. Δ.
Βασιλάκης
Βασιλειάδης Ν.
Βασιλείου ᾠΑμηροᾶς

	Σελίς
Ζητσαῖος	30
Ζύγουρας Γ.	29
Ζύγουρας Ν.	40
Ζωγράφος Ἡλίας	31
Ζώπτας Μ.	22

Η

Ἡλιάδης Μανασῆς	11
Ἡπίτης Ἀλέξανδρος	22
Ἡπίτης Γρηγόριος	22
Ἡπίτης Θωμᾶς	22
Ἡπίτης Κωνσταντῖνος	22
Ἡπίτης Πέτρος	20
Ἡρακλείδης	5

Θ

Θεοδόσιος	28
Θεοδωράκης (πατήρ)	11
Θεοδωράκης (υἱός)	11
Θεοδωρῆς Α.	4, 21
Θεοδωρῆς Α. Ι.	32
Θεοτόκης Νικ.	12

Ι

Ἰατρόπουλος	16
Ἰατρόπουλος Π.	32
Ἰστιώτης Κων.	17, 22
Ἰωάννης	5
Ἰωάννης	14
Ἰωαννίδης Ἀθανάσιος	16

Κ

Καβάσμπασης Γιαννά- κης	15
Καγγελάριος Ἀλέξ.	11
Κακαβέλλας	7
Καλενδέρος Νικ.	38
Καλλιάρχης Ἰ.	7
Καλλιάρχης Παντολέων	7
Καλλιγάρης Β.	28

Μίμης Κ. ὁ Κων/λί
 Μιχαηλίδης Ἰωάννη
 Μοίρας Ἰωάννης
 Μομφερράτος Δ.
 Μουλαῖμης Ἰωάννη
 Μουλαῖμης Σταῦρο
 Μπακάλογλους Γεώ
 Μπαλᾶνος
 Μπαστιᾶς Α. Κ.
 Μπέκης Ἰωάν.

Ν

Ναρτζῆς
 Νεστοράς
 Νέστωρ
 Νίκας Κωνστ.
 Νικηφόρου Ἰωάννη
 Νικολαΐδης Δημήτρ
 Νικολαΐδης Παναγ.
 Νικολαΐδης Χρῖστος
 Νικολάου Παναγιώ
 Νικολετόπουλος Νικ
 Νικολίδης Ἰωάννης
 Νοταράς Δημ.
 Ντάλλας Χρ.

Ο

Οἰκονόμου Γεώργιο
 Οἰκονόμου Νικόλαο
 Οἰκονόμου Γ. Παν

Π

Παῖζης Χρ.
 Παλαιολόγος Ἀντών
 Πάμπερις Ἰωάννης
     κοπίου)
 Πάμπερις Δημήτρ.
     κοπίου
 Παναγιώταρος
 Παναγιώτης(ὁ Σινω

	Σελίς
Σταυροῦς Μόσχος	16
Σταυρίδης	35
Συγγρός Γεώργ.	31
Σχενδὸς Μιχ.	8, 10
Σχινᾶς Γεώργ.	16

Τ

Ταχιντζῆς Ε.	32
Τέρπανδρος Παν.	40
Τέσσας Ἀλέξ.	28
Τζεράχης Ἀνδρέας	19
Τζεράχης Ἀντώνιος	18
Τιμόνης Ἐμμ.	7
Τίμων	6
Τολίκας Ἰωάν.	41
Τριανταφυλλίδης Ἐμμ.	28
Τρισώνυμος Μ.	28
Τσίρκας	23

ΠΡΑΓΜΑΤ

ΠΕΡΙ ΜΙΚΡΑΧ

ΔΙΑΡΡΥΘΜΙΣ

ΚΥΡΙΩΤ

ΣΤ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ Δ

ΠΡΑΓΜΑΤΕΙ

ΠΕΡΙ ΜΙΚΡΑΣ ΤΙΝΗΣ ΠΡΟΣ ΑΠΟΔΟΣΙΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ: ΤΟ

Διὰ τῆς πραγματείας
κατ' ἐμὲ θεραπείαν ἀνάγκης
φαβήτου ἡμῶν, ἐφ' ὅσον δὲ
σθήκης τινὸς νέων εἰς οὐ
βανομένων, εἴτε ἰδιοσχήμε

Ἵνα δὲ σαφέστερος ὦ
την τοῦ ἀλφαβήτου μας δι
ὥς καθ' οἷονδήποτε τρόπον
μάτων ΠΑΡΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟ
καταρτισμὸν ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΝ
μόνον διὰ τοιούτων, ἵνα κα
ἡ γραπτὴ τῶν ξενικῶν φθό

Θὰ συνιστῶσι, δηλαδ
Σύστημα» δύο κατηγορίαι

Πρῶτον, τὰ εἰκοσιτέσσ
ἄθικτον διὰ νὰ ἀποδίδῃ γ
λέξεις, τόσον τὰς ἀκραιφνῶ
δηλαδή αἵτινες εἰς τὴν ὁμι
τήν, διὰ πολιτογραφησεώς
χρησίς των ἐκύρωσεν. Οὕτω
τσα, γκέμι οὐδόλως πρόκειτ
μου νὰ ἐπηρεασθῇ, διὸ καὶ
Δεύτερον, τὰ δέκα ὀκτὸ

---

¹⁾ Ὑπεβλήθη τῇ Ἀκαδημ
13030. Κατὰ δὲ τὴν συνεδρίαν τ
ὑπομνήματός του τούτου.

τοῦ ἀλφαβήτου μας
πτώσεως τοῦ ἑλλην
νικοῦ. Ταῦτα ὅμως
παραμένωσιν ἐν ἐφ
γραφτῆς ἀποδόσεω
φαβήτου μας, τὸ δ
τητα. Ἀλλὰ τότε
θὰ παρατάσῃ μέτ
σχεδὸν δυσχέρειαν
τρέπουσαν τήν, κατ
γνώσοντος ταύτην.
ἀδύνατος ἢ γραπτῆ
ranger, Chateaubri
γράφωμεν τὸν Dav

Σπεύδω ἐπίστ
προκατάληψιν, ὅτι
εἶναί τι τὸ δύσπεπ

Α.

Ἀπαντῶν εἰς
οὔτος τὴν 1 Νοεμβ
αὐτῆς μέλος, εἶχον
» ὑδρογραφικὴν του
» τρέποντος τὴν ἑλλ
» τῆς τῆς ὑπὸ τοῦ
» Φαντάζομαι δὲ ὅτ
» συγγράμματα ἀπα

¹ Ἀναγκαῖον ἔκ
θεῖς μήπως θὰ ἐθεωρ
ἀναρμόδιος, εἴτε δια
βεβήλωσιν τοῦ ἀπ' αἰώ
ἐπειδὴ ἐξ ἴσου φοβοῦ
ἀναγνώσεως τοῦ παρ
τοιαύτην ἀνάγκην προ
τῆς προσπαθείας μου
Σωτῆρος ρῆσιν : «Μὴ
ἀλλὰ πληρῶσαι» (MAT

² Πρακτικὰ Ἀκ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

» θώδους ζητήματος τοῦ
» κατ' ἄλλην τινὰ τῶν συ

Ἡ ἀτέλεια τοῦ ἀλφ
μάτων του — πρὸς πρέπου
γων, μοὶ ἐγένετο ἀπὸ τῶν
παιδικήν μου κρίσιν, εἰς
ἀπηγγέλλετο κατὰ τὸν τῆ
Ἀγίου Εὐαγγελίου ἀνάγν
ἀναγινωσκόμενον, τρόπον
ὃν τὸ ἔθος εἶχεν ἀποβλέν
τῆς ὥραίας τελετουργίας
βαίνῃ ἕως ὅτου εὐρεθῇ τ
λικῆς ἐν τοῖς σχολείοις, ν
διὰ τῶν γραμμάτων τοῦ

Τὴν ἔλλειψιν ταύτην
τότε Ναυτικῶ μας συστήμ
λόγους, τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ
εἰς Κρήτην ἀποστολήν τοῦ
Σταματέλου καὶ τὸ τοῦ Μ
τοῦ 1897. Ἡ θεραπεία δ
νικὸν ζῆλον ἐμοῦ τε καὶ τ
υπηρετοῦμεν, ἐγὼ μὲν ὥς

Ὅταν δὲ παρέλαβον
καὶ συχνότατα εὕρισκόμεν

¹ Κεφάλ. Κ, 19 - 26, ἀ

² Μετὰ στενοχωρίας μο
νὰ νομισθῶ ἐνασμενίζων ἀσεβ
μέρη τοῦ δι' ἐλληνικῶν χαρακ
πάντα πρὸς τὴν ἐγκεκριμένην
λιβέρου 1917, σελ. 551) πρὸς
διώκω σκοποῦ: «*Πριὸν λ' Σεγν*
» *Λ' σοὰρ ντ' σ' μέμ ζιοῦρ κι ἐτ*
» *σαμπλὲζ ἐτὰν φερμέ, πὰρσκ ἴ*
» *λ' Σεγνιέρ οὔρ οὖν γκράντ ζιο*

³ Διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἡ π
ιστᾶται ἡ ὀρθὴ καὶ ἀκριβὴς ἀ
ἐπαναλαμβανομένων τῶν περιό

⁴ Μετὰ εἴκοσι καὶ ὀκτὸ
θαυμάσιον καὶ πρακτικώτατον
νον, ὑπὸ τὸν τίτλον «*Κρυπτογρ*
Μ. Ζηκάκη 1925).

ἐγγράφοις ἑλληνιστὶ
ἅπαξ ἀνεμνήσθην τ
δυσχερείας ταύτης.
κῶν λέξεων παγκοσμ
στημονικῶν ὄρων¹,
πλὴν καὶ μὴ δυναμ
ὅτι ἡ λύσις τοῦ ζ
ρικὴν σημασίαν εἰς
ρία τῆς γραφῆς τῆς
αὐτὴν εἰσαγωγή τῆς
τίου, τῷ 260 π. Χ.
τοῦ ἀναγινώσκοντος

Ἄλλ' εἶχε δημ
ψύχωσε τὴν ἐπίμονο
σὶν μου: Οὐδεὶς τῷ
σαν κατεύθυνσιν πα
ἀλφάβητόν του ὅμο
ἀποδόσεως μεταξὺ γ
ἦν δὲν εἶχεν ἄλλοτε

¹ Πρβλ. ΜΑΝ. Α
§ 159 – 160 «Ξένες λέξ

² Ὡς παρατηρεῖ
αἱ φαντασίαι τῆς ἀγγλ
παραμορφοῦν καὶ τὴν
βραχύτατον ὥς εἰς top
ὥς εἰς woman, εἴτε ι ὡ
cough, εἴτε ὥς φ ὥς ε
οὔτε τὸ ρ εἰς τὸ psalm
οὔτε τὸ k εἰς τὸ Knigh
i καὶ x εἰς τὸ περίεργο

Χαριτωμένον δὲ
ough: Δύο ἐπιβάται σιδ
θμόν, συνεζήτουν πῶς
εἰς τούτων ἐτάσσετο ὑπ
τος ὑπὲρ τοῦ Στόου κα
μόνως ὑπεστήριζεν ὅτι
τότε ἠρώτησε ποῖος ἦλ
λαβὴν πρὸς τοσαύτας σ
σας τὴν μικρὰν αὐτὴν
ὀρθογραφία τοῦ ὀνόμα
χούσης μάλιστα καὶ π
τῆς Στάου κατὰ τὸ slow

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

κατὰ προσέγγισιν ¹ — ἄλλο
 συνομιλητήν του, how do
 ἦτο ἢ διὰ τοῦτο στενοχω
 σκοντο πρὸ ξενικῶν τοπων
 χείου σημειουμένων. Ἐβλ
Γιουμπία, ἄλλοι δὲ *Οὔμπ*
 δὲν ὀνομάζεται οὕτω ἄλλο
 νὰ τὴν ἀναγράψῃ ἄλλως,
 σκοντές τὴν, ἀφοῦ οὕτω τ

Πρὸ τοιούτου κυκεῶ
 νὰ παρεκκλίνῃ τῶν παραδ
 τῆς καὶ νὰ δημιουργήσῃ,
θιογραφικὸν σύστημα θεσπ
καὶ τοὺς Χάρτας» ³ τὸ ὅπ
 Βρετανίας ἄλλὰ καὶ ὑπὸ

---

¹ Εὐτράπελον ἄλλὰ καὶ
 ἐκεῖ πολυήμερον παραμονήν (ἔ
 οὐ τότε ὑπηρετοῦν θωρηκτοῦ «
 κοῦ, τυχὼν τῆς τιμῆς ἐγκαρδί
 στως εἰλικρινοῦς ἀγαθότητος, «
 ἐβασανίζοντο νὰ συγκρατήσουν
 μας εἰς τὴν Λέσχην των, παρ
 καθόσον ἐσκόπουν τάχα νὰ ἐκ
 dis». Ἀπετάθην τότε εἰς ἄλλο
 γνωσεν «Λαϊκάουντες», ὅταν δ
 «Leecothis». Ἀπετάθην καὶ
 κούουθες». Θαυμάσια, εἶπον τ
 ὀριστικῶς, πῶς πρέπει νὰ τὸ ν
 ὁμοίων δυσχερειῶν εὐρίσκοντα
 Pilots (ναυτιλ. ὁδηγίας), ὅτι δ
 Charts» κατηρτίζετο ὑπὸ τοῦ
 σίν του, ὅπως ἐκτυπώσω τὰ ἐ
 μνείας εἰς αὐτὰ ὅτι τάχα παρ

² Τὸ παράδειγμα τοῦτο
 ναυτιλιακὰς ὁδηγίας (ADMIRALTY
 ἐφελκύσουν τὴν προσοχὴν ἐπὶ
 νας ἀναγνώσεως τοπωνυμίας τ
 spelt «Eubœa», is pronounced

³ Ὁ τίτλος τῆς μνημειώ
 by the ADMIRALTY For Saili

⁴ ADMIRALTY Black Se
 the principal authorities in G
 ταῖς Ἑνωμέναις Πολιτείαις τῆς

ματος τούτου κατη-
 νασῶν μόνον τῶν α-
 νων ἢ νὰ προφέρηται
 ἔπαυσε νὰ ἀποδίδηται
 χέρεια εἶχεν ὁριστικῶς

Ἀπειτόλμησα
 ἁρμόδιον ἐν προκει-
 ῶς ὑπουργὸς ἐπὶ τῇ
 γίαν. Τῷ ἀνέπτυξα
 ρους του παρὰ τῇ κ-
 ἐλαφράν τινα καὶ ἀ-
 σχυσίν του διὰ παρ-
 τῆς διὰ τοῦ τοιούτου
 καὶ τῆς Ἱταλικῆς. «
 » χρησιμωτάτη, περι-
 » ποιουμένην. Καμ-
 » σχέδιον. Ἡ ἀντιπα-
 » νὰ τῆς δώσῃ τὸ χ-
 » καὶ διόλου παράδο-
 » μὲ τὴν μετάφρασιν

Οὐδόλως ἐν τ-
 ἀπέδωκα εἰς τὸ ὅ μ-
 τίον τοῦ ὁποίου εὐρ-
 Ἐλλωστε, οὔτε καὶ
 εἰς τινα τῶν γραμμά-
 παραδόσεις μας, ἐνῶ
 στη τῶν δημοκρατιῶ-
 - τοῦλάχιστον ὅσον κ-
 ρυθμίσεως, ἀλλ' ἀπα-

νητικῆς ὀρθογραφίας
 Board», ὅπερ ἐπιμελητ-
 1906 δι' ἐγκυκλίων του,
 θμίσεων εἰς τὴν γραφ-
 harbour, diaphragm,
 ἢ ὅμοιος ἦτο πρὸς τὸν
 κλίων του (14,4), ἐνδια-
 κοινῇ χρήσει της, ἡδια-
 καὶ τῶν τοπωνυμιῶν ἰδ-
 — κατὰ τὴν ἐγκύκλιον

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

καὶ τῆς γραφῆς τῆς γλώσσας
του ἀπόδοσις ἑτερογλώσσα
τῆς δὲ ἐπιτυχίας ἀνταπεκ
Ναυαρχείου», ὥστε ἡ περ
σπεύσῃ νὰ τὸ περιβάλῃ δ
αὐτὸ βραδύτερον, κατὰ τ
δήποτε λέξεως οἰασδήποτ
τλον «Alphabets of Foreign
R.G.S. II system» ¹.

Διὰ τοῦτο, καὶ παρ'
προβλέψεις ², διησθανόμην

¹ ADMIRALTY *Syria E*
Ἐπηκολούθησαν ὁμως καὶ ἄ
tique Internationale (ιδ. L. R
«L'écriture phonétique inter
περὶ τοῦ ὁποίου γράφω κατω

² Τῷ 1911, ὁ μακαρ
περὶ τῶν σκέψεών μου εἰς τ
ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, καὶ πρὸς τ
Τὴν δὲ 30 Αὐγούστου τοῦ ἰδί
βλίων τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως
ἀρ. 128 σελ. 624 «....Τὰ δὲ
» γραφῆς κατὰ τρόπον προσεγγ
» χώρα, ὅπου κεῖται ὁ ἔχων
» εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις: α
» γολογικούς νόμους τῆς ἑλλην
» τοῦ ὀνόματος· οἷον Στοκχόλ
» (Kjöbenhavn), Βουκουρέστι
» τος, μόνον ὅταν εἶναι οὗτος
» Κολωνία, Παρίσιοι, Φλωρεντ
» κὸν ἀντὶ Λεύδεν, Μέτενς ἀντ
» γ') Ἀρχαῖαι κοινόταται καὶ
» Ἐν τούτοις δ' ὁμως ἀναγκαῖ
» σαλία (Marseille) κτλ. δ') Μ
» καὶ δὲν ἀπομακρύνονται πο
» tersbourg), Ἀρχάγγελος (Arc
» ταφράσεις τοπωνυμιῶν, ἐν με
» τὸ ὄνομα εἶναι λίαν χαρακ
» τῆς Καλῆς Ἑλπίδος, Γῆ τοῦ
» τοιούτων χαρακτηριστικῶν, δι
» παρατίθεται καὶ τὸ ἰθαγενές
» Μισσουρῇ (λάσπης ποταμός),
» Κιργίσιοι (νομάδες), Βουχάρα
» φθεῖς τὴν 1 Ἰανουαρίου 150
» δρῶν πρέπει νὰ σημειώνηται

μένη κοινωνία μας
μετοχή τῆς Ἑλλάδος
τούτου ὅλον ἐν δημ
τοιαύτην λύσιν. Ὑπ
δημίας, κατὰ τὴν ε
διότι ἡμην τότε ἐν
πρόσθετα ἀλλὰ καὶ

Πρῶτον, ὅτι

— Büyük Millet M
νόμου 1353¹, τὸ ὁ
τὸ διὰ λατινικῶν γ
τῆς τουρκικῆς γλώ
τικαὶ ἀπὸ πάσης ἀ

Δεύτερον, διό

εἶχε πρό τινων μην
μικροτέραν κλίμακα
διὰ τὸ «Ἀγγλοελλη
γραμμάτων b, g, d,
μάλα ἰδὼν τοῦτο :
γματοποιήσεις τῶν ὁ
ἑτέρου δὲ διότι προ
θὰ προτείνω, ἡθελό
τους ἐφαρμογῆς τω

» βία). Ἀναγκαῖον ἐπί
» κυνθος (τὸ ἄνθος τῆ
» λουσία (ὁ κῆπος τῆς
πρὸς σύγχρονον καὶ ἐ
μάλιστα δὲ ὑπὸ αἰρέσε
τῶν ὡς πρὸς αὐτοὺς π
γματοποίητος ὅπως κ
ἐκείνων ὑπηρεσιῶν, ὅπ
νὰ ἐβλάστανε οὗτος μέ

¹ Ὁ τίτλος τοῦ
ἐγκρίσεως καὶ κυρώσε
ἀριθ. 1030 φύλλον τῆς
δησιολογίας τοῦ τύπου
τοῦ προέδρου Κεμάλ ὁ
τὸν βαθύτατον τὴν ἔμπ
κτικώτατον εἰς ἀπόδοσ

² JOHN PERVA
Sakellarios, 1893.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

κλοπαιδικὸν Λεξικὸν» τὸ συναπετέλεσαν ἔργα, τῶν ἐπιεικῆς οὔτε ὥς ὑπεράγα

Καὶ ὅμως, τὸ ἐξετάσας τῆς λέξεως ἔννοιαν. Ἐκπλήξεων ἐνώπιον τοιαύτων κῶν φθόγγων εἰς τὴν γλῶτταν ἔθνους, καὶ ὥς ἐπικρατῆσαι τοῦτο μάλιστα, οὐχὶ εἰς παρὰ τὴν ἀρίδων ἀρξάμενον καὶ μόλις

B. — ΜΙΚΡΟΥ ΔΕΛΤΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΑ ΕΓΙΝΕΤΟ ΚΑΙ

Ἐπίμονος ἀνέκαθεν ἡμετέρα γλωσσῶν, ὥς πρὸς τὸ γλῶσσης, πρὸς ὀρθὴν τῶν

Πρὶν ἀκόμη ἐκδηλωθῇ ἡ Ἀλβανικῆς ἱερατικὸν ἀλφάβητον ὑπεμίμνησκε χαρακτὴρ ἐν μικρῷ δὲ μεσογοτικοῦ τῶν προσομοιαζόντων πρὸς τὴν ἑλληνικὴν χαρακτῆρας¹, ἀντιθέτως δὲ ἡ Ἀλβανικῆς πρὸς τὸν ἐν τοῖς ἑλλησπονητικῶν φάβητον τοῦτο εἰσῆχθη πρὸς τὸν Χριστιανισμῶν, εἴτε κατὰ τὴν ῥωμαϊκὴν.² Ἀνεγνωρίσθη ἡ ἀλφάβητος, πολὺ ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς καὶ ἐν Ἡπείρῳ³. Ἡ ἀλφάβητος ἐγκλιματισθῇ παρὰ τοὺς ἑλληνικοὺς μέχρι τῆς ἐκδηλώσεως τῆς ἑλληνικῆς καὶ τοῦ λατινικοῦ

¹ Ὁ ΚΑΜΑΡΔΑΣ («*Apprentissage*» Prato, tip. F. Alberghetti 1866) ἀπὸ τὸν γενικῶς (l'alfabeto epirotico).

² GIUSEPPE CRISPI, *Memorie della lingua albanese*, ὑπόσημ. ἐν σελ. 4. Εὐχαριστῶ τὸν ἑλλησπονητικὸν κ. Νικ. Βέρρον, Ἀσσημ. Βλ. διευκολύνσεις.

³ MALTE - BRUN *Geographische*

Πότε τὸ πρῶτον ἐκδόθη ἐν τῇ ἐπιδιώκῃ τὴν ἀλύτῳ λύτῳ, διότι εἶναι τὸ νὰ θεωρηθῇ ἐλλιπὴς ἔσχε τὴν εὐμένειαν λέσει τὴν ἐν Ἀθῆναις τοῦ 1555 — χρονὸν » μεταχειρισθῇ πάντων » κῶν γραμμάτων ὅτι Βιβλιοθήκαις τὸ ἔργον ταὶ κατὰ δέκα καὶ ὁ κοῦ περὶ τοῦ βίου του, τοῦ ἡγεμόνος βιβλίον. Πάντως ὁ καθηγητὴς τῆς ἑλληνικῆς εἰς τὸ σπουδαῖον περὶ τῆς μελέτης του τὸ βιβλιοθήκη τοῦ ἐν Firenze — παλαιότατον χειρόδου γραμματικῶν μένων οὐχὶ διὰ λατινικῶν canzoni albanesi, πρὸς τινά, ἀλλὰ μόνον «autore Catalano».

Βεβαία ὁμως ἀποδόσεως», εἶναι τὸ

¹ Ἐγγραφοὶ τῆς ἐκδόσεως (ἔκδοσις τοῦ 1939). Εὐχαριστῶ τοὺς μοι παρ' αὐτοῦ συναρκοῦς.

² *De vita et laude* (Argentorati 1573. Ἀλβανὸς Γκέκης, γεννηθεὶς ἐν Σερβίᾳ ἐγένετο ἱερεὺς, τὴν μάκαρ ἡγεμόνος (πρὸς βλ. Παναγ. Δ. Μαργ. Γ. Δήμιτσα, Κωνσταντῖνον Ἀθῆναι 1877, σελ. 57).

³ Τὸ περὶ οὗ ἡ

⁴ Ὁ G. CRISPINO κοῦ, συγγραφέντος ὑπὸ

ΜΙΚΡΟΥ ΔΕΙΝ ΘΑ ΕΙ

πειρωτικὸν λεξικὸν τοῦ πο
προμνησθέντος τοῦ ἀρχιεπ
ἐκδοσις λατινοαλβανικῆς κα
ἅμα δὲ καὶ τῆς λατινοαλβ
Bogdan καὶ ὑπὸ τὸν τίτλον
σεως τῆς πίστεως ἐσυστημ
τοῦ ἁλβανικοῦ ἁλφαβήτου
αὐτοῦ, ἥ κατὰ διαταγὴν τ
βητον τοῦτο ἐξ εἴκοσι καὶ
καὶ τοῦ ν — τοῦ λατινικοῦ
τοῦ ε καὶ τῆς διφθόγγου

«ἁλφάβητον τῆς Προπαγά

Παρ' ὅλας ὁμως τὰς
νῶν ἦτο ὑπὲρ τοῦ ἁλφαβή
1770 τὸ πρῶτον δι' ἑλλη
τὸν τίτλον «Πρωτοπειρία»
ἐν τῇ ἀνθούσῃ τότε Μοσχ
«Λεξικὸν τετράγλωσσον» ἰ
φότερα ταῦτα⁶, ἰδίως τὸ
τῆς ἱστορίας τῶν ἀνατολικ
τὰς περὶ Ἑλλάδος ἀναζητή
σοβαρὸν εἰς τὸ ἔργον τῆς
τερος, ἂν μὴ εἶχεν ἐπέλθει
σκευτικῶν ἰδίως, τοῦ σχο
δώρου⁹. Τὸ γεγονὸς ὅμο

¹ Dictionarium Latino
Per R. D. Franciscum Blanch

² P. FRANCISCO MARI
In Roma, nella stamperia del

³ G. CRISPI op. cit. σελ.

⁴ FRANZ BOPP *Über da*
bei I. A. Stargardt, 1855. Εἰς
τὸ μὲν ἁπλοῦν, τὸ δὲ διπλοῦν.

⁵ G. CRISPI l. c. «Le 1
Propaganda sono ventotto κ
«Θρησκευτικὴ ἐξάπλωσις».

⁶ DEMETR. CAMARDA

⁷ THUNMANN, *Untersu*
Leipzig 1774.

⁸ W. M. LEAKE *Resear*

⁹ I. G. v. HAHN, *Alban*

θησκευτικὸν ἀντα-
χρόνους καὶ τοὺς κ-
νων ὀλίγων ἰδιοτύ-
Giuseppe Crispi κ

Σοβαρώτερον
ἤ, ἐν Κερκύρα τῷ 1
Ἐπιστολῶν, τῶν Π
τὴν νεοελληνικὴν μ
εἰς τὴν ἀργυροκασ-
σι τεσσάρων τοῦ ἀ-
βολῆς τοῦ φθόγγου

¹ Op. cit. σελ.
» fu uso dell' alfabet
» impiegano l'Alfabet

² Δὲν ἠδυνήθη
πωθῇ ἡ Ἑλληνικὴ Ε
(Πραγματ. Ἀκαδ. Ἀ
ἐρευνῶν. Τὸ εὖρον ὅμ
οὔτω: «Ἡ Καινὴ Διαθ
» καὶ Ἀλβανήτικη» - Δ
» δόμε θενε - Φερκιότε
» τυπογραφία τῆς Διοικ
κατωτέρω ρηθήσεται
τοῦ ἔργου τούτου, ὑπά
πωθὲν ἔργον, ὑπὸ τὸν
Ε ΠΑΡΕ (Σχ. 16ον.
τυπώθη καὶ ἡ «Καινὴ
θήκης Κερκύρας καὶ
λωνόπουλον ἐκφράζω
παρέσχον συναρωγὴν.

³ Ταῦτα δὲ ἦσαν

Π, π ὀνομαζόμενον

F, f »

Δ, δ »

Ε, ε »

Κ, κ »

Λ, λ »

Ν, ν »

Ξ, ξ »

Χ, χ »

Αἱ παραπομπαὶ
τοῦ ἐν τῇ Καινῇ Διαθ
κατὰ Ματθαῖον. Ὡς θ
ποιηθὲν ἀλφάβητον, δέ

ΜΙΚΡΟΥ ΔΕΙΝ ΘΑ ΕΓ

κοντα τριῶν¹ γραμμάτων
γλώσσης τοὺς φθόγγους.

Πράγματι, τὸ ἄλφαβ
τὸν σοφὸν λοχαγὸν τοῦ βο
γλώσσης τῶν Ἀλβανῶν ἢ
περὶ συγγενείας τῆς ἁλβανικ
κὰς μελέτας του⁴ καὶ εἰς
ἱατρὸν τοῦ Β. Ν. μας *Ráti*
ἀλλὰ καὶ ἀπὸ εἰλικρινοῦς φ
τὸν κίνδυνον τοῦ ἐκτοπισμ
τῆς ἁλβανικῆς γλώσσης. Ἀ
αἱ προσπάθειαι τῶν ἐν Ἡ
οὐδόλως μετεῖχε τὸ ὑπὸ τῷ
κᾶν ἐνεθάρρυνε τοῦτο, ἐξη
ἐκδήλωσιν καὶ διάχυσιν τῶ

Αἱ προῖοῦσαι αὗται
φορία, ἐπεστράτευσαν καὶ π
παθειῶν τούτων, μεθ' ὅσης
ἀποτελέσματα ἀξιόλογα, δε
ἠδύναντο νὰ ἀντιμετωπίσου
κρὰ λαμιακὴ ἑφημερὶς «Π

¹ Τὸ ἤδη ἐπίσημον ἄλφ
των καὶ 9 διφθόγγων ἀπὸ συμ
γματείας ἡμῶν) πρὸς ἀπόδοσιν
τῆς «Καινῆς Διαθήκης» τῆς Κ

² *Die Sprache der Alban*

³ Ἰδὲ σελ. 10, ὑποσημ.

⁴ Γερμανὸς περιηγητὴς
1843 ἀποστέρξας τὴν συνταγμα
μέχρι τοῦ 1846, διορισθεὶς γενι
σιον ὑλικὸν περὶ Ἀλβανίας, ἐπὶ
ρέτει ὡς γενικὸς πρόξενος τῆς
ληνικὰ καὶ ἁλβανικὰ παραμύθ
σεων μελέτας, μετὰ τὸν θάνατο

⁵ «Περὶ τῆς αὐτοχθονίας
Γοτίγγη 1855.

⁶ CAROLI HEINRICI RI
Noctes Pelasgicae vel symbola
Sophoclis Garbola 1855. Ἐπίσ
στὶ γενικῶς σχεδὸν διαλεγομένω
χος συγγράφας καὶ γραμματικῇ

⁷ Οὐδαμοῦ ἠδυνήθην νὰ

τὸν ἄνισον ἀγῶνα,
 μείνασα ἑξαφάνισεν
 Κερκύρα καὶ τὰ ὀ
 νικά δημοσιεύματα
 τελευταῖον τοῦτο ὁ
 δυνος ὤθησαν τὸν
 νὰ ἀπευθύνη ἐκ Μ
 τὸν κ. Κωνστ. Λε
 ρινὸν μέτρον διὰ τ
 νέων φθόγγων, ἑξ
 τῷ ἀλφαβήτῳ μας.
 μάτων δὲν θὰ πο
 καὶ ὅτι ἐπομένως
 πλὴν τοῦ ἑλληνικοῦ

Εἰς τὸ σημεῖον
 ἄλλος ἀγωνιστὴς σ
 ἀπεγγύς. Ἦτο δὲ
 Καμάρδας, Ἑλλήν
 Κάτω Ἰταλία Καλ
 τὴν ἐν Κερκύρα ἐκ
 » ἄριστα ἐκπληρώσ

ἐν τῇ Μπενακείῳ Βιβ
 εὐχαριστῶ.

¹ Ἐδημοσιεύθη
 ἐν λόγῳ φθόγγοι : σ
 8 (= ὡς τὸ γαλλικὸν
 φθόγγοι συγχωνευμέν
² Ἡ ἐπιστολή
 21 Μαρτίου 1861 φύλ
 ἀκόλουθα : « Εἶμαι ἐκ
 » πρὸ τεσσάρων περίπ
 » καὶ τῆς ἐλευθερίας
 » συγχρόνων αὐτοῦ συ
 » ὑπὲρ τὰς ὀγδοήκοντα
 » Ἑλλάδα πόθον, ἔτι
 μερίδα ταύτην, σημειο
 πτεμβρίου 1843 ἕως 2
 βίδου, θείου τοῦ σεβα
 καὶ ΝΙΚΟΛ. Π. ΑΠΟΣΤ.
 Δ. Λεβίδου, δωρηθέντα
 « Ἑλπίδος » εὑρεται ἐν

ΜΙΚΡΟΥ ΔΕΙΝ ΘΑ ΕΙ

» τῶν εὐρωπαϊκῶν γλωσσ
φραζε τὴν εἰς ἣν δὲν ἐπί
» μῆτραι τῶν τοιούτων χα
» ἐκ τοῦ συγγράμματος το
» δύσκολος εἶτε ἀδύνατος».
καιρον θεραπείαν τῆς ἀνά
μοποιήσεως τῶν ἐν τοῖς ε
του μας,² ἥς λύσεως πάλι

Ἐπειδὴ ὅμως οἱ και
ἤνοιξεν ὁ Καμάрдας συγγρα
νὰ ἀνεύρη που ἦ νὰ κατα
καὶ πρὸς ᾧ ἦσαν ἐξωκειω
μεικτόν, διὰ τῶν γραμμάτα
λατινικοῦ ἀλφαβήτου.⁴ Συ

¹ Τοῦ περὶ οὗ ἡ ἐν σελ

² Συγκεκριμένως προετ
ἡ δευτέρα διὰ τὸ b καὶ ἡ L
διὰ τὸ κεφαλαῖον τοῦ d· τὸ
τὴν ἀπόδοσιν τοῦ g, τὸ δὲ ψν
διὰ τὸ g τὸ = «γκ» ὥς εἰς τὸ
gl ὥς εἰς τὸ ἰταλ. moglia. Π
τὸν φθόγγον «τσ», ὥς εἰς τὸ ἰτ
sh ἀγγλικόν, προέτεινεν εἶτε
ἀνάγκη, τὰ σσ ἢ σς. Ἐπίσης τ
γου ἀπόδοσιν, τὰ δὲ ζς διὰ τὰ
reux, τὸν s διὰ τὸ u γαλλ. κα

³ Ἐν τῷ φύλλῳ της 109
» προέκειτό περὶ ἐκφράσεως μό
» εὐκολωτάτη..... ἀλλὰ πρέπει
» μόνον ἵνα δύνανται οἱ Ἀλβα
» μεθα καὶ ἐν τῇ καθομιλουμ
» φθόγγους τῶν εὐρωπαϊκῶν γλω
» ὀνόματα, εἰς τρόπον, ὥστε νὰ
» προφέρῃ ἔπειτα». Προέτεινε δ
φθόγγων: τοῦ b δι' αὐτοῦ τούτ
ἔλλειψιν τοῦ ἄνω βοστρύχου· τ
γράμματος πρὸς καταδήλωσιν
(γαλλ.) = sh (ἀγγλ.) = sc (ἰταλ. π
ἀλφαβήτου μας· τοῦ d δι' αὐτοῦ
ψιν τῆς ἄνω κεραίας του· διὰ τ
τοῦ v· καὶ τοῦ eu διὰ τοῦ ü. Π
σάλον παραβιάζοντα τὴν ὀρθοδ
χρησιμοποίησεως. Ἐξ ἑτέρου, π

⁴ Ἦσαν δὲ τὰ προστεθέν

λογίας τῆς ἁλβανικῆς
διὰ τοῦ τοιούτου οὐ
των εἰς τὴν Ἰταλίαν
ἀμφοτέροις τοῖς ἔργοις
συνόλω. Ἀφάντασις
τυπογραφίαν τὴν οὐ
κόπτως τρέχει ἢ ἀπὸ
λατινικῶν γραμμάτων
ἀποδίδει ἢ λαλιά⁵.

Τὸ ἔργον τοῦ
εἶχεν ἐπανεκτοπίσει
τῶν Λατίνων χρησι-
μοποιήσας τὰς προ-
αφωρισθεὶς. Δ. Κουπιώρης⁷ ὁ
ἐκλατινισμοῦ.

ῥάν *ii*, τὸ *7* διὰ τὴν
παρὰ τὸ ἀπὸ τῆς παρ-
κτῆμα, προτιμότερα τῆς

¹ DEMETR. CASSAN. 1864. Σοφὸν ἔργον, οὗ
τοῦτο ἐγγράφη οὐχὶ χά-
ρίν τῶν ἐν Ἰταλίᾳ

² DEMETR. CASSAN. 1864. *banese*. Prato, tip. F.

³ Πάντα τὰ παρὰ
della raccolta di Habb
χολδ (tolta dal libro di
Καλαυρίας τῆς ἰταλικῆς
Σικελίας (delle colonie
moderni), 11 θρησκευ-
τικὰ (di Sicilia) καὶ δύο σα-
τοῦ Καρύδη (Ἀθῆναι,
ὑποσημειώσεις ἀλφαβη-
τικῆς ἐν ὑποσημειώσει 4 τῆς

⁴ Ἦτοι εἰς: α
κ 459, λ 235, μ 343, ν
ψ 000, ω 4.

⁵ Ἰδέ, ἐπὶ παρὰ

⁶ I. BRETTOY. 1878.
φεται δὲ αὕτη ἰδίως ἐνα-
ρος Ἀλβανία» καὶ μετὰ
Μαΐου 1878 τῆς ἐν Κο-
περὶ Ἀλβανίας καὶ Ἀ-

ΜΙΚΡΟΥ ΔΕΙΝ ΘΑ ΕΙ

Πάντως, τὸ 1881 ἐφ' ὅσων γράφην¹ ὁριστικῶς, καθὼς εὐηρεστήθη γινωρίση: «τὸ ἄλβανικὸν»
 » τὸ ἐν ἰσχύι ἁλφάβητον,
 » ὡς ἐκ τούτου, δὲν παρέσ
 » τῆς ὀρθογραφίας τοῦ ἐν
 » ἀπεφασίσθη εἰς τὸ Κογκ
 » ἐν λόγῳ Κογκρέσσον ἔλα
 » ποὺ ὑπῆρχον ἐκείνην τήν
 » λοι ἄλλοι συγγραφεῖς, οἱ
 » τὴν ἐνοποίησιν τῆς ὀρθ
 » ἅτινα ἐχρησιμοποιοῦντο

Γ. ΑΙ ΜΕΧΡΙ Τ

Αὕτη ἐν ὀλίγοις ὑπῆ
 ἢ πλέον τῶν 250 ἐτῶν διο

νων, ἐν τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλ
 «Βασιρέτ». Τὸ παράδοξον ὁμως
 ἠκολούθησε τὸ ἕως καὶ τοῦ Κο
 σύστημα, καθ' ὅσον ἀντικατέστ
 κῶν ψηφίων. Καὶ καθίσταται ἔ
 Κουπιτώρης, τὸ αὐτὸ ἔπραξεν.

¹) ΠΑΝΑΓ. Δ. ΚΟΥΠΙΤΩ
 τοῦ ἔθνους τῶν Ἀλβανῶν. Ἀθῆ
 εἶχε περίεργον ἱστορίαν πάντως
 ὅταν εἶχεν ἀποφοιτήσῃ τοῦ γυμ
 μάτισεν ἐξ οἰκονομιῶν τοῦ ἰσχν
 ἀριστεὺς διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφ
 Κουπιτώρη κ. Ἀντ. Γαζῆς, ἀντι
 εἶναι ἐν τῷ συνόλῳ τῆς ἀκριβῆς
 πρὸς βιοπορισμὸν εἰς Ἀθήνας
 τοῦ Μοναστηρακίου, καὶ εἰκοστ
 τοσοῦτον διέπρεψε. Ὡς δὲ καὶ
 ἀπέκλινεν οὗτος τῶν χρησιμοπ
 ἀποτελούμενον δηλαδὴ ἐκ τῶν
 gj, yg, e, kj, k, lj, l, vj, v, o, ss

¹ J. URBAN TARNIK, Zu

² A. XHUVANIT dhe P.

³ Ἀπόσπασμα ἀπὸ τοῦ ὑ
 ἐν Ἀθήναις Β. ἁλβανικῆς πρεσβ

ὡς ἀλφαβήτου τῆς
πάσης πλευρᾶς ἔκβε-
λῶς δὲν θὰ ἐπήρχε
κλυδωνιζόμενον, δὲ
φορίαν.¹

Καὶ ἤδη ἔρχεται
τὸ ἱστορικὸν περὶ τὴν
τοῦ ἀλφαβήτου μας
γλωσσῶν.

Εἰς τὸν ὅτι
Βιβλιοθήκης ἀποκ-
γνωμόνως ὀφείλω
ἀλφαβήτου μας,² τὴν
ἀπαντᾷ εἰς πολλὰ
ἰδία πατριαρχικά ἡ
κ. Κουγέαν εἰς τὴν
μιουργία καὶ ἡ ἀπ-
πᾶν ἄλλο ἢ νὰ ἀπ-
αὕτη ἀπὸ εἰδήσεων
λογιωτάτους κυρίως
βον Ἰωσηφίδην ἐφ-
μελίδην δικηγόρον καὶ
Πατριαρχέα, καὶ

βανικοῦ ὑπουργείου, ἐ-
σβείας ταύτης. Ἐκφρα-
Laci ἐπιτετραμμένον τὴν
νὰ μοὶ παράσχη.

¹ Κατὰ τὰς ἀρχαίας
De Trieste à Valo-
delli 7, Milan - Rome
φεὺς συνάγει συμπερ-
τος τὴν πηγὴν του πε-
αὐτῶν. Δὲν ὑπάρχουν

² Ἰδίως τοῦ Π-
Ἰ, ἰ, διὰ τοῦ α, ὡς δ

³ Ἐν ἐγγράφῳ
Ξεις Παλᾶνος (= Μπαλᾶ-

⁴ Ὡς κατωτέρω
τοὺς τουρκοφώνους χρ-
γλώσσως συντεταγμένο
νης τοῦ Οἰκουμενικοῦ

ἐν Γαλατᾷ ἱεροῦ ναοῦ Π
οὔγγρικῆς πρεσβείας κ. Σα
τας ἐκφράζω ἀπὸ τῆς θέσε
εἰς οὓς ὑπὲρ ἐμοῦ ὑπεβλήθη
μοὶ παρέσχον.

Δὲν δύναται ἐξ ἴσου
κ. Κουγέας, καὶ ἐκεῖνο, ἐπὶ
ληνοαλβανικῇ Καινῇ Διαθή
νου ὅτι καὶ τὸ ἀλφάβητον
διὰ τήν, περὶ ἧς κατωτέρω
ἐλάχιστα τοῦ ἐν Κερκύρα
ἐπίμονοι ἔρευναί μου, πρὸ
συμβατικὸν ἀλφάβητον πρὸ
πρὸ τοῦ 1861 εὔρον που

Κατ' ἐκείνην ὅμως τὴν
δας, ἐν τῇ ἧς ἀνωτέρω ἐμ
καὶ ὡς ἀλφάβητον τῆς Ἀλ
τῆς γενικωτέρας του ἀπόψε
Διαθήκην χρησιμοποιοιηθὲν
νικοῦ ἀλφαβήτου, ὡς πρὸς
ὅμως ἔθεσε τὸ ζήτημα, ἀπ
θείας της, ἡ «Ἐλπίς», κα
μας ἔδει ἐφεξῆς νὰ ἦ «οὐχ
» χὴν τῆς γραφῆς τῆς γλώ
» μένη ἑλληνικῇ γλώσσῃ ν
» εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν,⁴ ἃ
» ὀνόματα, εἰς τρόπον, ὥστε

¹ Ὁ λόγιος οὗτος ὑπέβαλ
ἀνακοίνωσιν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐ
συμπληρώσεων, ἐδημοσιεύθη ἐν

² Τὸ ἀλφάβητον τῆς Κα
τῶν εἰκοσιτεσσάρων τοῦ ἀλφαβ
δοσιν προσθέτων φθόγγων· ἦσαν
Γ, γ = g (ὡς εἰς galant)· λτ, λλ,
πτῶς· καὶ τζ = ἰταλ. z εἰς zerro

³ Ἡ ἐφημερὶς «Ἐλπίς»
ὅτι θὰ ἐχρησιμοποιεῖ τὸ ἀλφάβ
ἀνεφέρετο ἐν τῇ εἰδησεολογίᾳ τ
τῆς ἐπαγγελίας της ταύτης.

⁴ Ἐφημερὶς «Ἐλπίς» φ

» ὄνομα, νὰ τὸ προ-
συμβατικοῦ ἀλφαβήτου.

Τῆς κινήσεως
των Σ. Μενδωνίδη
τες αὐτοῦ. Δι' ἐπισ-
τον περιοδικὸν «Πα-
ῖδιον σύστημα συ-
ἐπισήματος ὠρισμέν-
τὸ σύστημα τοῦτο
τοιοῦτον σκοπὸν ἔχ-
ον.

Τῷ 1894 ἐκρ-
κοελληνικῶν καὶ ἐλλ-
τιωτικῶν ὑπουργεί-
ναι διὰ τῶν γραμ-
σεῶς των πρὸς ἀπ-
φέα τοῦ ἔργου, ὅ-
τότε ἐφοίτων. Ἐνθ-
ωματικῶν ἐπισκεφθ-
ναι.

Ἐντούτοις, το-
στον δὲ ἀπὸ τοῦ 1
μοποιῶσι συνεχῶς
νῶν, διὰ τὰ θρησκε-

¹ Ἐφημερίς «Ἡμε-
ρα».

² Τόμος IB, φύλ-
λος 1.

³ Ἡ περὶ ἧς ἐ-
λάμβανον.

ΛΑΜΠΡΟΣ ἐν τῷ προ-
γραφῆς ἀπόδοσιν ξενι-
τὴν ὑποκίνησιν τοῦ ζη-
(ψεις τοῦ ΚΩΝΣΤΑΝΤ-
ὅπερ κατέχει ὁ τέως ἐ-
τῶν παραδόσεων τοῦ
γυμνασιάρχου Ναυπλί-
φέως, Ἀθῆναι 1848, σ-
λογος - Ἀθῆναι, Τυπ.
παρ' ἡμῖν μὲ τὴν φων-
τας, παραπέμπω εἰς Μ-
ναι 1932, σελ. 21 - 26.

⁴ Τζούμλε Σενε-
Βενετία 1736. Σήμαβη-
Βενετία 1806. - Συναξα-
- Ἰντζιλί Σερήφ (= Ἰε-
ροσολύμοι).

ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ

ματα καὶ μυθιστορήματα,
καὶ διὰ τινας σοβαρὰς τῆς
τῆς κυκλοφορίας τῶν μετο
—οἷτινες ἔχοντες στοιχειώδ
τὴν γλῶσσάν μας, εἶχον δὲ
φήν. Ἡ δὲ συμβατικὴ διὰ
κία ὁμοεθνῶν εἶχεν ὄνομα
ἐχρησιμοποιεῖτο, ἐπισήμως

Τενζήπ οὐλ Προτεστάντ (= "Ελε
πάναις Χ' Λαζάρου Ἰωάννου
— *Ιντζιλί Σερήφ Γιεννή Ἀχτιλ*
ρίφ βὲ Ταλιμί (= Ἀπάνθισμα τ
λις 1900. — Ἱερουσαλήμ ὑπὸ Ἱ
τουρκοφώνους χριστιανούς. Ἐ
Ἰπαδιταμνί (= Μέγα Προσευχητό
ἱενεγὶν ταλιμί (= Δοκίμιον Ὁρθ

⁵ *Ῥαβῖνος Ισαάκ καὶ Ἰ Χ*
στόν» ὑπὸ Ν. Ἀμβράζη), μετὰ
1902. — *Ἁγιον Ὅρος ταριχέ* (= *Τ*
Σωφρονίου καὶ τοῦ πατριάρχου
ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐφημερίδ
ἐπίσκοπος βὲ Πατρικλερίν (= Κ
λὸν» καδ.

¹ *Τζοϊζουκλὸνμ Κεμαλιτ*
καθηγητοῦ, Κωνσταντινούπολις
1898. — *Μόντε Χρῖστο, Ἀλέκο Φ*
λίδου κ.α.δ. Εἶχον ἴδει ἐν Ἑρμ
ἔργων, Ἀνδρέα Κ. Χούμη, μετο
maines en ballon», «*Une ville*
ἂν καλῶς ἐνθυμοῦμαι, μεταφρ
ῆ Σμύρνη.

² ΝΙΚΟΛ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ
Ἐν Γαλατᾷ Κωνσταντινουπόλεω
καθηγητοῦ τῆς Ὀθωμανικῆς ἐν
Ὀθωμανικοῦ Γραφείου *Λεξικὸν*

³ Λ. χ. «Ἀνατολή» τοῦ
ὁποῖαι ἔπαυσαν ἐκδιδόμεναι ὀλί
ὅτι καὶ ἐν Ἀθήναις ἐξεδίδετο τ
σφυγικὴ» κατὰ τὴν Καραμαν
ἔπαυσεν ἐκδιδομένη, οὐδὲ εἰδόν

⁴ Τὸ κατὰ τὴν Καραμανλ
ὑποσημ. 2 σελ. 2) ἀναφέρει ἐν
γείου Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως,
νεπῶς, πείθει, ὅτι ἡ γραφὴ αὕτ

1930, ὅποτε γενικε
τῆς ἐφεξῆς διατηροῦ

Παρ' ἡμῖν, ὅ
στέρας ὅμως τοῦ
ἀδηρίτου ἀνάγκης,
Ἑλληνοαγγλικοῦ λε
τινα τοῦ ἀλφαβήτου
κλοπαιδικοῦ λεξικοῦ
γώτερα γράμματα,
(διὰ τὸν φθόγγον

Δ. ΤΟ

Ἔρχομαι ἥδη

¹ Ὅρα σελ. 7
μερίδος «Ἐλευθέρο
27 Ἰανουαρίου, καθ'
» κικὸν τύπον, διέψευ
» τὸ παλαιὸν ἀλφάβη

² JOHN PERV
introduction on Eng
εἰς τὰς ἐν αὐτῷ λέξε

³ Ἐπισεσημασ
τύπωσιν ἔργων Ἱστορ
κῆς διαλέκτου, ὧν ἔργ

⁴ Βλέπω ἀπὸ
» ψηφιά, ὅσαις εἶναι
» καρπὸ στὸ γράψιμο,
μερική περίπτωσις ἄλ
θος τοῦ «ὑποκαμίσου
τεραι καὶ αἱ ἀνάγκαι
πὸν ὁ ἀλματωδῶς ἐξε
ῶτομοτρίς, τὸ μουλά
τας, τὸν στέντορα τοῦ
μάτου τηλεφώνου, κα
Βηλαρᾶς ἔπαυσε νὰ ἀ
μερίζεται ἐμμέσως κα
μετωπίδα τοῦ ἀξιολόγ
σελ. 2): «Καὶ ὅμως αἱ
» ἀκατανίκητη πού μ
» τρόπο πού ὠρίστηκε
» εἶχαν τοὺς σκλάβους
» συνήθειες καὶ ἦθη ἡ

τρόπου τῆς χρησιμοποίησε
 πρὸς πρέπουσαν φθογγικὴν
 θύνω πρὸς τὴν εὐμενῇ προ-
 βερνήσεως, εὐλαβῇ ἐπὶ κλησι-
 συμβατικῆς διὰ τοῦ ἀλφαβ-
 ῆτις πᾶν ἄλλο ἢ ἐπουσιώδης
 ἥτις ὁσημέραι αἰσθητοτέρως
 ὑπόμνημά μου, ἐν ᾧ συνεκ-
 μου ἡδυνήθην νὰ συναγάγῃ

Ὅρίζω δὲ συνήγορόν μου
 σθάνομαι ἄλλωστε ἱερὰν ὑπὸ
 στέγην τῆς Ἀκαδημίας Ἀδ-
 σης² διατριβῆς τοῦ ἐν Ἰσ-
 δώρᾳ δημοσιευθείσης, ἀκρι-
 τεύομαι: «Ἡ ἐκ τῶν προτε-
 » ζήτημα. Καθ' ἡμᾶς ὅμως,
 » μελλούσῃ Ἀκαδημίᾳ, ἥτις
 » σμένον ἐν τῇ ἐλληνικῇ φι-
 πόρῳ ἀπέχω τοῦ νὰ καταλ-
 λον μεταξὺ τῶν οὕτως πα-
 ὤραν ταύτην ἐξ ὀρφικίου ἐ-

¹ Εὐγνωμόνως χρησιμοπο-
 » ἴσως θὰ ἦταν νὰ συλλογιστοῦν
 » φία γιὰ μερικοὺς νεοελληνικοὺς
 » βητο καλύτερα στὸ σκοπὸ του, μ
 » Γιὰ τὴν ὥρα ὅμως μεταχειρίζ
 » νεοελληνικὰ διαλεχτικά κείμενα
 σελ. 58 καὶ 161). Ἐὰν ἐλαμβάνε
 των καὶ δὴ τῶν b, d, c = ts, ç =
 z = dz κτλ., θ' ἀπετέλει τοῦτο π
 ἀλφάβητον περίπου μετεχειρίσθ
 τος ἀπὸ τεχνικῶν δυσκολιῶν (ἰδ.
 ὅτι ὁ Φ. ΒΡΕΤΤΑΝΙΔΗΣ, διὰ το
 κατὰ τὸ δυνατόν, τοὺς ἀγγλικοὺς
 ἔκδοσίς του Μιχ. Σαλιβέρου 1908
 ἀπόρων νέων τῆς παρελθούσης
 μένας Πολιτείας καὶ εἰς Ἀγγλικ
 λόγους ἢ λύσεις αὕτη πρέπει νὰ
 παρέχει τὴν μόνην δυνατὴν λύσι
 ποιοτήσεων, κριθησομένων ἐνδε

² Ὅρα σελ. 20, ὑπόσημ.

λησμονημένου ἐκεῖ
ἐκφρασθείσης ἐπιθ

Διὰ τὸν κατὰ
ὅπερ νομίζω ὅτι π
προκριθησομένου
τοῦ «Alphabets of
Royal Geographic
ἐπεβλήθη ἐπισήμω
τῆς Ἀμερικῆς, εἴτ

— Νὰ μὴ ἐκ
Χατζηδάκης ², ὥς :

— Τὴν πεπο
γικῶν καὶ λοιπῶν

— Τὸ γεγονό
ποποιήσεις, ἕως οἱ
γλώσσης ⁵, χωρὶς ἐ

---

¹ Ἀπλοῦν βλέπετε
Phonétique Internationale
maire Descriptive d
δὲν ἀποτελεῖ κομπασμ
ἀλφάβητον ἀποτελεῖτ
φθόγγον *ng*) δ, ε, λ,
νον)· ἐξ ἑτέρου ἢ ἔνν
σταται ἐν τῇ ρηθείσῃ
a :). Οὕτω ἐπὶ παραδ
γούωτεν· ὁμοίως καὶ
βαίνει ὑπὲρ τοῦ συστ
μαθηματικὰς παραστό

² Γ. Ν. ΧΑΤΖΗ
Π. Δ. Σακελλαρίου. 1

³ Γ. Ν. ΧΑΤΖΗ

⁴ Γ. Ν. ΧΑΤΖΗ
» ξὺς τῶν γλωσσῶν, ἢ
» γραπτῆς γλώσσης, ἢ
» διαλεκτικῶν, ἀρχαίᾳ
» μάλιστα ἔθνους πολ
» ται». Ἰδὲ 1,237 καὶ
» Ἑλλάδι, ἐπὶ τῷ σκ
» ἄλλων ἀνθρώπων ἄ
» πρὸς τὰ σύμφωνα
(πρὸβλ. ΔΙΟΔΩΡ. ΣΙΚΕ

⁵ Γ. Ν. ΧΑΤΖΗ
« ..... ἐπειδὴ τὸ ἀλφά

ΤΟ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΝ

ἐνίων διαλέκτων της ¹, γεγο-
 ὑποστῇ καὶ μίαν τροποπο-

— "Οτι διὰ τὴν ἀληθ-
 γων, ὧν εἶναι ἐπιδεκτικὴ ἡ
 φάβητον δύναται νὰ ἐξαρκ-
 τικαῖς τῶν ξένων γλωσσῶν
 τὴν προφορὰν τούτων μαν-
 ρητῶς ὁμολογεῖ τὸ ἀδύνατον

— "Οτι μόνον ὅταν ἡ
 στασιν φθόγγου τινός, ἡ ἀ-
 μέσον ἐλλείπει, ἀναποφεύκ-
 σθητοὶ καὶ ἀτελέστερον διδ-

— Τὴν καταβλητέαν π-
 γων ἐπενέγκη σάλον, καθισ-

» εἰς ἑκφρασιν τῶν φθόγγων τῶν
 » κατάλληλον πρὸς τοῦτο, ἀλλ-
 » φθόγγους. Ἐπεβάλλετο δὲ ἡ π-

¹ Δὲν δύνανται ὄντως νὰ
 Δωδεκανησίων, οὔτε τὸ $x = q$ ἐ-
 τζιωτῶν, οὔτε ὁ παχὺς φθόγγος
 φώνων χωρίων τῆς Ἀττικῆς ἢ
 δεσ τῆς προφορᾶς ἐνίων συμφ-
 Εἰς τὴν θεραπείαν δὲ τῆς ἀνάγ-
 Διὰ τοῦ συστήματός μου, ἐν τοῦ

² Γ. Ν. ΧΑΤΖΗΔΑΚΙ, αὐτ.

³ Γ. Ν. ΧΑΤΖΗΔΑΚΙ, αὐτ.

» ἄλλοτε διὰ τοῦ *Ga* παρὰ τῶν
 » ἄλλοτε διὰ τοῦ *ng* ὑπ' αὐτῶν.
 » ὅτι τὸ φθογγικὸν σύστημα τῶν
 » συγχέει αὐτούς». Φέρει δὲ ἀλλ-
 133) ἀναφερόμενον κωμικὸν πρὸς
 ὑποδεικνύει τρόπον ἀποδόσεως

⁴ Ὡς ἐν τῇ εἰσαγωγῇ τοῦ
 ὀφείλει ἐκάστοτε νὰ σκεφθῇ, ἀν-
d, dd, nd, ἢ nt». Ὁρθότατα δέ-
 πων τὴν λέξιν *οντ*; ὅτι ἐννοεῖ τ-
 ἐγράφοντο αὐταὶ *οδ, ὄντ, ονδ*. I
 ὅσον λ. χ. θὰ ἦτο ἐὰν ἐσημειοῦν
h. Ταῦτα ὅμως δὲν ὀρίζομεν, ὅπ-
 χθῶσι βραδύτερον, ἐὰν ἀπὸ τῆς
 σαφηνείας. Πάντως ὅμως ἄς μ-
 350) «Προκειμένου νὰ παρασταθ-
 » τῇ Ἑλληνικῇ, φυσικὸν ἦτο νὰ
 » γραμμάτων». Τῆς ἀληθείας δὲ

τὸ ἐνδεχόμενον γενέ-

— Τὸν ἀποκλινόμενον ἀλφαβήτων², παρὰ τὴν ἀσχημίαν τοῦ κειμένου ἐντύπωσις ταχέως θά

— Τὴν σκοπιμότητα ὑπομιμνήσκει, κατὰ τὴν ἐχθρὴν. Διότι ἄλλοις ἤτις θὰ τὸν ἀπεμάκρυνε³ τῆς⁵ λόγος, δι' ὃν

(«Ἑστία» ἀρ. 16948, 1 του ἀνάρρους, οὗς ἤγειρε ἔργῳ «Τὸ ριπίδιον τῆς

¹ Βλέπω ἐν τηλ. λίου 1939 («Ἐλεύθερον βήτος διάδρομος, εἶναι ζῶντες καὶ ἀποδοθῆ; Διότι τὸ βήτος μας διὰ χαριτωμένης 6 Ἰουλίου 1939):

» λειπόμενος τὴν φιλολο-
» Μελαῖ ἐξαιρουμένου·
» σύστημά μου Ἐλπίδα.
» λείπει νὰ πῇ τὴν ξυπ-
» στὴν Ἀθήνᾳ νὰ τοὺς
τὸ ὄνομα τοῦ Πέρσου
Χοάσπης; κ.α.δ. (πρὸς

² Τὸ πολὺ μόνον ἀλφάβητόν μας, ἀφοῦ τῶν ζ, ζ̄ καὶ ζ̄ ἢ πῶς τὸ σ καὶ τὸ ρ δι-
σι τὰ σ καὶ ρ; (Πρὸς

³ Γ. Ν. ΧΑΤΖΗΔΑ
» μείξεως ξένων στοιχε-
» γλώσσης· καὶ ἐξ ἀνα-
» ἀπὸ χρόνου εἰς χρόνον

⁴ Γ. Ν. ΧΑΤΖΗΔΑ
» εἶναι ὑποκειμενικά καὶ

⁵ Ἰδὲ ὑποσ. 4
βάνω δὲ ὅτι δὲν παρα-
ἀρχάς, ἀλλ' ἐξ οἴκτου
ὀρθογραφίαν τῆς συνε-
» Ἀπλοελληνική. Βιέν-
» διάλεκτον νὰ καταλαμ-
» λέξεις πρόπει ὡς μία γ-
» ξέναι λέξεις πρόπει

ΤΟ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΝ

κατὰ τὸ ἀλφάβητον τῆς
διφθόγγου μας, καὶ τὴν
δούσης· ἀντιθέτως δὲ τὸ *g*
παρὰ τὸ ὅτι θὰ ἠδύνατο
θητὴν νὰ νομίζῃ ὅτι ὁ φ
ἀπὸ συμφώνων, ὡς λ. χ. τ

— Ὅτι τὴν παράταξι
ἡ ἑξὶς καὶ ἡ αἰσθητικὴ ἐν
τριάδα συμφώνων ἐν σειρ
ξιν, μόνον τὴν ἐκστρατεία
τὴν καθ' ὑπόδειξιν τοῦ ὕφ

— Ὅτι ξενικῆς κατα
καὶ διατηρούμεναι, ἀποκτήσ
δοσιν, ὡς λ. χ. μπαμπᾶς, *ma-*
λαγῶσι τῆς διὰ τοῦ συστήμ
ρωμένην πλέον γραφὴν τα
ἔπρεπε νὰ γραφῶσιν αἱ λέξ
ἄλλου παρόμοιον ἐξυπηρετο

— Τὴν ἀνάγκην ὅπως
ὅσον τὸ δυνατὸν περιορισμ
κατάλληλον πρὸς εὐχερῇ δι
σις τῶν ἐντύπων γραμμάτων
πρὸς τοὺς τόνους, πνεύματι

Τούτων ἔνεκα προέκρι
αἰτουμένους ὅρους :

(ΜΑΝ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗ αὐτ. 1
πουσαν θέσιν του.

¹ Σαφῇ ἀπόδειξιν τοῦ ὅτι
ὅτι δηλ. τὸ *eu* ἀπεδόθη διὰ τοῦ
γλώσσης μας διὰ τοῦ ἰταλικοῦ ὁ
τῆς τραγωδίας *Ἐρωφίλη*, ὡς εὔρη

² Ὁ περιώνυμος ἐκδοτικὸς
γων τοῦ Κοραῆ, ἴσως δὲ τῇ συ
φέα τῆς Βυζαντινῆς ἱστορίας» (ιδ

³ Γ. Ν. ΧΑΤΖΗΔΑΚΙ, αὐτ
(1, 153). Τονίζει αὐτόθι πόσον ἐ
μιτικοῦ ἀλφαβήτου ἐξυπηρέτησις
οὓς φθόγγους δὲν ἠδύναντο νὰ π
ἀλλὰ καὶ λέξεις τινὲς ἀκόμη, μό

⁴ Ἰδὲ σελ. 26 ὑποσ. 5, κα

1. Τὸ δασὺ π.
π. χ. 'B = B λατιν.
χρησιμοποίησιν τῆς

2. Τὸ ὑφέν (-
γου εἴτε ἐκ συμφών
 $\bar{o} = C, c$ (φθόγγος t

3. Τὴν στιγμὴν
ἄλλης γλώσσης μετὰ
(ἄπαλὸν) = j (γαλλικόν), $v = u$ (γαλλικό

4. Δύο τελείας
 $\ddot{I}, \ddot{y}$ (τοῦ φθόγγου
nale), ὥς λ. χ. διὰ

5. Τὰς δύο κ
τὴν Ἀγγλικήν, καὶ
ἔστω καὶ ἂν τοῦτο
(διὰ νὰ μεταχειρισθῇ
τῇ μουσικῇ γραφῇ
στημά μου α:σκ, τὸ

Ἰδιαιτέρως τὸ
λέξεις αἰσθάνεται τι
κατέχω — ὑποκαθίστ
γράμμα τοῦτο εἶχον
Ἐπειδὴ ὅμως ὀλίγοι
προφέρουσιν ἡμιφά
νὰ ὑποκαθίσταται δ

6. Τὴν ἀπόστ
ρασιωπωμένων πλή
(γαλλ.), $\alpha\beta\alpha\acute{\iota}$ = $\alpha\upsilon\alpha$
τῆς λέξεως ἐν τῇ γλ
τό τε ciné καὶ τὸ s
τοῖς ἤθελεν ἐκ τῆς
γραφῆς, θὰ ἠδύνατο
χρησιμότητά του, ν

Τὰ διὰ τὸν σ
ΜΑΤΩΝ τοῦ ἁλφαβ
σότερα ἄλλωστε το

ΤΟ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΝ

ἐπιτυχέστατα χρησιμοποιηθῇ καὶ κατανόησιν. Κατὰ παρὰ κεφαλίδος μέχρι τοῦ ὀνόματος ποτε ἑφημερίδες, χωρὶς οὐδὲ μικρασιάτας κατὰ τὸ πλεῖστον ἡδύνατο νὰ προκύψῃ δυσχερῶς καὶ πού, ξενικῶν ταξιν τῶν «ἄραιων» λεγομένων ὥστε νὰ νομίζω πᾶσαν ἀντιλογίαν. Θὰ ἦτο δὲ ἐξ ἑτέρου ὅτι διὰ τοῦ ἀλφαβητικοῦ Φακτὸν τὸ ἀλφάβητόν μας καὶ δὴ τῆς ὁμιλουμένης γλώσσης μὴ τὸ ἐπανατονίζω ὁσάκις μοῦ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ τῶν 24 γράμματων οὖν ταῦτα παρὰ μόνον διὰ

Οὔτε πάλιν δύναται νὰ σωσῇ δυσκολίας οἱ Ἑλληνόφωνοι, οἵτινες ἀνεγίνωσκον τὴν ἀλφαβήτου μας καὶ δὴ εἰς ἐκείνην εὗρίσκετο ἐν ὑστεροῦς γραφαῖς θὰ ἡδύνατό τις ἵσχυρῶς χειοθηκῶν καὶ τῆς ἀπὸ ταύτης ἀκραδάντως πιστεύω, ὅτι οὐδὲν δυσηρέσκει αὐτοὺς καὶ ἡ περὶ πάντα ἄλλον θὰ κατέβαλλον πειρὰν των, πρὸς εὐόδωσιν

Τούτων οὕτως ἐχόντων

A) Εἰς ὑπάρχοντας ἐν πρὸς ἀπόδοσιν των λ. χ. τὸ (ἀγγλ. thus) κτλ.

B) Εἰς ὑπάρχοντας μὲν εἰς ἡμᾶς ὄντας, ἀλλὰ δι' οὓς παρὰ μόνον συνδυασμοὺς δύναται c (= ts· τσάτσα), τοῦ ll (γαλ. d (νταντά), τοῦ g βαθέος (γ. ὑγροῦ (νλανλᾶ).

¹ Ἰδέ, λ. χ., Χατζηδάκι, α

Γ) Εἰς ἀραιό
πάντως δὲ ἀποδοσί
τινος συμβατικῆς α
εἰ ὥς εἰς *Angel*, ε
τὸν *u* ἀποδιδόμενο
αἰ ὥς εἰς *life* καὶ

Δ) Εἰς φθόγ
μας, πάντως δὲ μ
γραμμάτων τοῦ ἁλ
γλώσση μας ἀδελ
φθόγγων, οἱ :

- 1) Τῶν μακρῶν
τοῦ ὅλως δια
εἰς *cold*, ἢ
cook, ἢ τοῦ
γραπτὰ σημε
νικοῦ φωνήεν
μνησθέντα π
2) ὁ, ὥς βλήχημα
baby (ἀγγλ.)
3) ὁ τοῦ ἀγγλικοῦ
μενον γ⁶, ὥς

¹ Γ. Ν. ΧΑΤΖΗ

² Γ. Ν. ΧΑΤΖΗ
νων «... τοῖς ἡμετέροι
31 ὑποσ. 3.

³ Τὰ μακρὰ φα
EE, *UU*, ἣν φέρεται
ὁμοίων φθόγγων παρ
χον ἐν τῇ Ἑλληνικῇ. *Λ*
ηι, ονον διακριδὸν προ

⁴ Γ. Ν. ΧΑΤΖΗ

⁵ Τὰ τοῦ Ἀρισ
προβάτων, τὸ ὅποιον
ἀρχαιότητα προφορᾶς
μῖς λογοπαιγνίων, παρη
τῆς ἀποδόσεως τοῦ φθ
ἐκ διαφόρων παραδειγ

⁶ Φαντάζομαι ὅ
διὰ τοῦ ὁποίου θὰ δι
εἰς τὸν σύγχρονον φθ

ΤΟ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΝ

- 4) ὁ τοῦ γαλλικοῦ *l* ἢ *ll*, ὁ
 κόσ, ὡς εἰς youth, ἢ
 κὸς τῆς λέξεως «γιαγιά»
 τῶν Κυκλάδων καὶ τὴν
- 5) ὁ βαρὺς φθόγγος τοῦ
 (ἀγγλ.), *gh* ἰταλ., ὡς
 κατ' ἀναλογίαν δὲ καὶ
- 6) ὁ τοῦ *d* ὡς εἰς Diane
- 7) ὁ τοῦ βαθέος *e*, ὡς εἰς
 τελικοῦ τῆς Ἀγγλικῆς

¹ Γ. Ν. ΧΑΤΖΗΔΑΚΙ αὐτ. 4
 Β' π. Χ. ἑκατονταετηρίδα, παρίστανται ὁ φθόγγος δι' οὗ ἀποδίδονται λέξεων -εῖα, -οῖο προελθοῦσαι, ὡς

² Ὁ φθόγγος οὗτος ὑπῆρχεν ἐν Μυρρινοῦτης» κτλ. (Χατζηδάκις αὐτ. 4) εἰς μεταφορὰν ξενικῶν λέξεων νῶτα καὶ γκ, τόσον εἰς τὰς γνησίως ἰθαγένειαν μένας τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν. Περὶ τούτου οἶμαι ὅτι καὶ ὁ ξενικὸς φθόγγος *ng* οὗτος δεῖς λέγει Ἀγκλετέρο το Ἀnglete μέτωπον τεσσάρων συμφώνων ἐν ὁρίζονται εἰς τρία καὶ ἡ ὀρθογραφία

³ Γ. Ν. ΧΑΤΖΗΔΑΚΙ αὐτ. (4) «τῆς προθέσεως ἐκ, πρὸς τὸ ἀρχαῖον» δεικνύεται ὅτι ἀληθῶς τὸ γ ἐξεῖται «δου»... ἡδύνατο κάλλιστα καὶ

⁴ Γ. Ν. ΧΑΤΖΗΔΑΚΙ αὐτ. 4
 λατινικῶν *b, g, d*, καὶ τὰνάπαλιν οἱ ἀκριβῆ παρὰστασιν τῶν φθόγγων παρὰστασιν τῶν φθόγγων των ἐπὶ τῷ γράμματός μας ἀποδίδοντος τὸν ἐπὶ παραδείγματος, τὸν τίτλον «Καὶ τὸ ἔλεῦθερον Βῆμα» τῆς 3 Ἰουλίου 1939 εἰς τὸ ὄμμα εὐπροσδεκτότερον ἀποδίδον αὐτοὺς Ἀββὶδ διὰ τῆς 6) ἀναγινώσκω τὸν Ἀντώνιο» τόννων 12750 καίεται Campo San Antonio (campo, ἰσπανιστί). Ἐγὼ τὸ γράφω «Κάβ»

τοῦ ἰδιοφθόγου

- 8) ὁ τοῦ γαλλικοῦ
φθογγοί του
glorious, ου
yr ὡς εἰς π
εἰς Yeniköy
9) οἱ γαλλικοὶ *j*
ἀγγλικοὶ *s*, *g*
κὸς *j* ὡς εἰς
10) ὁ τοῦ *z* (= dz)
οἱ ὁμόφθογγοί
τοῦ ἀλβανικοῦ
11) ὁ τοῦ *g* (= dz)
ἢ *d* ὡς εἰς
Jack (ἀγγλ.)
12) ὁ τοῦ *q* ὡς π
ὡς εἰς quite
(ἀλβαν.) κτλ.
13) ὁ φθόγγος *gl*
los κτλ., ὁ
14) ὁ φθόγγος *gn*
Ἰσπανικοῦ *ñ*
ὁ ἀρχικὸς δη
15) Ἡ παρουσία
ρασιωπώμενο
διὰ λόγους ἰ
ἔπρεπε νὰ ἀπ
ἐλαχίστων πρ

¹ Ὡς πρὸς τοὺς
αὐτοὺς ἀρμόζουν εἰς τὴν περ
κοῦ *e* ὡς πρὸς τὸ ὄψι

² Γ. Ν. ΧΑΤΖΗ
σελ. 25 ὑποσ. 5 ἐν ἀρ

³ Γ. Ν. ΧΑΤΖΗ
Ἑλληνικῶν, Ἰνδικῶν κ
νικῶν λέξεων νὰ ἀναγ
εἰς τὴν γλῶσσάν μας
οὐχὶ *Ζιά*, *καφεζῆς*, *Ζ*
ζ πρὸς ἀπόδοσιν ἰδίας
γοῦ *h* τότε, *Ζιά*, *καφ*

ΤΟ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΝ

ἂν ἀντιθέτως ἔπρεπε
 τητα ἣν ἔχει ἐπὶ το
 λέξεις *tar*, *water*, *wa*
 ρον, ὅπερ ἡ μεγίστη
 σημειῶ ἀντ' αὐτοῦ το

16) ὁ φθόγγος τοῦ *ch* ὥς
c ὥς εἰς *Ocean*, εἴτε
 (ἀγγλ.), ἢ ὁ τοῦ *sc*,
 εἰς *şismek* (τουρκικός)
 φθόγγον τοῦτον, οἰκεῖ
 εἰς τοὺς Ρουμελιώτας
 πτῶς διὰ τοῦ . . . . .

17) ὁ φθόγγος *z* (= *ts*) ὥς
z ὥς εἰς *şardak* (του)
 εἶναι νηπιόθεν οἰκεῖος

18) ὁ τρίφθογγος *c* (= *tch*)
 φθογγοί του *ch* ἀγγλ.
 εἰς *cele* . . . . .

19) ὁ φθόγγος *h* τῶν Ἑλλήνων
 ὥς εἰς *hundë*, ἀπαρ
 τῶν Ὑδραίων, τῶν Σα

20) ὁ φθόγγος *u* τῶν Γάλλων
 φθογγοί των *ü* τοῦ
 τῶν Ἀλβανῶν, ὥς εἰς

Προστίθενται οὕτω, δ
 ΒΗΤΟΥ ἀποδιδόμενοι, 18 ἔ
 τινὰς φθόγγους οἱ περὶ ὧν
 γων τινῶν τῆς Ἀγγλικῆς οἱ
 ἡμίφωνον ἀγγλικὸν *r*, τὸ δ
 ρησιν τῆς ἀναμνήσεώς του κ
 βητικὸν φωνητικὸν σύστημα
 ἀλφάβητόν ἄλλης εὐρωπαϊκῆς

¹ Γ. Ν. ΧΑΤΖΗΔΑΚΙ, αὐτ.
 > πνεύματος, εἶναι ἀνιληθές· πάν
 > ἐτυμολογιῶν, οἷον τὰ Χαρμονί
 > «χάρμα» ἢ «χάρμη».

² Γ. Ν. ΧΑΤΖΗΔΑΚΙ, αὐτ.
 φθόγγων.

graphic System κα-
σικόν, τὸ πλουσιώ-
φθόγγους. Ἐκτὸς
τὸ ἀλφαβητικὸν φ-
συνδυασμοῦ εἴτε το-
αὐτὸ γράμματα τοῖ-
μάτων τοῦ ἀλφαβή-

Σπεύδω ἐν τῇ
ξῆς μάλιστα, ὅσακι-
ὥς πολέμιον πρὸς
τοι εἰς τὰ παιδιά
νομένην θὰ τὴν ἀν-
καιρία πρὸς τοῦτο.
ἀλφαβήτου μας ἀπ-
πον ἀβλαβῇ, διὰ φ-
παιδικοὺς ἐγκεφάλου
διότι τὴν ἀδικοῦσα
θὰ τὴν ἀπαντήσω
ρημα τάχα καὶ δὴ

Πάντως, καὶ
σης πραγματείας μ-
Τουρκικῆς καὶ Ἀλβ-
φαβητικὸν σύστημα
Πρὸς πρόχειρον δὲ
τοῦ συστήματός μο-
σάν των τὰ κάτωθι

¹ Μὴ ἔχων τὴν
πινάκων καὶ δι' αὐτά
περιλαμβάνονται εἰς
στης τῶν γλωσσῶν αὐ-
τῶν φθόγγων τῶν σλο-

² Ὅφείλω νὰ ἐ-
δοσιν λέξεων γαλλικῶν
νωδίας ταύτας εἶχον
τινος ὑψιφώνου καὶ π-
φωνῆς των, ἡ ἄγνοια
γιγνώσκωσιν ἑλληνιστί
εἰς βλάβην τῆς ἐκτελέ-

ΤΟ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΝ

Α μουὰ λε' πλαιζιό'!
 λε' ζευν' μαιτρέσς!
 Α μουὰ λευο' καρέσς!
 Α μουὰ λευο' δεζιό'!

.....
 Αρδάντ ζευνέσς,
 Α μουὰ τε' δεζιό'!
 Α μουὰ τον ιβρέσς!
 Α μουὰ τε' πλαιζιό'!

Ίο σόννο δόϑιλε - σόννο ρισπε
 Σόννο οββεδιέντε - δόλϑε αμο
 Μι λάσιο ρέζζερε - μι φο γ
 Μα σε μι τόκκανο-δοβ' ε
 σαρο ούνα βίπερα - ε ϑέντο
 Πρίμα δι ϑέδερε - φαρο ξιου

Α'ουα: χο:μ ιζ δη Οουσεν
 Α'ουα: γρεϊβ ιζ δη δηπ
 Γουί φι:λ νο εμόουσεν
 αζ ον ι γουί σληπ.

.....
 Ενδ 'τιζ άουα: ενδέβεν:
 ιν βατιλ ενδ δη βρι:ζ,
 δατ Ήνγλανδ σάλλ έβεν:
 βη λο:δ οφ δη σήιζ.

¹ J. BARBIER et M. CA
 GOUNOD. Μονωδία ύψιφώνου (C)

² CESARE CERBINI, «Il
 μουσικήν GIOACHINO ROSSINI.

³ Δημῶδες ἀγγλικὸν ποίη
 τοῦ τοῦ ὁποίου δὲν ἠδυνήθην νῶ
 ἐν τῷ Βρεττανικῷ ναυτικῷ, οἷον

ΤΟΣΚΙΚ

Νδεγῆγούμε κουρβίε
 βῆεγε ᾠούπεζε ε με
 Νῆρεού μίκε τε κεκ
 σε κουρ δο πικέμι
 γε σορκάδε μέ γε δ

ΓΚΕΚΙΚ

πτύ πτύ δελέζ³ ω
 κου κουλλότε σόντε
 ε νδε άρατε ε νδε
 κυσ νά πέε ανδέγε;
 ‘Δυ ζόῆεζαζ³ μότρα
 ‘Κυσ ι θόσνε κάνῆε
 Σίλι σίλι μανῆουλί!
 Πάσε πλάκενε νε κα
 κε ι βίντε φούλλιτ
 Ω γαῆτάνα μισελά!

ΥΔΡΑΪΚ

(Σα

Κέμι γῆάστε ὑπουρῆ
 νέκε βλέγεγε λεπτό
 Ἰάνε σούμε βουλευ
 νέκε βλέγεγε πο γε
 Κέμι έδε γε Μουῶ
 δο να μουῶουρίγε σ
 . . . . .

¹⁻² Τὸ μὲν κατὰ
 Καμάρδα (Appendice
 ὑπ' ἀρ. 4 (Καμάρδα, σ

³ Ἐκ τῆς συλλογῆς
 δημοσιευθῆ καὶ εἰς τὴν
 μένης σατιρικῆς ἐφημε

ΤΟ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΝ

‘Σκρούετε περ Νυδριότε
 σκρούαῖ εδε περ Πεῶγότε.
 Κέμι Δίμαρχε γε ***
 ὅι παγούμεμε μισθό.
 ‘Κέτετε σε ἴστε ζότε
 πο μισθόνε ε μιρρε πλότε.

.....
 Κάθε κέσιλλ ὅ δο τε θέτε,
 ἄρσιζι πλότε δο τε ῖετε.
 Σε κούρ’ου νῆουλε νδε Δημ
 νούκε λὰ ροφε σκρουπί,
 ἄστακὸ εδὲ σφυρίδα,
 ῖέθερλα δὲ συναγρίδα,
 αχινὸ δὲ πεταλίδε
 οχταπόδ εδὲ οστρίδε.

.....
 ‘ΔΕΝΙΖΖΙΛΕΡΕ ΙΛΙΑΝ: Σ
 (Μυσλίμ κανάλ). ‘Δεμιρδέν δ
 σαβίτ βεῖνάζ ιρίκ, ῖευστερίν
 ῖερινέ βεῖνάζ βοῖαλή κιαρῖ
 ῖαπηλμής βέ πετρολά ῖανά
 τιλέν μαχλιουλί ιλέ ὀαλησάν
 φενερέ ταχβίλ εδιλμιστίρ....

Θὰ ἡδύνατο ἴσως νὰ
 ὦν ἀρχικῶς ἐπηγγέλθην — τῶ
 μιῶν ἢ ξενικῶν διεθνοῦς χρ
 φωνητικὸν σύστημα» πρὸς α
 ἐκτροπὴν μου πιθανῶς καὶ ν
 δύο ὅμως λόγους ἐθεώρησα

Πρῶτον, διότι, ἂν ποτε
 ἵνα τὸ ζήτημα λυθῇ καθολικῶς

¹ Ἐκ τῆς ὑπ’ ἀριθ. 78 ἀ
 Ναυτιλλομένοις» τῆς Ὑπηρεσίας

πως, τόσον εἰς τὰς
 διδασκάλους τῶν ἀ-
 πρέπη, νὰ παρατίθ-
 φορὰ θὰ ἐγέννα ἀ-
 ἄλλο τι προσόμοιον
 ἀπὸ τούτου εἰς τὸν
 χοήζει ἰδιαιτέρας ἐξ-

Δεύτερον δέ,

Ἀθηνῶν καὶ παρὰ
 τι φωνητικὸν ἀλφα-
 ἱκανὴν καὶ διὰ ξενι-
 διὰ τῶν γραμμάτων
 του — γραφὴν τῶν
 ξενικῶν φθόγγων,
 χρόνῳ¹. Συνέπεια
 οὐδ' αὐτοὶ οἱ Ρῶοι
 προφορικὴν ἀπόδο-
 μάτων τοῦ ἀλφαβή-
 τον εὐκόλως τὰς ξέ-
 τότε εἰς τὴν γλῶσσ-
 ρεῖ ὁ Χατζηδάκις
 λέξεων. Ἄς μὴ λη-
 εὐόδωσιν τοῦ σκοπ-
 ἀπὸ ραδιοφώνου, π-
 ὑπηρεσίαι τοῦ λινγ-

Ἄν καὶ δὲν
 αὖξησης τῶν φθόγγ-
 τοὺς Ἑλληνόπαιδας
 τοὺς —, ἐφόσον οἱ

¹ Τὰ ἀκόλουθα
 » ξένες λέξεις καθὼς κ
 » τέτοια ὥστε νὰ βλέπ
 » γραμματικὰ δικαιολο
 » (ἀγγλ. scating), χὼλ
 αὐτ. 139,65). Ἐξ αὐτῶ
 γράμμα μετηνέχθησαν
 πρὸς τοῦτο. Διὰ τοῦ σ
 κέῖσεν, σκέῖτιν', χὼλλ,
 των δὲν θὰ ἔπαυεν

ΤΟ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΝ

φθόγγους τῶν 33 Ἑλληνικῶν
Καινῆς Διαθήκης ὑπὸ τοῦ
1 - 2), ὅταν οἱ Καραμανλῆδε
τυπωμένων διὰ 32 ἑλληνικῶν
«Καραμανληδείου γραφῆς»
20 ὑποσ. 4 καὶ 5 καὶ σελ.
δέποτε εὐρέθησαν ἢ εὐρίσκει
δασκόμενοι φθόγγους ἀπὸ
Τουρκόπαιδες μὲ τοὺς 32 φ
ἀλφαβήτου των, ὅπερ ἔξ ἀπὸ
παρ' Ὀθωμανοῖς ἐν χρήσει
σηματίσω καὶ ἐδραιώσω πε

Λαμβάνων λοιπὸν ἀπο
ματα τῶν λέξεών των κατὰ
ναύτην τὴν κατ' αὐτὸ φθογ
σμένος ὅτι καὶ ὁ ὀφθαλμὸς
ὑπῆρξεν ἢ εὐχάριστος ἔκπλ
ἐπίτηδες ἐκλέξει ἀπόφοιτον
μὲ τὴν προφορὰν τοῦ συστ
λαλιά του, παρὰ τὸ ὅτι αἱ λ
μας μὲ ἐπίτηδες παρηλλαγμ
δυσχεραίνῃ τὴν τοιαύτην ἀ
φύσει δυστροποῦν εἰς τὴν δ
εἶναι εἰθισμένα. Ἐνόμιζον δ
γραμματικῶς, ἀλλ' οἰκτρῶς κ

Ἄλλ' οὐδὲ κἂν νὰ ἀμφ
ποῦ μου θὰ ἔπρεπεν, ἔχων τ
δειγμάτων πεῖραν· ἀφοῦ νε
λείου μόλις, κατατασσόμενοι
τὴν διὰ τῶν «διὰ βραχιόνων
βιβάζοντες ὅσον καὶ λαμβάνο
νουν ἐντὸς ἡμερῶν, ὥστε νὰ
τὴν δυσνόητον ἐκείνην γρα
μαθητευόμενοι τηλεγραφητῶ
φὴν συνδυασμοὺς τῶν «μακρ
ὁποίας εἴτε βλέπουν ἀποτυπ
ἀπὸ τοῦ μηχανισμοῦ τοῦ «δ
τέσσαρας λειτουργίας τοῦ νοῦ

τὴν ἀνάγνωσιν τῶν μουσικοῦ ὀργάνου καὶ τοῦ μερολογίου — ἀπὸ χρόνως εἰς κλειδα ἀπὸ τῆς ἀριστερᾶς· ἀπὸ ποικίλας ὁδικᾶς ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑποσυνέγραψαν μηχανῶν, οἱ ταμίαι ἐκ τὰς ἀναγραφὰς τῶν Πλειῖστα τοιαῦτα παρὰ

Φυσικὸν ἀπὸ ἐκκλησιαστικοῦ ἀλφαβητικοῦ καὶ ἀπολύτως εὐχρηστικόν.

1) Μονοσύλλαβος δὲ θὰ φέρῃ ὁ bon Dieu, γουεύ: λ. θὰ γίνῃται χρῆσις· παρεῖλκεν ἴσως, ἀπὸ

2) Ὅπου γράφεται θὰ τίθεται ἀπόστροφος δὲ πλείονα τοῦ ἐνὸς

¹ Ὅταν εἶδον παρὰ Τριανταφυλλίδη ἀπὸ ἡ λήγουσα δὲν τονίζετο τοῦ Πάλλη, καθόσον μου γραφὴ τῶν ξενικῶν ἄτοννοι. Ἐφοβήθη ὅμως σμόνει τὸν τόνον, ὃ δὲ τόνον φέρουσα, θὰ παρὰ τοῦ κοτοπουλιοῦ.

² Ἐὰν ἐπεκράτῃ ταῖς λέξεσι τῶν παρὰ ὅπερ ἐπέβαλε γραφὰς τοῦ Γάλλου θιασώτου γραφίας, τοῦ καθηγητοῦ ἀσχημίζουσα τὴν γραφὴν εὐκαιρία νὰ ἐξομολογήσιν τινῶν, ἀπὸ τὴν παρὰ τὴν λ. χ., ἐνθυμούμενος τὰ γραφὴν τῶν Κηφισός, λέξεων τούτων, διότι εἰς τὰς ἔγραφε διαρκῶς

ΤΟ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΝ

θὰ ἡδύνατό τις ἐκ πρώτης
λέξιν, ἢ εἰς ἄλλην διὰ τὴν
τέρω παράδειγμα. Δὲν θέλει
ξέων τὴν ἀπόδοσιν, τὸ πρὸς
εξτροό:δ'ν'ρε ἢ τὸ victuals
χρήσιμος αὕτη πρόνοια εἶναι

3) Ἡ χρῆσις τῶν πνευματικῶν
ξενικῶν λέξεων καταργεῖται
λέξεις ἀποδιδόμενας ἐκ τῆς
δὲ ὅπως, ἀφ' ἑνὸς μὲν ὑπο
μὴ γίνηται σύγχυσις λέξεως
§ 2, θὰ ἀπεδίδοντο διὰ τῆς

Τὰ διαλυτικὰ ὅμως, ὡς
ἐξακολουθοῦσιν χρησιμοποιεῖται
εἷ, εὐ, οἷ ἀγγλικῶν λέξεων,
cìò = ciò ἰταλ.) διφθόγγων.

¹ Τὴν ἀνυπαρξίαν τόνων
γραφῇ, τὴν ζητῶ οὐχὶ πρὸς καινότητα
τοῦ βάρους διαδήματός των καὶ
γραμμάτων των. Ὅταν διανοήθη
πρὸς καθολικὴν χρησιμοποίησιν
μόθρος Κούστας («Πάντες ἱ Εὐλινε
κατόπιν δὲ ὁ B. N. Φαρδὺς ὁ Σ
γλωσσης» Μασσαλία 1884. «Περ
σης, μαρτυριαὶ καὶ ἀποδείξεις»
ρίδης Σκυλίτης, ὁ Εὐρίλιος Εὐβρόν
συγχρόνου ἀλφαβήτου μας, ὁ ἴδιος
καὶ ὁ Μαν. Τριανταφυλλίδης (ΜΑ
κὸν τῶν ἀναγνωστικῶν τῶν Ἑλλ
θογραφίας μας» 1932 σελ. 51). Ἐ
ρους χρόνους εὐδοκιμήσει καὶ δ
κατὰ τὸν 17^{ον} αἰῶνα καὶ διὰ τ
τῆς ἐν Κερκύρα ἐκδοθείσης μετ
ῶνος (ἰδ. σελ. 12 καὶ ὑποσ. 2). Πο
«μιά συμβιβαστικὴ λύση» καὶ «τ
» εὐκόλη καὶ moderne ὀρθογραφί
3, 523) εἶχεν ἀναγνωρίσει ὅτι «ο
παῖδας»· ἀλλὰ καὶ συντριπτικῶς
Didot ἐκτυπούμενα βιβλία ἐξετυπ
» δυσκολίαν ἔπρεπε νὰ ἔχωμεν ἢ
» ρει νὰ ἀποχωρισθῶμεν ἡμεῖς τῆς

² Ὑπάρχει τρόπος ἀποφυγῆς
προκύψουσα διευκόλυνσις. Οἱ Τοῦ

4) Τὰ α:, ευ:, ευ-ευ, ι-ι, ο-ο καὶ ο φθόγγου.

5) Τὸ η θὰ π

6) Τό τε ο: κα εἰς μακρότητα. Ἡ γ στο:ν = stone ἄγγλ. ἄγγλ., βρώτ = brou

7) Ὅπου πρό σης μας, δίφθογγοι ουο — ἡ τονιζομένη προηγεῖται (λ.χ. ἀντα ται πάντοτε σχεδὸν

8) Ὅπου διπλ καὶ ἐν τῇ ἀποδόσει cher κ.α.δ.), τοῦτο της, τοῦτο δὲ διὰ τῆ ἰδίως εἰς ἀπόδοσιν ἰ καδ.) δέον νὰ ᾖ ἀπο

¹ ΧΑΤΖΗΛΑΚΙ αὐ
» ἔχῃ καθαρὸν καὶ ἀληθ
» νήεντα εἰς μίαν συλλ
» ΒΟηΘΑ». Ὁ ὢν δίδω
» νον τὴν Ἀγγλικὴν συν
» de l'Anglais parlé § 4

² Ὁ συνάδελφος
» Συμβολὴ πρὸς ἐπιστημο
» Ἀκαδημίας (ΠΡΑΚΤΙΚΑ
θεωρεῖ ὅτι «τὰ ἐκ νεο
γράφονται ὅσον τὸ δυνο
πέλα, καπέλο, κορδέλα, β
μοὶ ἐπιτραπῇ νὰ μὴ ἐκ
στεύων εἰς τοὺς λόγους ἐ
τσουνάκης εἶναι διστακτ
» ἔχω δισταγμούς τινας,
» ἰδιαιτέρως τὸ ζήτημα.
» κίνδυνος τῆς συγχύσεω
» νὰ ἐνθυμῇται ὅτι ἑλλη
» σας: capello, omelette
ὑπὲρ τῆς τοιαύτης τροπο
τὸ ζήτημα αὐτὸ πρέπει ν
συμφώνων, πρὸς ἃ μάλι
ἐπωνύμου του ἐπιτρέπετ

ΤΟ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΝ

9) Οὐδὲν τῶν περὶ τῶν
τοῖς προηγουμένοις τὸ εἶπε
γράφησεν ἐν τῇ γραφῇ τῇ
μείνῃ ἀπολύτως σεβαστῇ ἢ
γιαγιά, νταντά, τσάτσα, λ
ἕως τοῦδε, διὰ τῶν καθ' α
παραπληρωματικῶν του.

Ε'. ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ἐάν, τοῦθ' ὅπερ οὐδ
κύψει παρὰ τῶν διευθυντῶ
καὶ προτεινομένου ἀλφαβη
δαπάνας τάχα διὰ τὸν ἐφο
ρωματικῶν φθόγγων, εἴτε ὁ
δοι εἰς τὸν τόπον μας δὲν
ραίας λέξεις, πού ὁ Θεὸς ν
τοῦτο ἐνδεχόμενον καὶ ἑτέρ
εἰμὴ καχεκτικόν τι ἡμίμετρο
ἄλλων λύσεων, πάντως δὲ τ

Συνίσταται δὲ ἡ ἐπικ

1) Νὰ παραιτηθῶμεν
ρέχη μεγάλην προσέγγισιν ὁ
σθῶμεν δὲ εἰς μικρὰν τοι
ὀρθῆς τῶν λέξεων προφορᾷ

2) Νὰ ἀποδίδωμεν γρ
ἀκολουθοῦντες, διὰ τὴν ὅλα
σκέψεις τοῦ ἀρχιμανδρίτου
ἐκ πρώτης ὄψεως, ἀλλὰ τὰ
σῶν «τεχνικῶν δυσχερειῶν»,
τικῶν ἀλφαβήτων, τοῦλάχιστ
adopted by the ADMIRALTY
Foreign Languages transco
καὶ τὸ τῆς «Association Ph
παραδοχὴν τοιαύτης συμβατ

---

¹ «Πάντες ἡ Ἑλλῆνες ἐγγράμ
λου διδασκαλίας καὶ ἀπλοπίσεος
κινονικὴν ν ἀποκτίσι κε ἐφκολομ
ΘΕΥ ΚΥΣΤΑ» «Ἀθήνησι ἐκ τοῦ

Τιμόθεον Κούσταν, ο
1878 καὶ ἐδημοσίευσε
τείνοντες τὰς προσπα-
πρὸς τὰ συμπεράσματα
τῆς Προοπτικῆς τὸν

3) Νὰ λησμονή-
νον ὅταν μεταχειρίζο-
νὰ ἀναγιγνώσκωμεν
γίνεται χρῆσις διὰ τῆς
Chateau neuf), *ot* (8)
ἀπόδοσιν τοῦ *al* καὶ

4) Οὐδενὸς ση-
χρῆσις. Οὔτε πνευμά-
ταδήλωσιν γράμματο-
νου κατὰ τὴν ἀπόδο-

5) Ἀντιθέτως,
γενῇ των ξενικὸν φθ-
θεν *i* εἰς τὰ *γι*, *λι*, *ν*
τόνος. ε) Ἡ δασεῖα,
ζησις τοῦ *i* πρὸς ἄλλ-

6) Μία ὀξεῖα,
μονοσυλλάβων λέξεων

7) Δασεῖα, ἀρι-
ἀλλαγῆς ταύτης.

8) Μία μόνον ἀ-
τυγχάνει εἰς τὴν τελει-

9) Νὰ ἐφοδιαστῇ
ρωματικῶν στοιχείων
σύστημά μας. Ἐν συ-

᾿*B*, *β* = *B*, *b*. —
καὶ *Ch*, *ch*) διὰ τὰ δ-
ζομεν, δεόν νὰ κατασ-

10) Νὰ χρησιμ-
man) — *Ē*, *ë* = *eu* γὰ
χεῖα ταῦτα ὑπάρχουσιν
φείων, τὸ μὲν *δ* διὰ
γραφὴν ξένων γλωσσ-
ἐν ἀνάγκῃ νὰ ὑποκα-

Φανερόν καθίσταται, ται νὰ λείψη ἀπὸ τὴν κολο

11) Ὅπως οἱ λοιποὶ ρωματικὰ γραπτὰ σημεῖα, κατὰ τὸ ἐνδεὲς σύστημα τοῦ

ὁ $\text{'}G, \gamma$ διὰ τοῦ γ τοῦ κ (σπαταλῶ) θὰ ἀποδίδει τὸν φθόγμον. Τὸ δὲ ἀγγλ. τοῦ ρ ίστ, ὡς θὰ τῆς ὀρθογραφίας.

ὁ $\text{'}\ddot{I}, \ddot{\gamma}$ διὰ τῶν $\Gamma\lambda, \gamma\lambda$ *young* (= νέος) γράμμα ἐν τῇ καφεταί κατὰ τὸ σλ. χ. τὰ γαλλ. Ν

ὁ $\text{'}\bar{I}, \bar{\gamma}$ διὰ τῶν $\Gamma\kappa, \gamma\kappa$. (= σκάπτω κατὰ εὐφραίνεσθαι) δι

ὁ $\text{'}\bar{Z}, \bar{\xi}$ διὰ τῶν $\text{'}\Delta\zeta, \delta\zeta$. ἀγγλ. *czarina* δ

ὁ $\text{'}\bar{Z}, \bar{\xi}$ διὰ τῶν $\text{'}Z\zeta, \delta\zeta$. (= τζάνερο) διὰ τστημά μου, *Zína*,

ὁ $\text{'}K, \kappa$ δηλαδή ὁ Q, q , *Κεστιανβέρ*.

ὁ $\text{'}\Lambda, \lambda$ διὰ τῶν $\Lambda\lambda, \lambda\lambda$ γ ὅπερ ὅμως ἀφίστρίως συστήματός

ὁ $\text{'}N, \gamma$ διὰ τῶν $N\lambda, \gamma\lambda$ *magnifico* διὰ τ γράμμα ἐν τῇ καφεταί κατὰ τὸ

ὁ $\text{'}\bar{\Sigma}, \bar{\sigma}$ διὰ τῶν $T\sigma, \tau\sigma$ λ

ὁ $\text{'}\bar{\Sigma}, \bar{\sigma}$ διὰ τοῦ $T\sigma, \tau\sigma$. τὸ ἰταλ. *ciarlare*

ὁ $\text{'}X, \chi$ τῆς ἀγγλικῆς, ἀλ τοῦ *Χούσσαιτ*.

12) Ὅπου διπλὴ γλώσση, θὰ τίθενται *Ninette, Brunetta* ἐπανάληψιν διφθόγγου (= πέλεκυς) γραπτέον ψύχειν καὶ καταψύχειν τοῦ ἐπικουρικῶς προβάλλει ἔτι μᾶλλον ἐξαιρέσις τοῦ συστήματος, ἢ τῆς γλώσσης των τῶν ξενιστοικίας ὁλοκλήρου.

Οὕτω, οἱ κατὰ τὰ 32, οἱ ἐξῆς :

α, ᾱ, β, β̣, γ, σ, σ̣, τ, υ, ῦ, φ, χ, ψ.

Ἐκ τούτων δὲ 8 (τὸ ὁποῖον ὅμως ὁμοειδῶς αὐτό). Τρεῖς, οἱ δ, ζ καὶ σ, δι' οὓς δέκα κόπαιδες εὐρίσκονται των καὶ οἱ Ἀλβανόπαιδες.

Ἦδη παρέχω ἰταλικῶν λέξεων, ἐπὶ

ΓΑΛΛΙΚΑΙ: *Αν* *Σατωνῆφ - δε - Βρετ* (Dumont d'Urville), *γλώμ* (Guillaume), *μαρ* (marche), *Μαδαγκασκ* (Oudinot), *Περπινιάν* (Reaumur), *Ρισ* (Ursule), *Βερσάι*

ΑΓΓΛΙΚΑΙ: *ἀν* (der = οἰκότροφος), *σέντιντρι* (century = αἰὶς), *δεκαντέρ* (decanter = φιάλη, καὶ αἰμύλος), *εξπίεριν* (texture = ἐπίπλωσις), *γκ*

ΔΕΥΤΕΡΟΝ Τ

χέ:ε (hair = κόμη), *χά:θ* (he
 = δυσανάγνωστος), *ίνδαλδζέν*
 (jump = ἀναπηδῶ), *νόκε* (kn
 guage = διάλεκτος, γλῶσσα),
μος), *μάστεδ* (mustard = μ
 per = ἑφημερίς), *οβζε̇β̇ετρι* (o
 (overcoat = ἐπανωφόριον), *π*
καρτέρησις), *κγουνάιετ* (quie
 kable = ἐπιφανής, ἀξιοσημεία
 (squeeze = σφίγγω), *στέδε* (t
 (telescope = τηλεσκόπιον), *το*
ανδ̇εστ̇ανδ (understand = ἐννο
γουνέιστ (weist = σπαταλῶ), *γ*
 (wrist = καρπὸς χειρός), *γζού*

ΙΤΑΛΙΚΑΙ: *ακκομπανζ*
 = πλησιάζειν, ἐγγίζειν), *βαδζ*
κατσιατόρε (cacciatore = θηρε
κουτσίρε (cucire = ράπτειν),
δινουδάρε (dinudare = ἀπογυμ
 (Europa = Εὐρώπη), *φατσιλμ*
 σις), *γκαλλεδζιάντε* (galleggia
 νεια), *γκουαδάνο* (guadagno
 = ἐπιτυχία), *ιζολάνο* (isolano
 παραλείπω, ἀφήνω), *λεκκάρ*
μαεστρία (maestria = περιτέχ
 lità = οὐδετερότης), *ντριδζιόν*
 τικείμενον), *οπουλέντσα* (oru
 = περιδεής), *Πιέτρο* (Pietro =
 cesimo = δέκατος πέμπτος), *ρα*
νᾶσθαι), *ρουδζιάδα* (rugiada =
 rezza = ἀσφάλεια), *ζβιάρε* (svia
 betta = σάλπιγξ), *βέσπερο* (vesp
 (ubriaco = μεθύων), *ουζινζόλο*
δζίνγκαρα (zingara = ἀθιγγαν

Τοῦτο εἶναι τὸ σύστη
 καὶ τὸ εὐχρηστόν του, εἶναι
 φωνητικοῦ ἀλφαβητικοῦ συ
q, g, — γκ, gl, gn, y, w, ὡς

ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐξ
αὐτοῦ τὸ ἐλάχιστον
στοιχειοθηκῶν δι' ἐ
χάριν καλαισθησίας,
θέτω ἐπίτηδες ἀμφο

ΣΤ'. ΤΟ-ΣΥΜΒΑΤΗ

Θὰ ἡδύνατο ἴσο
γῆσω σύστημα συμβ
ξενικῶν φθόγγων κα
ώριζον τὴν προσπάθ
τῶν ξενικῶν λέξεων
Internationale, τοῦ
καὶ DANIEL JONES

Εἰς τὴν ἐνδεχο
καλόπιστος, — ἐφ' ὅσ
ᾧψει τοὺς καιρούς, τ
καθ' ἑαυτό, ἐπιδεκτικ
κρατούντων, — θὰ ἄ

Βασικὴ προϋπο
ὅπως οἱ ξενικοὶ φθό
φραβήτου μας καὶ μ
γωγὴ λατινικῶν γρα

¹ Περίεργον εἶναι
Ναυτικοῦ», ὁ G. de la LA
et Cie 1866), — εἶχεν ἐκ τ
τίσας ἀπὸ τοῦ 1861 σύγ
gage humain», τὸ ὁποῖ
φέως, ἐξετυπώθη τῷ 187
ἐν Μασσαλίᾳ ἀντίτυπον
τὴν τύχην, ἥτις εἶναι σχ
μου ὅμως ἃς εἶχον προφ
τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀπὸ φθ
κῶν εὐκόλου προφορᾶς
τάζετο κατὰ πολὺ μεγαλ
τῶν σημειώσεών μου προ
τά: *Principes de la Phon*
De la pasilalie: Définitio
sons, *Voyelles*: leurs di
neutres, complexes, Esp
polyglottes κτλ. Οὐδαμό

ΤΟ ΣΥΜΒΑΤΙΚΟΝ ΑΛ

παρ' ἡμῶν ἀπόδοσιν τῶν ξε
εἶπον, θὰ ἐτακτοποιεῖτο ἄνε
ἀλφάβητα ἅτινα, πρὸς τὸν
νικῆς, εἶχεν ἐπινοήσει καὶ κ
μήτρ. Π. Καμάρδας καὶ ὁ
κεφαλαίῳ Β' συνοπτικῶς ἰσ
βανικὴ γραφὴ οὐδεμίαν δυ
ἀπὸ τῆς λατινικῆς προπαγάν

Τοιοῦτος ὅμως ἐμπλο
τις δὲ ἐνέργεια θὰ εἶχε νὰ
καὶ τῶν ἀπὸ τούτων σάλον
μας ὀλίγα τινά, παραπληρω
τίζει ὁ πολὺς Χατζηδάκις ἐ
σελ. 26), «*ἡ ἐξ ἀναμίξεως ἐ*
τῶν φθογγικῶν καὶ λοιπῶν
ρου εἰς χρόνον παραλαβή,
κίνδυνος εἶναι ἄλλοῦ :

Διότι, τοιαύτης ἀρχῆς
σαι, παντοῖαι ὥς πρὸς τὴν
τὴν ὀρθογραφίαν της, διὰ τ
διὰ τὴν κατάργησιν ὥς περιτ
μας, ἀφηνομένου μόνον ἐνὸς
προσπάθειαι εἶχον ἐκδηλωθῆ
θοῦν τελείως, προήρχοντο ὅμ
τως δὲ ἀπὸ ἀνδρῶν ἐξ ἀγαθ
βέβαιος ὅτι ἡ τοιαύτη ἀγαθ
μέλλοντι ἐκδηλωθησομένας ;
πόπτως σκεπτόμενοι, νὰ μὴ
ὀρέξεις, ἐνοχὴν ὑποβολιμαίω
σμὸν τῶν παρ' ἡμῖν κρατούν
νων ρηξικελεύθων, χρησιμοπ
πυρον, κατελαμβάνετο ἐν τῇ
προϊοῦσαν τόλμην καὶ ὀρέξιν
τοῦ ἀλφαβήτου μας καὶ τὴν
ἐπειδὴ τάχα ηὐδοκίμησεν ἡ

¹⁾ Περὶ τῶν συνηγορησάντων
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗ «*Τὸ πρόβλημα*

Τουρκικῆς¹; Τοὺς καὶ
φύγω ὅση μοι δύναμις
γραπτὰ σημεῖα ἅτινα
τῶς ἐκεῖνα, δι' ὧν καὶ
ροὺς ὑποσημειώσεις,
κειμένῳ ἀρμοδιώτατος

Κατόπιν τούτων
nationale καὶ δὴ ὡς
πτὴν ἐκφρασιν τῶν
τοῦ συστήματος τούτου
πτὰ σημεῖά της καὶ
του ἄριστα ἀνταποκρί-
νητοῦ JOSEPH DELO

i:	ὡς	εἰς	s:	δηλ.	see
i	»	»	tip	»	tip
e	»	»	ebb	»	ebb
ei	»	»	dei	»	day
ə:	»	»	cə:	»	cur

p	ὡς	εἰς	paund	δηλ.	p
b	»	»	bi	»	b
t	»	»	tæp	»	t
d	»	»	du	»	d
k	»	»	kaind	»	k
g	»	»	gest	»	g
m	»	»	mæn	»	m
n	»	»	nou	»	n

¹ «.... Γιὰ τὸν ἴδιον
κοι, ποὺ εἶχαν καὶ αὐτοὶ
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗ Πρόβ.

² Ἰδὲ Α. Σ. ΑΡΒΕΡ
χρη τοῦδε ἐκδοθέντας τὰς
φορα ἀλφάβητα ὡς ταῦτα
ΚΟΠΟΥΛΟΥ, Βάσανος τῶν
λαμῆδης 1889.—Τοῦ ἰ
nonciation des Grecs mo

ΤΟ ΣΥΜΒΑΤΙΚΟΝ Α.

Ἐκ τῶν δύο πινακίδων προφορᾶς τῆς Ἀγγλικῆς, τῆς *nationale* ἀποδίδει γραπτῶς ἀπὸ συμφώνων. Ἐλλείπει *ts, tch, dz, dzh* οὓς ἀποδίδωμι ματός μου περιλαμβάνονται ἀλφαβήτου μας ἕκαστος. Ἀπὸ ἐνῶ ἐγὼ τοὺς ἀποδίδωμι εἴτε ἐντῶν. Οὕτω οἱ παρ' ἑκατέκαστος δόμενοι φθόγγοι εἶναι πλεονεξία τοῦ ἀλφαβήτου τῆς Ἀγγλικῆς λατινικὰ γράμματα παρθένα ὡς εἰς λέξιν *frī:z = freeze*), (δ, ε, λ, θ, η, κάποτε δὲ καὶ ἄλλοι, ματι, τὰ λατινικὰ γράμματα εἰς ἑλληνικὰ ὁμοῦ. Ἐκ τῶν παλαιῶν συστημάτων τοῦτο υἱοθετεῖτο παλαιῶν ἀλφαβήτου, ὅποτε θὰ ἔπρεπε ὁμοειδέσθαι πρὸς τὸ ἀλφάβητον τῆς γραφῆς, ὅποτε τὰ παιδιὰ θὰ ἔπρεπε προσθέτου ἀλφαβήτου, θεςπὶς ἔσπεράντο. Ἀγνοῶ ποτέρως

Ἀλλ' οὐδὲ καὶ ἀπὸ ἀλφάβητου ἢ κατὰ τὸ ἀλφαβητικὸν σφραγισμὸν λόγῳ τῆς παρεμβολῆς ψηφίων μετὰ τῶν *d, x, f, :*, θὰ ἐνεθάρρυνε θεία των γραφόμεναι λέξεις.

ἐκδόσεως).—Τοῦ ἰδίου, *Le poëme de la langue nationale* 1892.—Τοῦ ἰδίου, *La tradition de la langue nationale* 1903.

¹ Τοῦτο πράττω καὶ ἐγὼ 11) κατ' ἀνάγκην, ἀποδίδωμι δζ, στήματι ἀποδίδωμι δι' ἐνὸς μόνου

² Ὡς βλέπει τις ἀμέσως, νον *c*. Τὸ *λ* εἶναι τὸ κεφαλαῖον τῶν ἐφαρμοσμένων μαθηματικῶν κληρώματος ἐν τῷ «ὑψηλῷ μαθηματικῷ» Πρακτικώτατα τὰ γραπτὰ αὐτὰ ψηφίων εἰς τὰς στοιχειοθήκας τῶν πρὸς πᾶσαν ἄλλην χρῆσιν, πλὴν

στημά μου διὰ τοῦ φ
περισσότερον ἄλγεβρι
σκοπουσῶν εἰς τὴν ἁ
λήφθησαν.

Διὰ πάντας τοὺς
ἐν Ἑλλάδι ἐγκλιματισ
Phonétique Internati
γνώσεως τῶν ξενικῶν
τοὺς γαλλομαθεῖς καὶ
φισβήτητον. Τονίζω δὲ
Delcourt ἔσται βοήθη

Ζ'. ΤΟ Ι

Τὸ κεφάλαιον τ
ἐμοῦ ὑποβολήν της εἰ
ἀλλὰ καὶ πρὸ τῆς ἀπ

Ἐκφράζω δὲ τὸ
κ. Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΝ,
ρεστήθη νὰ μοὶ ὑπο
καιροὺς προσπαθειῶν
ἢ ὑπὸ τοῦ «Ἱστορικο
μάτων» ἐπιχειρηθεῖσ
μου αὕτη: ἀφ' ἐνὸς ὁ
ἐλάμβανον διὰ τοῦτο,
κτικῶν»· ἐξ ἑτέρου, τὸ
ἀκόμη παγκοίνως γνω
ἤδη, ἀνεγνώρισα ἐν ο
μόνον τῆς πρακτικότη
πραγματοποιήσεώς το
παθείας τοῦ «Ἱστορι
ληψιν περικοπῶν ἐκ τ
χισυντάκτην του πανο

«Ἡ πρώτη σκέ
σεως τοῦ Ἱστορικοῦ
» ἐν Ἑλλάδι καὶ καθι
» γιον Χατζηδάκιν ἦδ
» τὴν πρωτοβουλίαν τ

» του κύρους κατώρθωσε να
 τὴν προσοχὴν τῶν ἀναγν
 » συστήσῃ διὰ Β.Δ. εἰδικήν
 » ἐκδῶσῃ λεξικὸν τῆς καθό
 » μέχρι σήμερον... Ὁ τότε
 » σεως Σπυρ. Ἑμμ. Στάης»
 τὸ ὄνομά του. Ἦτο ὁ σεβ
 φέρω, εἶχον κατὰ τὸ αὐτὸ
 μας πρὸς ἀπόδοσιν, διὰ τε
 του, καὶ τῶν ξενικῶν φθό
 » Νοεμβρίου τὸ σχετικὸν δι
 » Κριθέντος ἀναγκαίου ἐπὶ
 » νης συγχρόνου Ἑλληνικῆς
 » πραγματεία ἐκάστης λέξεα
 » ἐτυμολογικὸν καὶ τὸ σημα

«Ἐν ἀπὸ τὰ θεμελιώ
 » πιστὴ κατὰ τὸ δυνατόν φ
 » ἐπιστημονικῶς ὀρθὸν καὶ
 » τὴν γνησίαν λαϊκὴν προφ
 » παράστασιν, ἐκτὸς τῶν κοι

1) *ǣ*, φθόγγος μεταξὺ
 » Γερμανικὸν *ä*.

2) *b* λατινικὸν διὰ π
 » χόμενον.

3) *ȝ* οὐρανικὸν *ȝ* ἐντὸς
 » πεσε φωνῆεν *i* (=ι, η, ει,
 » περὶ τῶν ὁποίων κατωτέρ
 » σὶν του. Τοιοῦτος φθόγγος

4) *g* λατινικὸν διὰ π
 » χόμενον.

5) *ġ*, οὐρανικὸν *g*, κα

6) *d* λατινικὸν διὰ π
 » χόμενον.

7) *dd* ἐκ τοῦ *ll*, ἰδ
 » Ἀπουλίας.

8) *ξ*, παχὺ *ζ* ἴσον πρ

9) *κ̂*, οὐρανικὸν *κ* εἰς

10) *κ̂* δασὺ *κ* τῆς Τσα

- 11) $\hat{\lambda}$, οὐρανικὸν
 12) $\hat{\kappa}$, ὑπερωϊκὸν
 13) $\dot{\lambda}$, ἰδιόρρουθον
 » Σφακίων Κρήτης, ἰδιόρρουθον
 14) γ , ὑπερωϊκὸν
 15) $\hat{\nu}$, οὐρανικὸν
 16) ξ , παχὺ ξ ἰδιόρρουθον
 17) δ , φθόγγος
 » γερμανικὸν δ .
 18) $\hat{\sigma}$, δασὺ π
 19) ρ , ὑπερωϊκὸν
 20) θ , παχὺ σ ,
 21) $\hat{\tau}$, δασὺ τ
 22) $\ddot{\eta}$, φθόγγος
 23) $\hat{\chi}$, οὐρανικὸν
 24) φ , παχὺ ψ
 25) ω , φθόγγος
 » γερμανικὸν $\ddot{o}$.

Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω
 ληφθέντων, ἃς μοὶ ἐπὶ
 —Ἐπειδὴ ἀφ' ἐμῆς
 δοσιν φθόγγων ἄλλων
 ἐκδίδεται τοῦτο ὑπὸ
 νομισθῇ, καίπερ ἀπίθ
 μου, ἐπιληφθῇ τοῦ
 τῶν ἐπισημοτέρων τῶ
 νὰ τονίσω, ὅτι τοιοῦτο
 τὴν ἀκρίβειαν καὶ προ
 σκοπὸς δι' ὃν τὸ ἱστο
 ἄλφαβήτου μας τὰ 25
 ματα, δὲν ἦτο ἢ ἀπό
 ἐλληνικῆς γλώσσης, Π
 Ἀπουλικοῦ, Καλαβρικ
 ται. Ἐν τῇ Ἀκαδημία
 βήτου μας ὑπὲρ τοῦ πρ

¹ Τοῦτο δὲν δύναμ

ματικῶν αὐτοῦ, γραμμάτων
καὶ τοῦτο ἐγένετο παρ' ἐμοῦ

— Ἐάν, ὅταν τῷ 190
τὴν σύστασιν εἰδικῆς ἐπιτρο-
ποῦ, ἐπληροφορεῖτο παρὰ
ὑποβάλει ἄσημός τις ἀνθυπα-
ἐκείνην συγκατάβασιν τὴν
ὅτι, κατ' ἀρχὴν τοῦλάχιστον
εἶχεν ἔκτοτε κανονισθῇ καὶ
αἱ λέξεις τόσον τῶν ξενικῶν
ὅποῖαι θὰ κατεχωροῦντο ἐν
λέσθῃ δι' ἐμέ.

— Τούτου μὴ γενομένης
σύστημα συμβατικῆς γραφῆς
Νεοελληνικῆς (ἃς μοὶ ἐπιτρο-
ἀλφαβήτου *συμμείκτου* περι-
παρὰ τοῖς ξένοις γλωσσολό-
ῶς ἦσαν παρ' ἡμῖν τὰ ἀλφ-
γους τῶν διαλέκτων τῆς Ἀλ-
σμένα κατὰ τὸν τύπον τῶν
Γρηγορίου διὰ τὴν ἐλληνισ-
Καραμανληδείου γραφῆς δ-
μένων ἢ ἐν μικρᾷ ἀναλογίᾳ
ξικοῖς τοῦ Περβάνογλου. Ὡς
λατινικῶν γραμμάτων ἐν ἐλ-
οὺς λόγους ἀλλαχοῦ (Κεφαλ

— Ὡς ἀμέσως ἀνωτέρω
θῶς λαλούμενον κατὰ τὴν γ-
ται, ὥς πρὸς τινὰς τῶν φθο-
στανομένους. Τοῦτο δέ, ὥς
» ὄργανον τῆς ἀνθρωπίνης ο-
» φθόγγων (πρβλ. τὴν προφ-
» καταγομένων Ἑλλήνων), ε-
» ἐπινοηθὲν ἀλφάβητον δύνο-
» ὁμολογούμενον καὶ ἐν ταῖς
» γων ἀναγιγνώσκη, ὅτι τὴν
» ζώσης φωνῆς, δι' οὗ ρητῶ
» σημείων). Δεύτερον διότι τ

» ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως
 » παρελήφθη παρ' ἄλλων
 » φωνήεντα καὶ ἐλάχεια
 » μικρὸν τοῖς ἑλληνικαῖς
 Ἰστ. Λεξικόν, νὰ ἐν-
 σημεία του ὡ, ὤ, κ, γ
 σιν ἔστω, κατατοπισμοί
 παρέχουν οἱ χαρακτηρι-
 ρύθμων» «δασέων» καὶ
 εἰς τὰς διαλέκτους τῆς
 πρὸς τὸ ἀγγλικὸν *r* ἐ-
 ὅτι ἡ κατανόησις πρὸς
 τοὺς πολλούς, ὡς ὁμοει-
 σῶν,—τότε μόνον θὰ
 συγγράμματα ταῦτα ὡς
 τίου φθογγοδότου, δε-
 στον τῶν πολλῶν τό-
 περίπου δραχμὰς ἐφ' ὅ-
 τοιαῦτα μηχανήματα
 φωνα — καθίσταντο ε-
 δων ἄνευ διδασκάλου.

— Πάντως ἐκ τῶν
 κοῦ ἀλφαβήτου, μόνον

- α) τὸ γ, ὃ ἐγὼ ἀποδί-
 β) » ξ » » »
 γ) » κ » » »
 δ) » λ » » »

Οἱ λοιποὶ 17 φ-
 γραμμάτων, *b, d, dd,*
 γλωσσῶν. Ἀντιθέτως
 κοῦ, καὶ δὴ δι' ἑλληνικὰ
 ΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΩΝ τοῦ

- 1) : = πρὸς τὸν τῶ
 τὰ εἰς τὴν π

¹ Ἀδυνατῶ νὰ ἐν-
 φθόγγον ἀπὸ λ.

- 2) γ = πρὸς τὸν τοῦ ω ,
- 3) ε = e πρὸς τὸν τοῦ γ
 ε ὥς εἰς $mir\bar{e}$ καὶ
- 4) ξ = πρὸς τὸν τοῦ ἀγγλ.
εἰς $celer$, ἀλβανικῶς
- 5) ξ = πρὸς τὸν τοῦ g ὡς εἰς J
ἀγγλ. J ὥς εἰς J
- 6) $:$ τιθεμένου ἀντὶ τῆς
ἱστορικῆς ὀρθογραφίας
 $dare$, $shore$, $guard$
- 7) $\bar{\sigma}$ τοῦ ἴσου τῷ φθόγῳ
ὥς εἰς $policia$, g
- 8) $\bar{\sigma}$ τοῦ ἴσου τῷ φθόγῳ
εἰς $nature$, τοῦ ἴσου
- 9) χ = πρὸς τὸν τοῦ ἡμ.
Ἑλλάδος, τοῦ ἴσου
πρὸς τὸν τοῦ ἀλβανικῶς

— Ἐπειδὴ τὰ γραπτά
φραβήτου τοῦ Ἱστορικοῦ λεξικ
δοσιν φθόγγων τινῶν τῶν
τρόπον παρέχοντα δυσχερεῖς
ριληφθούν ταῦτα, οὕτως ἔ
ἀλλογλώσσω φθόγγων, κα
ρωματικῶν γραμμάτων ἅτι
μου ἤθελον τυχὸν προκριθῆ
προσαρμόζοντα εἰς τὴν μέ
τοιούτον θὰ παρέβλαπτε τὸ
ὁποίου ἢ χρῆσις θὰ συνεχ
στου τῶν τόμων του μικροῦ
στοιχίαν τῶν γραπτῶν σημε
ριζόμενον τὸ ἱστορικὸν λεξι
τος διὰ τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν

— Πάντως, τὸ Ἱστορικὸν
πραγματοποιήσις τῆς προσπ
ρείας, ὥς πρὸς τὴν κατασκ

Ἐξεταστέον ἥδη τῆς ἐφαρμογῆς καὶ ἡ κοῦ φωνητικοῦ συστήματι παρὰ τῆς Ἀκαδημίας νήσεως. Ἀρκοῦν πρὸς

Α) Ὅπως διὰ τῆς σκαλίας τῆς διὰ τοῦ διὰ μιᾶς καὶ διὰ πάντ

Ι) Τὸ σύνολον εἰς τὸ ἀφορῶν εἰς ἐκ ἀφορῶντες εἰς τὴν γ οὐχὶ ἐν τοῖς Ἑλληνικο γίοις ἢ ἐν ταῖς ἐμπορ πτήν ἀπόδοσιν τῆς ὦν. Πάντως ὅμως, μὴ ἀποδίδονται, κατὸ τως χρησιμοποιοιούμεν

ΙΙ) Οἱ γραπτοὶ σίοις σχολείοις, καταν

1) Εἰς ἐκείνους εἰς τὰς λέξεις ἃς πρω λιλιά, νιανιά. Εἰς τοῦ *gl* (ἰταλ. = λῖ), *gn* (= μας γραμμάτων μέσ — *Z*, *ξ* — ‘Λ, λ — ‘Ν, καὶ ἀπὸ τῆς πρώτης γων τοῦ καθ’ αὐτὸ ἀλ μάτων τούτων τοῦ ἀλ θέτως δὲ μάλιστα — τοῦ ζητήματος¹ — δι Οἱ γραπτοὶ φθόγγοι

¹ «Ὅταν μὲ τοιαῦ
» ..... καὶ ἡδονικὴν κατα
» ἰδεῖ νὰ καταγίνωνται...
Φιρμ. Διδότου. Παρίσιοι
» ρους καὶ εἰς τὸν καλλασ
» σῶν, ἴσως ἢ καλλίστη»

ΔΥΝΑΤΟΤΗΣ ΕΦΑΡΜ

δὲν θὰ χρησιμεύσουν μόνοι
φθόγγων ἄλλων γλωσσῶν

2) Εἰς ἐκείνους οἵτινες
κῆς, ἀλλ' οἱ ὅποιοι (πλὴν τοῦ
γλῶσσάν μας, ἦτοι τῶν *ch* τοῦ
Jean καὶ Angèle, *q* ὡς εἰς
μείων τῶν παραπληρωματικῶν
Σὺν τῇ ἐκμάθησιν τῆς γραμ-
δοσις τῶν 11 προσθέτων φθόγγων
πρέπει νὰ διδάσκωνται ἅμα
χρεωτικῆς γλώσσης ταύτης.
ΘΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ Εἰς Τὸ
ἔστω καὶ παραμικράν.

III) Οἱ γραπτοὶ φθόγγοι
λεῖά μας, ἀλλὰ τοὺς ὁποίους
νὰ διδάσκωσιν εἰς τοὺς μαθη-
πορικαὶ σχολαί, ἐν αἷς διδασκα-
κολλέγια, κατανέμονται εἰς

1) Εἰς ἐκείνους οἵτινες
ἀληθοφανὲς εἶναι, ὅτι οἱ ἄλλοι
ἤδη ἐκμάθει ἐν τοῖς σχολείοις
οἱ πλεῖστοι εἶναι κοινοὶ καὶ οἱ
τῶν γραπτῶν φθόγγων $g =$
καὶ $c = tsh$ ὡς εἰς *cielo*, gl
 $z = dz = \zeta$ καὶ $z = c = ts = \sigma$
(§ II, 1), ὁ ἀριθμὸς τῶν φθόγγων
περιορίζεται εἰς δύο μόνοις
ἀλφαβήτου μας γραμμάτων
γραπτοὶ φθόγγοι εἶναι κοινὸν

2) Τέλος, εἰς ἐκείνους οἵτινες
γων τῆς Ἀγγλικῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς
γλωσσῶν, ὧν ὅμως δὲν εἴμεθα
νηέντων, εἴτε ὁ ὑποκαθιστῶν
σημειούμενον r , ὃν παριστῶνται
οὔτινος παρατείνει τὴν διάφο-
τοῦ Γ, γ , καὶ ὁ τοῦ ἡμιφώνου
ρων τῶν ζευγῶν των σεσημειωμένων

Οὕτω ἡ διδασκαλία τῆς

βάνη τὰ ἀκόλουθα τε
αὐτὸ τοῦ ἀλφαβήτου
χρησιμοποιούμενα, τὰ
γραφὴν ξενικῶν λέξεων

A, B, β, Γ, γ, γ
Π, Ρ, Σ, σ, σ̄, σ̄, Τ,
περισσότερα τοῦ διὰ
tionale, παρὰ τὸ ὅτι
καὶ ἐπιβαρύνεται δι' ὅ
ἐπιτραπῇ δὲ νὰ ἐπανα
καὶ ὑπεγράμμισα. Ὅτι
μιάς εἴτε «ἀδρᾶ τῇ χει
οῖονεῖ, θὰ ἐπιτευχθῇ
ρείας. Εἶμαι τοσοῦτον
probus omnia vincit»

Β) Ὅπως ἡ διδ
χομένως, ἐγκριθησόμεν
στημα, καταστῇ ὑποχρ
κεια καὶ κολλέγια.

Γ) Ὅπως συνισ
παρακολουθῶσιν ἐκπο
γινόμενας εἰς τὴν ἥν

Δ) Ὅπως εὐθύς
στήματος συμβατικῆς
τακτῆς προθεσμίας ἐφ
αὐτοῦ γραπτῶν σημεί

Ε) Ὅπως αἱ μῆ
ἁρμονίας σχήματος, ἵν
τοῦθ' ὅπερ θὰ ἔβλαπτε

Ϛ) Ὅπως ἅμα τ
ἐλληνιστὶ γραφὴ πάσης
ἤθελεν εἶσθαι σύμφων
φωνητικὸν σύστημα».

Εἶμαι βέβαιος ὅτι
λαι» τῶν ἐφημερίδων
γραφὴν, ἐντὸς βραχυτε

¹ Διὰ τὸ ἀμεσώτερον
δεύτερα μικρά.

ΔΥΝΑΤΟΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟ

δεσποινίδας καὶ εἰς τοὺς λέ

Ζ) Ὅπως ὑποχρεωθῶ
ὅπως μεταχειρίζονται ἐφεξῆς
σκολον ἢ τὸ ἀμφίβολον τῆς

Η) Ὅπως — ἀποδίδο
ρισθΗΣόμενον σύστημα ἐξο
του μας γραφὴν τῶν ξενικῶ
χρησιμοποιοῦντες ξενικὰς ἐ
σύστημα ἀναγραφὴν αὐτῶν
«ἀλλογλώσσους ἐπιγραφὰς»
τύπῳ γραφέν, ὅτι ὁ Κεμάλ
ρία διαφημιστάς, οἵτινες ἔφ
γραμμένον τὸ Κεμαλικὸν ἀλ
ξηγούντων τὰ ἀγαθὰ τοῦ ν

Θ) Ὅπως ἔχωμεν ὑπ'
του μας πρὸς ἀπόδοσιν τῶ
προκαταλήψεως καὶ ἰδίᾳ τ
τομίας². Δὲν πρόκειται ἄλ
ποιηθῇ τὸ ἀλφάβητον τῆς
παραπληρωματικῶν τινων ἐ
τικῶς μόνον θὰ χρησιμοποι

Ἄς ἔχωμεν εἰς τοῦτο
πολιτισμοῦ ὑποχρεώσεών τη
ἔθεσεν ἐκποδὼν τὸ ἀπ' αἰ
ἀπὸ Μωάμεθ χρονολογικὴν

¹ «Εἶναι καὶ ἡ ὀρθογραφία
» καὶ δὲν εἶναι δύσκολο νὰ ἀγαπή
» λέει, ἅμα ἐλευθερώθηκε ἀπὸ
» νὰ συνηθίσῃ στὴ ζωὴ, ὅσο πο
» σωμε, θὰ φανῇ ὅμοια σωστή, ὅ

² «... ὁ ἀπλοῦς καὶ ἄκο
» τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἔξιν, ἢ ὁποί
» βρώματα, νὰ κοιμᾶται καὶ νὰ
» ἐναντία εἶναι ἡ τοιαύτη ἔξις κ
» πους, ἂν καὶ εἶναι συντουωτέρο
(ΑΔΑΜ. ΚΟΡΑΗΣ, Στοιχασμοὶ αὐτο
μίνου Διδότου 1805, σελ. ιβ).

³ Ἐφημερίς ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ
1939. Τηλ)μα «Ὁ νέος πρωθυπο
» σεως, ἀνέγνωσε τὰς προγραμμα

νουαρίου 1926, τὴν ἀ-
ρήθη — ἵνα μὴ εἴπω-
σει τὴν ἐντύπωσιν, τὴν

Περαίνων, ὁμολο-
» τερισμοῦ μου τούτου
» κλάδου μου, οὔτε τῶν
Διὰ τὸν δεύτερον ἰδία
τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς,³
ἐκπαιδευτικούς, δηλαδὴ
ἐπιμόχθων προσπαθει-
ᾶν δι' ἀκαδημεικὸν
προσεπάθησα νὰ ἐξυπ-
ρῶσιν τῆς προσπάθει-
μου ἥθελε τύχει τῶν
τῆς Ἑλληνίδος Ἑθνικ-
ὁποίας τόσαι μέριμνα

» τὰς διαδόσεις ὅτι πρόκει-
» θὰ ἐπιτραπῇ ἐφεξῆς εἰς

¹ Ὑπῆρξε θυελλώδης
δίου τούτου, κατὰ τὴν συ-
παμψηφειὴ νόμος τοῦ κρά-
νουαρίου 1926. Ἐν τῇ Εὐ-
κοίνωσις παρὰ τοῦ Ἀθην-
δημοκρατίας κ. Ἰσμέτ Ἰν-
ἐκ τῶν σεισμῶν, ἀπευθύν-
νέω ἔτει 1940.....».

² ΜΑΝΩΛΗ ΤΡΙΑΝΤΑ-
26. Ἡ περικοπὴ ὅμως αὐ-
πλήρως εἰς τὴν περίπτωσιν

³ «.....Ἡ ἐκθεσις
» σκάλων, διὰ τοὺς ἀπλοῦς
» μετρῶσι τὰς φωνάς. Πρὸς
» σκευτικὰς, ἐὰν ἀληθῶς
» σοφὰ λόγια τοῦ Ἰσοκρά-
» μένας καὶ τῶν τεχνῶν,
» τοὺς ἐπανορθοῦντας καὶ
τοσχ. ιγ').

⁴ Καὶ ὅμως, μοῦ εἰ-
νὰ θεραπεύσω, ὥστε νὰ δι-
φορον ἂν δὲν θὰ εἶμαι ἴσως

ΣΥΜΒΑΤΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ ΓΡΑΦΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΔΟΣΙΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΤΕΡΩΝ

ΦΘΟΓΓΩΝ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ ΓΡΑΦΗ Δ

ΓΑΛΛΙΣΤΙ ΓΡΑΦΗ		ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ ΑΠΟΔΟΣΙΣ		ΓΑΛΛΙΣΤΙ ΓΡΑΦΗ		ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ ΑΠΟΔΟΣΙΣ	
Γράμμα- τος	Παραδείγματος	Φθόγγου	Παραδείγματος	Γράμμα- τος	Παραδείγματος	Φθόγγου	Παραδείγματος
A, a ai aimer aise	adorer, Angèle	A, a	αδορε΄, Ανζέλ αι αιμερ αιζε	c	porc, tabac	,	πορ΄, ταβά

ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ ΓΡΑΦΗ

ΓΑΛΛΙΣΤΙ ΓΡΑΦΗ		ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ ΑΠΟΔΟΣΙΣ		ΓΑΛΛΙΣΤΙ ΓΡΑΦΗ		ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ ΑΠΟΔΟΣΙΣ	
Γράμμα- τος	Παραδείγματος	φθόγγου	Παραδείγματος	Γράμμα- τος	Παραδείγματος	φθόγγου	Παραδείγματος
P, p pt	Pierre, trop aimé aptère, aptitude	Π, π	Πιέρρ, τροπ αιμέ απιέρ, απιτύδ	T, t Th, th	Τάβορ, Τέτυαν Τεμίσ, Τθιανκούρ	T, τ τε	Ταβόρ, Τετύν τε

ΣΥΜ

ΑΠΟΔΟΣΙΝ ΤΩΝ

(Ὁ γενικὸς τρόπος
ἐλήφθησαν ἐκ τῆς Γραμμῆς
θηγητοῦ παρὰ τῷ λυγρῷ)

ο	ὥς	εἰς	son	ὅπερ
οε	»		does	
οο	»		blood	

a	ὥς	εἰς	father	ὅπερ
al	»		calm	
			salmon	
ar	»		card	
au	»		laugh	

a	ὥς	εἰς	man	ὅπερ
»	»		language	

ai	ὥς	εἰς	aisle	ὅπερ
ei	»		height	
i	»		hide	

ou	ὥς	εἰς	cloud	ὅπερ
----	----	-----	-------	------

¹⁾ Συμφώνως πρὸς τὸν
τα πιστότερον διὰ τοῦ ἐπὶ
γνωστόν, εἶναι δυσδιάκριτον

ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ ΓΡΑΦΗ Δ

eye ὥς εἰς eye ὅπερ γράφω
uy » buy »

f ὥς εἰς of ὅπερ γράφω
ph » nephew »

b ὥς εἰς body ὅπερ γράφω

u ὥς εἰς quiet ὅπερ γράφω
w » woman »

eu ὥς εἰς Europe ὅπερ γράφω
u » union »

g ὥς εἰς greedy ὅπερ γράφω
kg » blackguard »

x ὥς εἰς exact ὅπερ γράφω

th ὥς εἰς there ὅπερ γράφω

d ὥς εἰς delight ὅπερ γράφω

a ὥς εἰς any ὅπερ γράφω

e ὥς εἰς red ὅπερ γ
ea » breath

a ὥς εἰς cradle ὅπερ
ai » avail
au » gauge

are ὥς εἰς care ὅπερ γ
ay » mayor

(εἰς πληθὺν περιπ

Ἡ ἀπόδοσις δι

a εἰς ὥς several ὅπερ
ai » chieftain
e » children
i » April
o » iron

ear ὥς εἰς Pears ὅπερ γ
er » kernel
ir » mirth
or » worm

ay ὥς εἰς may ὅπερ γ

¹⁾ Θέτω τὴν γραφὴν
γλωσσῶν, δὲν θὰ ἐπιβαρύν
εὗρισκα ἀκατάλληλον τὴν
πτῶν σημείων εἰ, ἢ οἰ, ἢ κα
ἀναφερομένους φθόγγους.

ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ ΓΡΑΦΗ Δ

c	ὥς	εἰς	discern	ὅπερ	γράφω
cz	»		Czarina	»	
ds	»		Windsor	»	

g	ὥς	εἰς	prestige	ὅπερ	γράφω
s	»		vision	»	

d	ὥς	εἰς	verdure	ὅπερ	γράφω
dg	»		judge	»	
di	»		soldier	»	
g	»		legend	»	
gg	»		exaggerate	»	
gi	»		religion	»	

e	ὥς	εἰς	be	ὅπερ	γράφω
aen	»		Aeneid	»	

ay	ὥς	εἰς	quay	ὅπερ	γράφω
ea	»		breathe	»	
eau	»		Beauchamp	»	
ee	»		see	»	

th	ὥς	εἰς	thigh	ὅπερ	γράφω
----	----	-----	-------	------	-------

¹ Θὰ ἦτο δὲ δυνατόν, καὶ Intern., τόσον τὸ *ηι* (ὅπου *ea*, *ea* (ὅπου *ay* καὶ *ey* ὥς εἰς τὰ ἀνωτέρω ἄλλως τε τὸ προτείνω ἐν τῷ κειμένῳ μας, νὰ μείνουν ταῦτα ἀχρησιμοποιοῦν τὸν ἀπὸ «μεθόδου» σπονδίου τῆς λέξεως. Ἡ πείρα θὰ κανονίσαι

ai ὥς εἰς mountain ὅπερ

ay » always

e » roses

ee » threepence

i » bridge

» profit

ie » berries

ea ὥς εἰς idea ὅπερ

ee » leer

eu » museum

eau ὥς εἰς beauty ὅπερ

eu » few

iew » view

c πρὸ συμφώνων καὶ

ὥς εἰς calm ὅπερ

» accuracy

» cure

» clothes

l ὥς εἰς lip ὅπερ

m ὥς εἰς moon ὅπερ

mb » lamb

gn ὥς εἰς gnat ὅπερ

ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ ΓΡΑΦΗ Δ

kn ὥς εἰς knocker ὅπερ γράφεται
ln » Lincoln »

n ὥς εἰς anxious ὅπερ γράφεται
» drink »

cc ὥς εἰς succeed ὅπερ γράφεται

x ὥς εἰς anxiety ὅπερ γράφεται

a ὥς εἰς wan ὅπερ γράφεται

o ὥς εἰς Orient ὅπερ γράφεται

oa » broad »

oo » door »

oi ὥς εἰς point ὅπερ γράφεται

oy ὥς εἰς joy ὅπερ γράφεται

eau ὥς εἰς bureau ὅπερ γράφεται

ew » sew »

o » stone »

oa » boat »

o ὥς εἰς wolf ὅπερ γράφεται

oul » would »

eu ὥς εἰς rheum ὅπερ

ew » Jew

oe » shoe

oo » bloom

ou » group

oe ὥς εἰς doer ὅπερ γ

oo » poor »

p ὥς εἰς petticoat ὅπερ

r ὥς εἰς remember ὅπερ

c ὥς εἰς dance ὅπερ γ

ce » once »

ps » psyche »

s » squeeze »

c ὥς εἰς Ocean ὅπερ γ

ch » machine »

ci » special »

s » sugar »

sci » conscience »

ch ὥς εἰς cheek ὅπερ γ

t » future »

tch » watch »

ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ ΓΡΑΦΗ Δ

t ὥς εἰς trousers ὅπερ γράφ

ey ὥς εἰς money ὅπερ γράφ

f ὥς εἰς favourable ὅπερ γράφ
gh » cough »

h ὥς εἰς hearth ὅπερ γράφ

p ὥς εἰς conception ὅπερ γράφ

a ὥς εἰς salt, all ὅπερ γράφ
au ὥς εἰς sausage »

ΣΗΜ. - Ὡς βλέπει τις, διὰ
ἀπόδοσιν. Ὡσαύτως, διὰ τοῦ υ γρ
ι καὶ ε καὶ προσεγγίζοντά πως το
πραγματοποιηθῇ, εἰς τοὺς διδάξον
κριθῇ ἀπαραίτητος ἡ τροποποίησι

ΣΥΜΒΑΤΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ ΓΡΑΦΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΛΟΣΙΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΤΕΡΩΝ

ΦΘΟΓΓΩΝ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

74

ΙΤΑΛΙΣΤΙ ΓΡΑΦΗ		ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ ΑΠΟΛΟΣΙΣ		ΙΤΑΛΙΣΤΙ ΓΡΑΦΗ		ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ ΑΠΟΛΟΣΙΣ	
Γράμμα- τος	Παραδείγματος	Φθόγγου	Παραδείγματος	Γράμμα- τος	Παραδείγματος	Φθόγγου	Παραδείγματος
A, a	ammo, abbraccio	A, a	άμο, αββράτσιο	D, d	danaroso, codesto	Δ, δ	δαναρόζο, κοδέστο

Π

ΙΤΑΛΙΣΤΙ ΓΡΑΦΗ		ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ ΑΠΟΔΟΣΙΣ		ΙΤΑΛΙΣΤΙ ΓΡΑΦΗ		ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ ΑΠΟΔΟΣΙΣ	
Γράμμα- τος	Παραδείγματος	Φθόγγου	Παραδείγματος	Γράμμα- τος	Παραδείγματος	Φθόγγου	Παραδείγματος
I, i	inno, istituto	I, ι	ίννο, ισιπούτο (ιδὲ φθόγγους αία, αίο, αίν, οία, οίο, υία, υίο, υοί) ¹	S, s	salute, sempre Pisa, smorzando scelta, Scipione scabroso, scudo	Σ, σ	σαλούτε σέμπρε Πίζα, ζμορζάνδο σέλτα, Σιπιόνε σκαβρόζο, σκούδο
L, l	Luigi, loglio	Λ, λ	Λουτζι, λόλιο	»	»	»	»

ΣΥΜΒΑΤΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ ΓΡΑΦΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΔΟΣΙΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΤΕΡΩΝ
ΦΘΟΓΓΩΝ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΤΟΥΡΚΙΣΤΙ ΓΡΑΦΗ		ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ ΑΠΟΔΟΣΙΣ		ΤΟΥΡΚΙΣΤΙ ΓΡΑΦΗ		ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ ΑΠΟΔΟΣΙΣ	
Γράμμα- τος	Παραδείγματος	Φθόγγου	Παραδείγματος	Γράμμα- τος	Παραδείγματος	Φθόγγου	Παραδείγματος
A a	Atina	Haydarnasa	A a	Atina	Χαϊδάρνασα		
				I i	Calata	limon	Α 2
							Παλατά

ΣΥΜΒΑΤΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ ΓΡΑΦΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΔΟΣΙΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΤΕΡΩΝ
ΦΘΟΓΓΩΝ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ ΓΡΑΦΗ ΔΙΑ

ΑΛΒΑΝΙΣΤΙ ΓΡΑΦΗ		ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ ΑΠΟΔΟΣΙΣ		ΑΛΒΑΝΙΣΤΙ ΓΡΑΦΗ		ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ ΑΠΟΔΟΣΙΣ	
Γράμμα- τος	Παραδείγματος	Φθόγγου	Παραδείγματος	Γράμμα- τος	Παραδείγματος	Φθόγγου	Παραδείγματος
A, a	armë, at	A, a	άρμε, ατ	N, n	na, Naim	N, γ	να, Ναϊμ
B, b	baba, bota	‘B, β	βαβά, βότα	nj	njoh, Njonjo	‘N, γ	νοχ, ‘Νόγο

